The Latvian Newspaper for Canada and U.S.A.
Published twice weekly by Latvian Relief Society of Canada „Daugavas Vanagi", Inc.
— Editorial and Business Offices: 123 Huron St., Toronto, Ontario, Canada. Telephone. EM 8-0792. Editor in U.S.A. — A. Zvēriņš, 63 - 43 Bunnecke Court, Ridgewood 27, N.Y., U.S.A. Tel. EV 1-5212.
AUTHORIZED AS SECOND CLASS MAIL POST OFFICE DEPARTMENT, OTTAWA.
SATURDAY, MARCH 7, 1959.

LATVIJA
AMERIKĀ

19./764. n-rs. SESTDIEN, 1959. G. 7. MARTĀ 9. gads

Latviešu laikraksts Amerikā
iznāk divas reizes nedēļā — trešdienās un sestdienās. Izdevējs — Latviešu aprūpes biedrība Kanadā „Daugavas Vanagi", inkorporēta. Redaktori: I. Vīksna, J. Vītols, A. Gailīte, Redakcija un kantoris: 123 Huron St., Toronto, Ontario, Canada. Tel. EM 8-0792. ASV red. — A. Zvēriņš, 63 - 43 Bunnecke Court, Ridgewood 27, N.Y., U.S.A. Tel. EV 1-5212.
Abonēšanas maksa ASV un Kanadā: par 1 mēn. $1.50; 3 m. $4.50; par 6 m. $8.50; par 1 gadu $16.00.
Sludinājumu maksa: sludinājumu daļā $1.60, tekstā $3.20—$6.40 par vienu collas slejas telpu.

PLKV. O. KALPAKU UN VIŅA KARAVĪRU VAROŅGAITAS ATCEROTIES

Stāv no kr.: plkv. (toreiz kapteinis) O. Kalpaks un ģenerālis (toreiz kapteinis) J. Balodis savu karavīru vidū Rudbāržu muižā 1919. g.

PIE KALPAKA KAPA

Kārlis Skalbe

Smiltis kad uz šķirsta bēra,
Padebeši lāses šķieda;
Jūra, sabangoti sēra,
Tumšu vaidu krastā svieda.

Tauta izmisumā gura,
Zeme bija as'ru slapa.
Tad, kā vēja rauta bura,
Cēlās varoņgars no kapa.

Piepeši pār ļaužu drūzmu —
Kaut kas sakustējās spēji,
Dzirdējām mēs spārnu dūzmu,
Padebešos sviedās vēji.

Un, uz augšu acis ceļot,
Meklēdami varoņtēlu,
Ērgli redzējām mēs cēlu,
Liktenpadebešus šķeļot.

Plkv. O. Kalpaka mirstīgās atliekas uz kuģa Liepājas ostā, pārvedot tās uz Visagala kapiem.

Nākošie Dziesmu svētki Amerikas kontinentā notiks 1961. g. septembrī

Dziesmu svētku biedrības Kanadā valde savā pēdējā sēdē, kas notika Toronto 28. februārī, uz pārrunām bija lūgusi piedalīties arī komponistus: E. Freimani, J. Cīruli, T. Ķeniņu un J. Norvili, kā arī Diždanča vadītāju F. Aigaru, lai apspriestu veicamos priekšdarbus nākošo Dziesmu svētku sarīkošanai.

Tā kā iepriekšējie Dziesmu svētki notika ASV, nākošos paredzēts rīkot Kanadā, un pēc Dziesmu svētku biedrības Kanadā padomes lēmuma par izdevīgāko laiku atzīta 1961. gada septembra mēneša pirmā nedēļas nogale, kad abās kaimiņu zemēs ir garās nedēļas nogales brīvdienas. Padomes atzinums bija arī, ka Dziesmu svētki nebūtu rīkojami ik pārgadus, bet ar vairāku gadu atstarpēm, lai tie tiešām izvērstos par grandiozu, nozīmīgu sarīkojumu, kas rūpīgi sagatavots un ko visi gaida kā lielus nacionālus svētkus.

Pārrunās ar Diždanča vadītāju F. Aigaru nolēma, ka Dziesmu svētku laikā varētu noorganizēt vismaz kādu desmit pagaidām apzināto deju grupu kopēju uzstāšanos, kas varētu izvērsties par lielisku mūsu tautas deju un tērpu demonstrāciju. Šai sakarā attiecīgi noorganizēta komiteja rūpēsies arī par jaunu deju grupu dibināšanu, līdzšinējo apzināšanu un šo masu deju organizēšanu.

Runājot tieši par Dziesmu svētku programmu, klātesošo komponistu atzinums bija ierosināt padomi samazināt svētku programmā dziesmu skaitu uz 16 (bez himnām), jo līdzšinējās programmas ar 19 - 20 dziesmām kā ASV, tā Kanadā izrādījušās vairāku apstākļu dēļ par garām. No programmas 3/4 būtu veltījamas jaukta koŗa, 1/4 vīru koŗa dziesmām. Vēlams būtu arī tikai viens starpbrīdis.

Lai saskaņotu priekšdarbus, DzSBK stājusies sakarā ar Latviešu koŗu apvienību ASV. Sēdes dalībnieki pārrunāja arī jaunu nošu iespiešanas nepieciešamību. Dziesmu autoriem maksās autoru honorāru — 1¢ par iespiesto lappusi no katra eksemplāra. Pieņēma Dziesmu svētku biedrības Kanadā zīmi pēc mākslinieka Ed Dzeņa meta.

Sēdē piedalījās E. Krūka, A. Jankovskis, H. Mangale, Fr. Aigars un komponisti J. Cīrulis un T. Ķeniņš. Slimības dēļ nebija varējuši ierasties komp. E. Freimane un J. Norvilis.

GODINA BIJUŠO VALSTSVĪRU

4. martā Otavā Kanadas parlamentā atklāja bijušā ministru prezidenta L. St. Lorāna portretu, to pievienojot agrāko ministru prezidentu attēliem. Portretu gleznojusi (eļļā) Odrija Vats Mk Noton, kanadiešu māksliniece, kas pazīstama ne vien Kanadā, bet arī Anglijā un Sav. Valstīs.

Svinīgajā brīdī bija klāt arī L. St. Lorāns, kas pats labprātīgi atteicās no politiskās dzīves. Viņu ar ovācijām apsveica Apakšnama un Senāta locekļi.

Pateicoties portreta dāvinātājiem un visiem, kas viņu pagodinājuši šai svinīgajā brīdī, bijušais Kanadas premjērs teica: „Kādas arī būtu mūsu domstarpības parlamentārajā dzīvē, visu partiju locekļi ir vienoti uzticībā parlamentārajai iekārtai."

Tagadējais min. prezidents Dž. Difenbeikers teica: „St. Lorāna kungs atbildības laikā ir devis Kanadai savu labāko. Esmu laimīgs pievienoties citiem, izsakot pienākošos pateicību lielajam kanadietim, kuŗa karjēra ir labākais piemērs cēlai kalpošanai sabiedrībai."

AICINĀJUMS KOMPONISTIEM

Latviešu Dziesmu svētku biedrības Kanadā valde aicina latviešu komponistus sarakstīt jaukta koŗa dziesmas, piemērotas dziedāšanai trimdas koŗiem. Par iespiestām dziesmām komponistiem maksās autora honorāru — 1¢ par iespiestu lpp. no katra eksemplāra.

Redakcijas kollēģijā darbosies komp. J. Cīrulis, E. Freimane, T. Ķeniņš un J. Norvilis.

Dziesmas iesūtāmas ar apdrošinātu pastu LDzSBK valdes pr. v. A. Jankovskim, 127 Parkview Hill Cres., Toronto 16, Ont.

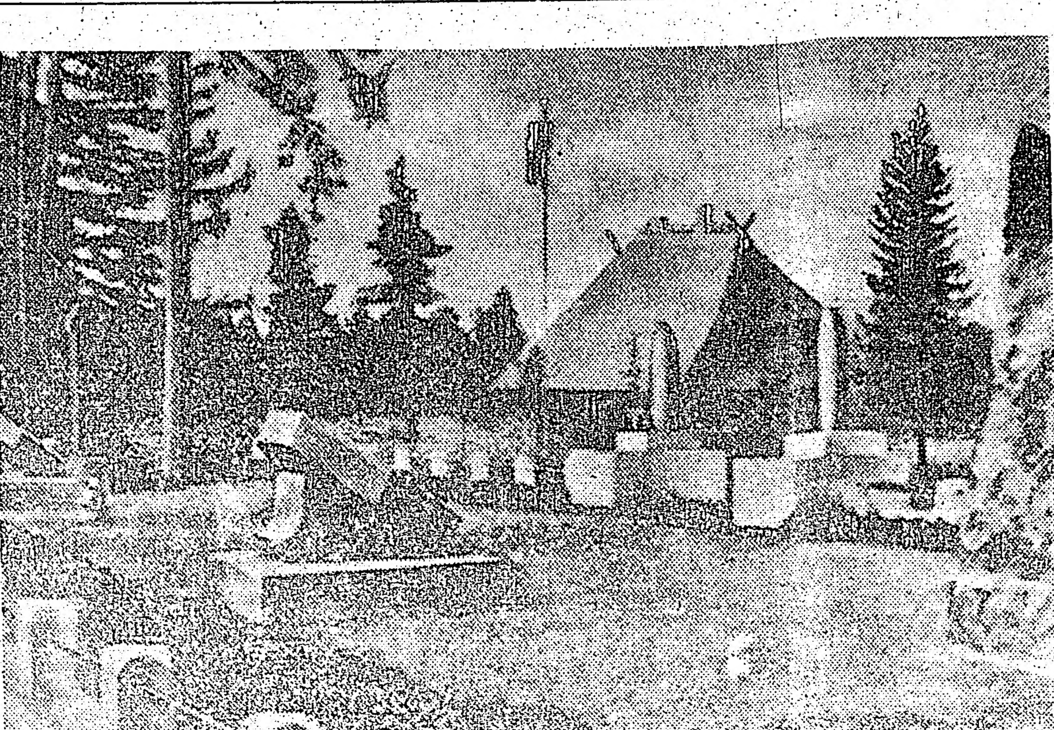

Plkv. O. Kalpaka nāves vieta — Airītes. Pieminekļi un piemiņas zīmes kritušajiem karavīriem: pa kr. piemineklis O. Kalpakam un priede, pie kuras viņš mira. No pieminekļa pa kr. kapa akmens ltn. Šrinderam, kapa akmens virsleitn. Krievam un piemineklis kpt. Grundmanim.

MEKMILLENS MASKAVĀ ‚PANĀCIS' TO, KO GRIBĒJA KRIEVI

ĀRLIETU MINISTRU KONFERENCES IESPĒJAS VĒL NAV NO SKAIDROTAS

ŠOREIZ VAR NOTIKT TĀ, KA AMERIKĀŅI NORAIDA PIEDALĪŠANOS ĀRLIETU MINISTRU KONFERENCĒ.

Anglijas ministru prezidenta Mekmillena „triumfs", ka viņam izdevies piespiest krievus akceptēt ārlietu ministru konferenci — kaut arī Chruščevs sākumā to kategoriski noraidīja — var izrādīties pavisam īss. Vašingtonas reakcija uz Mekmillena panākumiem nav nekāda priecīgā, jo pēc amerikāņu diplomātu domām viņš Maskavā panācis tieši to, ko gribējuši krievi.

Īsi pirms Anglijas ministru prezidenta desmit dienu garās padomju vizītes beigām Chruščevs paziņoja: ja Rietumi vēl nav nobrieduši valdību galvu konferencei, Padomju Savienība ir gatava darboties līdz ārlietu ministru sarunās, kas būtu jāsāk aprīlī Vīnē vai Ženēvā, ar iepriekšēju vienošanos, ka tās neilgtu vairāk par diviem vai trīs mēnešiem. Padomju Savienība proponēja konferencē bez 4 lielvalstīm pieaicināt arī Poliju, Čechoslovakiju un abas Vācijas. Cik saprotams, Padomju Savienība ārlietu ministru konferenci akceptējusi bez kādiem iepriekšējiem Rietumu solījumiem, ka tai automatiski sekos valdību galvu sarunas, kā to krievi sākumā vēlējās.

Iepazīstoties tuvāk ar Padomju Savienības lēmumu piedalīties ārlietu ministru konferencē un ar komūnistu iecerēto sarunu darba kārtību, amerikāņi kļuvuši visai aizdomīgi ne tikai pret krievu priekšlikumu, bet arī par sava sabiedrotā Mekmillena „starptautisko panākumu", kas vairāk atgādina balsu zvejošanu Anglijā nekā interesi par pasaules mieru un Rietumu savstarpējo sadarbību. Tādēļ arī Mekmillens tagad aicināts apmeklēt Vašingtonu — kad vien tas viņam ir izdevīgāk — kur Sav. Valstu vadība viņam izteiks savas domas par pēdējā darījumiem Maskavā. Un, kā jau minēts, acumirklī Vašingtona par Mekmillena brauciena panākumiem nemaz nav sajūsmināta. Viņa „izcīnītā" ārlietu ministru konference ir tieši tas, ko Padomju Savienība vēlējās panākt. Ja arī viņa baltā ādas cepure, ar ko viņš pamatīgi sasmīdināja maskaviešus, neizvērtīsies par tādu padevības simbolu kā Čemberlena lietussargs, par angļu diplomātijas gudrības zīmi to nekad neieskatīs. Un, proti, Padomju Savienība grib tādu ārlietu ministru konferenci, kurā Rietumi jau iepriekš būs akceptējuši krievu uzstādīto un ļoti ierobežoto darba kārtību: runāt tikai par atsevišķu miera līgumu parakstīšanu ar abām Vācijām un Berlīnes neitrālizēšanu, kas, kā zināms, iespējama tikai pēc sabiedroto garnizonu izvākšanas.

Vašingtonai ir arī aizdomas, ka Mekmillens varētu būt Chruščevam sasolījis, ka ārlietu ministru konference varētu tikt izvērsta Eiropas lielkongresā un ka tā noslēgtos ar valdību galvu sarunām. Līdz ar to Mekmillens Chruščevam iedevis rokā spēcīgas kārtis, pietiekami spēcīgas, lai pēdējais ārlietu ministru konferences laikā sāktu cīnīties par valdību galvu sarunām. Tikai tādēļ vien, ka Mekmillenam šādas sarunas nepieciešamas pozīciju nostiprināšanai paša mājās, amerikāņi ar krieviem gan nerunās. Tā vismaz Vašingtonā izteicies kāds vārdā nesaukts augstāks ārlietu ministrijas ierēdnis. Sav. Valstis ar krieviem nerunās, ja sarunām jānotiek uz Chruščeva noteikumiem. Līdz ar to ir iemesls domāt, ka Sav. Valstis Padomju Savienības vēlēšanos ārlietu ministru konferencei noraidīs.

BEZCERĪBU KOMUNIKĒ

STARPTAUTISKĀ SITUĀCIJA NAV UZLABOTA

NĀKAMĀS NEDĒĻAS SĀKUMĀ ANGLIJAS MINISTRU PREZIDENTS APMEKLĒS PARĪZI, NEDĒĻAS BEIGĀS VIŅŠ BŪS BONNĀ, BET 16. MARTĀ JAU VAŠINGTONĀ

L o n d o n ā. Atgriezies no savas vizītes Padomju Savienībā, Anglijas ministru prezidents Mekmillens, Londonas lidostā preses pārstāvjiem izteicās ,ka Eiropai gaidāmas grūtas dienas. Par sarunām ar Chruščevu Mekmillens īsi atbilbēja, ka tās vismaz bijušas atklātas; ka par daudz ko gan viņi nav varējuši vienoties, bet ka vienojušies vismaz par to, ka visas Viduseiropas vitālās problēmas jāatrisina sarunu ceļā, nevis ar militāru varu.

Par sarunu bezcerību liecina arī Maskavā izdotais un Mekmillena un Chruščeva parakstītais komunikē. Tur atklāti pateikts, ka **Vācijas un Berlīnes jautājumos abi valstsvīri nav spējuši vienoties. Lai to iespētu, nepieciešamas jaunas sarunas pēc iespējas ātrākā laikā.**

Principā vienošanās vairākos jautājumos tomēr panākta. Piemēram, ka vajadzētu turpināt domāt par bruņoto spēku samazināšanu, par atomieroču aizliegšanu kādā noteiktā Eiropas joslā un bruņošanās pārbaudes sistēmas īstenošanu. Nenozīmīgu vispārību piebārstītais komunikē ir viens no skaidrākiem pierādījumiem par Mekmillena sarunu norisi Maskavā. Kaut gan sarunas bijušas „vērtīgas", kā to apliecina Mekmillens un Chruščevs, tās starptautiskās situācijas uzlabošanai nekā tomēr nav devušas.

Chruščevs draud ar miera līgumiem

ATSEVIŠĶS PADOMJU SAVIENĪBAS MIERA LĪGUMS AR AUSTRUMVĀCIJU NOSLĒGTU SABIEDROTIEM CEĻU UZ BERLĪNI.

L e i p c i g ā. Uzrunādams salījušu austrumvāciešu pūli Leipcigā, Chruščevs austrumvāciešiem apsolīja atsevišķu miera līgumu, vienalga, vai Rietumiem tas patīk, vai nepatīk. Atkāpdamies no sastādītās runas teksta, Chruščevs, pirkstu kratīdams ,kliedza: „Rietumos ir tādi karstgalvji . . . kuŗiem viss kārtīgi nestrādā. Viņi mēģina iestāstīt, ka mēs nākam ar neiespējamiem priekšlikumiem. Kādi tad nu ir mūsu priekšlikumi? Pēc 14 gadiem mēs proponējam miera līgumu Vācijai un gribam panākt verdošā Berlīnes katla likvidēšanu. Ja Bonna šādu miera līgumu negrib parakstīt, mēs tādu parakstīsim tikai ar Austrumvāciju. Mēs negribam neko citu kā vienīgi mieru — mieru — mieru."

Savā runā Chruščevs arī aizrādīja, ka Rietumu lielvalstu valstsvīri par viņa miera piedāvājumiem negribot ne dzirdēt. „Kaŗu grib tikai tie," deklarēja Chruščevs, „kas to paši nekad nav izbaudījuši. Krievu un vācu tautas ir kaŗojušas 2 pasaules kaŗos. Mēs gribam mieru." Savas runas laikā Chruščevs no jauna proponēja valdību galvu konferenci kā vienīgo iespēju starptautiskā saspīlējuma mazināšanai un abu Vāciju tuvākai sadarbībai. Chruščevs sacīja, ka Rietumi gan prot noraidīt viņa priekšlikumus (izvākties no Berlīnes, pārvēršot to demilitārizētā brīvpilsētā), bet, ka Rietumiem pašiem nekā labāka neesot ko piedāvāt.

LONDONA IETEIC VALDĪBU GALVU KONFERENCI

Bet Rietumvācijas kanclers Ādenauers un Francijas prezidents de Golls stāv par līdzšinējās politikas turpināšanu un neliekšanos zem Maskavas spiediena.

Anglijas ministru prezidents Mekmillens domā, ka Rietumiem nevajadzētu tērēt laiku ar ārlietu ministru konferenci, bet tās vietā uzsākt 4 lielvalstu valdību galvu sarunas. Notā, ko britu premjērs nosūtījis Vašingtonai, minēts, ka ārlietu ministru eventuālā konferencē krievi darba kārtību ierobežotu ar jautājumiem par miera līgumu parakstīšanu ar abām Vācijām un sabiedroto garnizonu izvākšanu no Rietumberlīnes. Turpretī valdību galvu konferencē, zina stāstīt no Maskavas atbraukušais Mekmillens, Chruščevs izteicis gatavību runāt par tādām problēmām, kas uz sirds Rietumiem, kā piemēram, Eiropas drošība, atomieroču aizliegšana, atbruņošanās u.t.t.

Savā notā Mekmillens apmierināti aizrāda, ka padomju premjērs izteicis gatavību debatēt par miera līgumu visai Vācijai, ko Londona, acīmredzot, iztulko kā Maskavas kompromisu, ietilpinot Rietumu vēlēšanos parakstīt miera līgumu, bet ar apvienotu Vāciju — un komūnistu prasību, ka miera līgums ar katru Vāciju parakstāms atsevišķi.

Šādā valdību galvu konferencē Mekmillens gribētu sākt runāt par lielvalstu bruņoto spēku pakāpenisku atvilkšanu no abām Vācijām, Polijas, Čechoslovakijas un, iespējams, arī Ungārijas. Šādā ceļā sāktos Vācijas apvienošana, vispirms izejot cauri federācijas fazei. Šīs fazes laikā sabiedrotie un Padomju Savienība parakstītu miera līgumu ar Vācijas federāciju, kuŗas sēdeklis šai gadījumā būtu Berlīnē. Nebūtu jābaidās, ka 18 milj. austrumvāciešu spētu uzsūkt un politiski pārvarēt 50 milj. rietumvāciešu.

Viduseiropā pakāpeniski būtu jārada demilitārizēta josla, kas būtu padota pārraudzībai. Satelītu zemēs, domā Mekmillens, Chruščevs pārraudzības ierēdņiem ļautu daudz lielāku brīvību nekā pašā Padomju Savienībā.

Vašingtonā Mekmillena priekšlikums ārlietu ministru konferences plānu anullēšanai ,to vietā sākot gatavoties valdības galvu sarunām ,tika uzņemts ļoti vēsi. Prezidents Eizenhauers aizrādīja, ka Sav. Valstis pretosies šādām sarunām tik ilgi, kamēr nebūs konkrētu pierādījumu, ka šādas sarunas var sekmēties.

ĀDENAUERS PIE DE GOLLA

Šīs nedēļas vidū negaidītā vizītē uz Parīzi devās Rietumvācijas kanclers Ādenauers, lai apspriestos ar Francijas prezidentu ģen. de Gollu. Sarunu temats: Anglijas ministru prezidenta Mekmillena viesošanās Maskavā ,tās sekas — un draudzības stiprināšana Francijas un Rietumvācijas starpā. Par ļoti zīmīgu ieskata Ādenauera un de Golla politikas koordinēšanu, pirms viņi katrs savās mājās sastopas ar Anglijas ministru prezidentu Mekmillenu, kas, no Maskavas atgriezies, jau tuvākās dienās apmeklēs Bonnu un Parīzi.

MOBILIZĀCIJAI LAIKS NAV VĒL PIENĀCIS

PAŠREIZĒJĀ RIETUMEIROPAS UN ZIEMEĻAMERIKAS KONTINENTU AIZSARDZĪBA IR PIETIEKAMA, LAI IZTIKTU BEZ MOBILIZĀCIJAS.

V a š i n g t o n ā. Šī gada 4. martā, šoreiz gan vēl negātīvā nozīmē, Sav. Valstu prezidents Eizenhauers pieminēja mobilizācijas vārdu. Kārtējā Vašingtonas preses konferencē Padomju Savienības draudu iespaidā prezidents deklarēja, ka amerikāņi Eiropā neatkāpsies nevienu soli. Pēc viņa domām brīvās pasaules aizsardzība pašreiz ir pietiekama. Berlīnes situācijai pasliktinoties, gan neatliktu nekas cits, kā turēt daļu smago bumbvežu gaisā nepārtraukti 24 stundas diennaktī, bet pagaidām piecpadsmit minūšu trauksmes stāvoklis bumbvežu apkalpēm ir pietiekams nodrošinājums. Prezidents kategoriski noraidīja priekšlikumus, ka tagad būtu īstais laiks sākt mobilizēt Ziemeļatlantijas organizācijas spēkus, lai pierādītu Padomju Savienībai ,ka Rietumi Berlīnes situāciju ņem pavisam nopietni. Prezidents uzsvēra, ka pašreizējos apstākļos tā būtu vislielākā kļūda, kādu vien varētu izdarīt.

ZIŅAS ĪSUMĀ

● Pēc 41 stundas lidojuma amerikāņu Pionieŗa raķete bija sasniegusi 236.000 jūdžu augstumu, turpinot kāpt ar 4.525 jūdžu ātrumu stundā. Zinātnieki paskaidro, ka praktiski satelīts jau ir iegājis saules sistēmā, jo šādā augstumā saules pievilkšanas spēks ir spēcīgāks par zemes gravitāti. Satelītam paredz mūžīgu „dzīvošanu". Ieejot orbītā ap sauli, būs nepieciešamas 392 dienas tās vienreizējai apriņķošanai. Tuvākajā vietā satelīts atradīsies 91,7 milj. jūdžu no saules.

● Kubas nemiernieku premjēram Kastro par lielu sašutumu kāds militārais tribunāls attaisnojis 43 kaŗa noziedzniekus — militāros lidotājus un mechanikus, kas apvainoti daudzu simtu nevainīgu civīliedzīvotāju iznīcināšanā. Kastro minētos 43 ieskata par briesmīgākiem kaŗa noziedzniekiem, kādi vien esot viņu apcietinājumā. Tā arī pēc attaisnošanas viņi vēl ir apcietinājumā, jo gaida jaunu prāvu. Kastro ar pirmās prāvas iznākumu nebijis apmierināts.

● Anglijas valdība izsludinādes terroristiem Kipras salā, gan ar noteikumu, ka pēdējiem sala jāatstāj. Netraucēts ceļš uz Atēnām apsolīts arī EOKA's vadītājam plkv. Grivam. Apcietinājumā esošie EOKA's piederīgie tiks pamazām atbrīvoti. Vēl nenotiesāto locekļu lietas iztiesātas, bet sodu saņems tikai tie, kuŗus atzīs par vainīgiem tiešās slepkavībās. Pārējiem būs ceļš vaļā uz Grieķiju.

● Bruņotiem spēkiem nepārtraukti modernizējoties, esošie ieroči noveco ļoti ātri. Militārās stratēģijas nepieciešamība nule kā spiedusi Sav. Valstu kaŗa floti pārdot lūžņos lielāku skaitu vēl Otrā pasaules kaŗā par moderniem atzītu kuģu. Tā dzelžos aizies pieci kaujas kuģi, deviņi smagie kreiseri, četrpadsmit vieglie kreiseri un piecpadsmit vieglie lidmašīnu bazes kuģi.

LATVIJA

> Draugi grib mūs asimilēt,
> Ienaidnieki grib mūs iznīcināt,
> Bet mēs gribam palikt latvieši.
> Archibīskaps T. GRĪNBERGS

SPOŽUMS PĀR LIELAUCI

KALPAKIEŠUS SUMINOT

A. VILKS

Lielus notikumus laiks sasaista secībā, kas savā pakāpenībā ik tautai izkaļ tās vēsturi. Ja visniknākā janvāra salā un nežēlīgi saltajos sniegos varonības gaismā uzmirdzēja latviešu strēlnieka šķēps, tad šai gaismai spožums vairs nenozuda arī dažus gadus vēlāk, kad sākās o t r ā cīņa par patstāvīgās Latvijas radīšanu. Četrdesmit gadu tālā atstarpe ir pietiekama, lai vērtējumos reizi par visām reizēm mēs būtu objektīvi — šo otro cīņu un tās dalībniekus nešķirotu no visa tā, kas savā koplējumā, aktīvitātē un pašaizliedzībā mums tolaik deva brīvu un neatkarīgu Latvijas valsti. Vērtējot cīņu lielumu, mēs gribam redzēt arī pašus cīnītājus. Ja rūpīgā un objektīvā pieejā veramies spēkā, kas pirms 40 gadiem iznesa asinsupuru tiesu Latvijas brīvības labā, tad tur redzam ne tikai vīrus, kas pirmoreiz satvēra ieroci, bet arī tos, kas jau skatījušies nāvei acīs, būdami leģendāro Nāves salas aizstāvju pulkā.

Neatkarīgās Latvijas vēsture neapšaubāmi dokumentē, ka o t r ā s cīņas ugunīs ir gājuši arī daudzi vecie latviešu strēlnieki — tā kļūstot par k a l p a k i e š i e m un kopīgi ar to pulkiem cīnījušies par tautas ideju, nesot kopīgu asins upuri. Neaizmirsīsim: Pirmā pasaules kara laikā no visām krievu armijas daļām sapulcinātie latviešu karavīri savu komandieru vadībā izveidojās par vēlākās nacionālās armijas spēcīgu kodolu — 50% tās sastāva brīvības cīņu laikā. Arī mūsu miera laika armijas virsnieku skaitā bija 770 bijušo latviešu strēlnieku. Varonības zīme — Lāčplēša kara ordenis grezno arī daudzu veco latviešu strēlnieku krūtis. Ja strēlnieku traģēdijas apskate vēl nerimstas un dažuviet uzskatu klāstos izraisa dzīvas diskusijas, tad tai pašā laikā mēs nedrīkstam un mums nav morāliska vai citāda pamata neievērot lielās latviešu strēlnieku daļas līdzdalību un upurus arī o t r ā cīņā par Latviju un uz Latvijas zemes, kas risinājās Latvijas armijas pamatvienības — Kalpaka bataljona ievadījumā.

Lai kaut kas taptu ir vajadzīga ideja un sekotāji. Tā radās arī mūsu pirmās armijas vienības: Virsnieku rezerves rota, Cēsu rota ,Studentu rota un Atsevišķā jātnieku nodaļa, kas koplējumā izveidoja pulkv. Kalpaka bataljonu — avangardu Latvijas atbrīvošanas cīņām un mūsu armijai. Tādēļ no vēstures lapām šodien uz mums staro nedziestošs spožums, kas nekad nebeigs mirdzēt mūsu tautas vēsturiskajā gājienā un mūsu nerimtīgās alkās pēc brīvības.

Neiztirzājot tuvāk mūsu pirmo cīnītāju tīri taktisko cīņu gaitu vai kara stratēģiju tolaik, mums šodien jāapbrīno un goddevīgi jāpriecājas par to spožumu, kas pirms četrdesmit gadiem 16 .janvāra naktī uzausa pār kluso Zemgales nostūri — Lielauci, jo tur pulkv. Kalpaka bataljons, kaut ar zaudējumiem, izturēja p i r m ā s uguns kristības: sarkanarmieši pēkšņā uzbrukumā cerēja iznīcināt Kalpaka bataljonu, bet tika atsisti. Tā bija p i r m ā topošās nacionālās armijas uzvara — ar milzīgu ietekmi iedzīvotāju noskaņojumā un pašu karotāju nākotnes iecerēs. Sekmīgais ievadījums lielā mērā noskaņoja cīņu turpmāko gaitu — auga uzupurēšanās lielums, drosme, varonība un brīvprātīgo rindas. Šaubīgais kļuva par ticētāju, mazdūšīgais par varenu cīnītāju. Vēsture ir fiksējusi visu, kas dots, upurēts un parādīts Latvijas brīvības labā. Būtu lieki to atkārtot. Bet šodien mums ir jāuzsver kāda svarīga un ārkārtīgi nopietna nepieciešamība — kalpakiešu ziedošanās un gatavība cīnīties. Tā ir tēvzemes un brīvības mīlestība. Stāvot svešuma tuksnesī, gara acīm vērojot ties fiziski sadragātās dzimtenes postažā, vairāk vai mazāk ieaugot pašreizējā vidē, jautāsim sev: vai mums un mūsu jaunatnei būtu drosme un spēks atteikties no visa ,ja tas būtu vajadzīgs, lai stātos Latvijas cīnītāju rindās ar tādu entuziasmu un brīvprātīgumu, kādu pirms 40 gadiem apliecināja kalpakieši? Cik būtu tādu, kas to uzņemtos? Tā mēs jautājam sev, zinādami, ka izdzītībā iegūlušies gadi daudzos ir aprakuši pavisam vai daļēji apslāpējuši tēvzemes mīlestību. Vērīga acs to var saskatīt mūsu sadzīves izpausmēs, Tos, kas dzīvo pagātnes atmiņās, kuras bagātinātas ar dižiem pozitīviem darbiem, piemēriem un cīņām, mēdz dēvēt par vakardienas cilvēkiem. Tos, kas strauji un neatlaidīgi raujas laukā no svešuma ietekmēm un gara, sauc par nepraktiskiem. Un tos, kas vēl nemitīgi tic Latvijas brīvības atgūšanai, gatavi piešķirt šai cīņai visus savus vēl atlikušos fiziskos un sirds spēkus, ,dēvē par nereāliem sapņotājiem. Vai neuzglūn brīdis, kad par Latviju domās, sapņos un cīņai gatavi būs vienīgi tie, jau dziļā vecumā iegājuši, kas savos jaunības gados bijuši cīnītāji par Latviju ar ieroci rokās vai degdami lielā idejiskā kvēlē? Kalpakiešu dienās tādēļ ir jāvērš skats uz mūsu jauno audzi: par cik tu gatavojies vai esi gatavs kalpakiešu dedzībai un iecerēm? Lasi mūsu mazās tautas lielo vēsturi, un tu tur atradīsi zīmes, kas liecina par jaunatnes entuziasmu Latvijas brīvības labā. Studenti un skolotāji atstāja skolas solus un lielā brīvprātībā nomainīja lekciju burtnīcas pret šauteni. Vai trimdā augošā jaunatne ir varētāja šādu upuri nest? Brīžiem liekas, ka tai vajadzīgo patriotisko darbošanos tā pārvērš lētajā un maznozīmīgajā kongresēšanas un deklarēšanās priekā? Cik tieši kalpakiešu dienās būs to jaunatnes organizāciju, apvienību vai kopu, kas sanāks vienkopus un aicinās savā vidū kādu mūsu brīvības cīnītāju, lai klausītos Latvijas vēstures un pagātnes dimdīgajos soļos?

Būs norādījumi, ka fiziskas cīņas par Latviju vēl nav. Saprotams, ka ne. Nekādas cīnītāju vienības mēs vēl svešumā nevaram organizēt. Bet mēs gan varam sīksti un neatkāpīgi darināt, plašāku un dziļāku izvērst savu gara un nelokāmās ticības spēku — varam augt skaidrāk un patiesāk savas tautas, tēvzemes un brīvības mīlestībā. Tas bija dzinulis un priekšnoteikums ne tikai mūsu pirmajiem cīnītājiem, viņu gaitām un apņēmībai, bet arī rosminātājs visiem tiem, kas savā laikā darbojās Latvijas brīvības labā. Lai būtu gatavi cīņai, ir vajadzīga tēvzemes mīlestības uguns, kas var liesmot un dedzināt arī tad, ja pašu zeme vēl smok nebrīvībā un postā.

DV GRĀMATNĪCĀ,

123 Huron St., Toronto,

dabūjams jaunatnes žurnāls

MAZPUTNIŅŠ, 2. numurs

Atsevišķs numurs uz vietas maksā 60c, bet izsūtot pa pastu — 70c.

DV ASV VALDES DARBĪBA

1959. g. 22. februārī Čikāgā DV ASV sēdē piedalījās priekšnieks A. Vanags, valdes locekļi V. Aparjods, P. Ozoliņš, V. Lagzdiņš ,J. Utināns un E. Peniķis.

Sēdi atklāja pr-ks A. Vanags. Mācītājs J. Strautnieks īsā svētbrīdī izlūdzās dievpalīgu palīdzības darba veicējiem.

A. Vanags ziņo, ka viņš valdes vārdā apsveicis ar rakstu DV Kanadas delegātu kongresu Toronto.

Sekretārs V. Lagzdiņš ziņo, ka DV skaits ASV pagājušā gadā pieaudzis par 50.

Aprūpes daļas vadītājs J. Utināns plašāk referē par aprūpes līdzekļu sadali, norādot, ka sakarā ar aprūpes līdzekļu pieaugumu DV ASV ir bijis iespējams līdzekļus piešķirt tur, kur vajadzība ir visdegošākā. Tāpat arī palīdzībai dzimtenē un izsūtījumos DV ASV ir devuši proporcionāli visvairāk.

Pr-ža vietn. — kasieris P. Ozoliņš savā ziņojumā uzkavējas pie valdes kases jautājumiem un nolasa dažas palīdzības saņēmēju vēstules, kas liecina, ka atbalsts ir bijis vietā un palīdzība atrisināt saimnieciskas grūtības.

Priekšsēža v. kultūras lietās V. Aparjods ziņo par DV ASV valdes izdoto nošu krājumu „Vīru balsis". Visumā krājums apmierina, un no koriem nāk atzinīgas atsauksmes par krājuma izdošanu. Krājumā 15 mūsu komponistu 46 vīru koru dziesmas, kas līdz šim vēl nav nekur iespiestas. Līdz šim jau pieprasīti un izsūtīti pāri par 200 eksemplāru. Paraugeksemplāri nosūtīti latviešu centrālo organizāciju vadītājiem, presei, komponistiem un DV zemju valdēm. Krājuma cena $2,-, bet koriem, krājumu saņemot tieši no DV ASV valdes, 25% atlaide, tāpat arī atkalpārdevējiem. Krājums pieprasāms V. Aparjodam, 2573 N. Palmer St., Milwaukee 12, Wis.

Par DV dienām V. Aparjods ziņoja, ka priekšdarbi norit sekmīgi un DV dienām Milvokos jau nonomātas piemērotas telpas, kā arī DV dienu programmas lielos vilcienos nosprausta. Pieteikušies 8 vīru kori no Milvokiem, Omahas, Kalamazū, Mineapoles, Čikāgas, Detroitas, Indianāpoles un Ņujorkas ar 138 dziedātājiem, tā ka vīru koru kopkoncerts solās izvērsties par respektējamu kultūrālu notikumu.

A. Vanaga ierosmē valde nolēma 14. martā Čikāgā, kopā ar DV Čikāgas apv-bu un vīru kori „Daugavieši", rīkot Kalpaka bataljona atceres vakaru ar dziedātājas Ritas Dzīnas - Zaprauskas piedalīšanos. Kā goda viesi sarīkojumā būs lūgti kalpakieši, invalidi un karā zudušo karavīru mātes.

11. un 12. aprīļa DV ASV delegātu sapulcei Linkolnā pieņēma darba kārtību un budžeta projektu 1959. gadam.

Valde plašāki pārrunāja pēdējo laikā novēroto padomju iespiedumdarbu latviešu valodā pastiprinātu iepludināšanu ASV, pie kam to reklāmēšanai tālākpārdevēji mazāk vai vairāk slēpti izmanto reizēm trimdas preses palīdzību. Valde apsvērusi padomju iespiedumdarbu un mūzikas plašu izdevumu propagandēšanu presē un reklāmu iespiedumos, nolemj protestēt pret to, jo šī rīcība graujoši iedarbojas uz trimdinieku domāšanu un nav savienojama ar DV nostāju un viedokli.

Valde skatīja cauri un rediģēja DV globālos darbības noteikumus, kas pieņemami DV ASV delegātu sapulcē. ep.

Baltijas sieviešu padome, kas Toronto, Kanadā, darbojas jau 8 gadi, 1. martā rīkoja draudzības vakaru ar priekšnesumiem. Sarīkojumā piedalījās lūgti viesi kanadieši. Augšējā attēlā 1. r. no kr.: I. Slaņke, BSP pr-des v. (latviete), S. Butkevicius pr-des v. (lietuviete), J. Paets, goda priekšsēde (igauniete), A. Kopmane, priekšsēde (latviete) I. Kehkla (pr-des v. (ig.). Stāv no kr.: E. Senkus, B. Pabedinskas, I. Kairys, J. Herma, H. Kova, O. Riisna, A. Songailo. Apakšā: grupa Baltijas tautu jaunieši, kas demonstrēja savas tautas dejas. J. Kreiļa uzņ.

APRŪPES KOORDINĀCIJAS PADOMES

ATGĀDINĀJUMS ASV LATVIEŠU APRŪPES ORGANIZĀCIJĀM UN DRAUDZĒM

Kā jau savā laikā ziņots, pie Amerikas latviešu apvienības tagad darbojas Aprūpes koordinācijas padome, kurā pārstāvēts ALA's Aprūpes birojs, Daugavas Vanagu organizācijas, latviešu ev. - lut., katoļu, baptistu un pareizticīgo draudzes.

Koordinācijas padome pag. g. 29. novembra sēdē Ņujorkā nolēma: lai rastu labāku pārskatu par palīdzības darbu latviešiem ASV un citās zemēs un gūtu iespēju taisnīgāk sadalīt sabiedrības saziedotos aprūpes līdzekļus, lūgt visas palīdzības līdzekļu vācējas organizācijas iesniegt Koordinācijas padomei pārskatu par 1958. gadu — cik pavisam palīdzības līdzekļu iegūts un kā tie izlietoti. Pārskati uz klātpievienotajām jautājumu lapām iesniedzami vēlākais līdz š. g. 15. martam, adresējot tos: American Latvian Association, Inc. — 1727 Kenyon Street, N. W., Washington 10, D. C.

Pārskatā uzrādāmi dati par palīdzību latviešiem ASV, Vācijā, Austrijā, Francijā un citās zemēs, kā arī dzimtenē, izsūtījumā u. t .t. Par aprūpes līdzekļiem, kas izsniegti palīdzībai ASV ā r p u s savas organizācijas vai draudzes robežām, iesniedzams vārdisks saraksts, kam un kur palīdzība izmaksāta, bet par līdzekļiem, kas vākti palīdzībai dzimtenē vai izsūtījumā — uzrādāmas organizācijas, kuru rīcībā līdzekļi tālāk pārsūtīti vai nodoti.

Marta mēnesī Koordinācijas padome pēc pārskatu saņemšanas sastādīs kopīgu pārskatu, kas dos vērtīgu materiālu par ASV latviešu devu aprūpei 1958. gadā, kā arī uzrādīs vēl neatrisinātās aprūpes vajadzības.

Amerikas Latviešu Apvienības sekretāriāts.

JAUNIEŠU VAKARS TORONTO

Toronto latviešu jaunatnes pulciņš „Lāpa" svētdien, 8. martā, pl. 5,30 p. p. DV namā (123 Huron ielā), rīko jauniešu vakaru ar „Lāpas" karoga nodošanu jaunajai valdei. Bijušais pulciņa priekšsēdis T. Kronbergs īsumā pastāstīs par karoga vēsturi. Pēc tam deja pie skaņu plašu mūzikas. Visi jaunieši laipni ielūgti.

KANADĀ

TORONTO

⊙ Baltijas tautu federācija Kanadā savā pēdējā sēdē nolēma iesūtīt Ontario provinces valdībai iesniegumu, kurā prasīs diskriminācijas novēršanu šinī provincē. Bez tam tā iesūtīs arī otru iesniegumu federālai valdībai ar prasību, lai likumā par pilsoņu tiesībām būtu ietilpināta vienlīdzība darbā, neatkarīgi no rases, tautības un citām diskriminējošām varbūtībām. Sēdē vēl pārrunāja 14. jūnija sarīkojumu, bet galīgi šo jautājumu izlems nākošā sēdē.

⊙ Toronto katoļu vienība 2. maijā atzīmēs 10 gadu pastāvēšanu ar svinīgu aktu un koncertu Assembly hallē. Prof. B. Kokins teiks uzrunu, bet pārskatu par aizgājušo laiku sniegs L. Miklaševičs. Garīgā koncertā piedalīsies katoļu jauktais koris dir. V. Rundāna vadībā. Pēc tam saviesīgs vakars ar deju un tējas galdu.

⊙ Jau ilgāku laiku šajā pilsētā sekmīgi darbojas „Tērvetes" mazskautu pulciņš E. Ozola vadībā. Nule kā 4 mazskauti paaugstināti par raženajiem staburadzēniem: A. Pērkons, A. Cjumskis, I. Škobe un V. Akers. Agrāk šo pulciņu vadīja J. Rudzītis, kas technisku apstākļu dēļ atteicies no vadītāja pienākumiem. Patlaban pulciņa nodarbības notiek TLB telpās.

⊙ Trešdien, 4. martā Toronto Karaliskās konservatorijas kārtējā audzēkņu vakarā piedalījās mūsu toposā pianiste Lauma Pētersone ,kas vairākkārtīgi uzstājusies arī latviešu sarīkojumos. L. Pētersone bez klavierspēles studē vēl arī farmāciju Toronto universitātē.

⊙ Komponiste un dirigente Erika Freimane, Dainas koŗa vadītāja, pārcietusi smagu operāciju un pašreiz veseļojas slimnīcā. Pagaidām viņa apmeklētājus vēl nepieņem .

⊙ Sakarā ar Kalpakiešu Kanadas kopas pārstāvja J. Dreimaņa smago slimību ,kopas galvenā valde ASV par Kanadas pārstāvi iecēlusi kalpakieti K. Tanni.

NIAGARĀ

⊙ Niagaras - St. Katarīnes jaunatnes pulciņa „Dzirkstele" dalībnieki gatavojas lielo Jaunatnes svētku sacensībām Toronto. Pulciņa valde svētku rīkotājiem jau pieteikusi zemāk minētos dalībniekus: M. Reinholde un G. Kolesņikovs — deklamācijas; Ieva Līgere — klavieres; I. Ragelsone — akordeons; Inese Verdiņa — balets; J .Līgers — foto; J. Strautnieks, J. Līgers — galda teniss vīr.; I. Ragelsone — galda teniss siev.. Bez tam sacensībās piedalīsies pulciņa tautas deju trupa un šāvēju komanda. Dalībnieku reģistrēšana sacensībām turpinās.

⊙ Bafalo jaunatnes pulciņš ielūdzis „Dzirksteles" dejotājus uzstāties viņu paredzētā Raibā vakarā .Pulciņš piedāvājumu pieņēmis. Bez tam tautas deju dejotāji kuplinās priekšnesumus vietējā skautu un gaidu sarīkojumā 7 .martā Niagarā, kā arī viesosies pie medniekiem un makšķerniekiem St. Katarīnēs.

⊙ V. Lindes piemiņas fonda pārvalde sazinā ar nelaika dzīvesbiedri pieņēmusi galīgā veidā mirušā komponista kapa pieminekļa projektu un nodevusi to izgatavošanai kādai Toronto firmai.

Kapa akmens tiek gatavots pēc tēlnieka A. Kopmaŗa meta, tā izmēri 36" x 30" (lielāku neatļauj noteikumi) un maksās apm. $300,-; to segs ar fonda līdzekļiem. Materiāls — pelēks akmens; vienā pusē attiecīgs ieraksts, bet otrā — latviska kokle. Pieminekļa iesvētīšana paredzēta vasarā.

⊙ DV Niagaras nodaļa veic priekšdarbus ,lai cienīgi sagaidītu un uzņemtu Londonas teātŗa ansambli, kas šeit viesosies š. g. 11. aprīlī ar A. Voitkusa jautro farsu „Zvaigznes". Ieejas biļetes pagaidām vēl nav dabūjamas. N.

⊙ DV Niagaras nodaļas biedri 18. janvārī vietējās latviešu skolas telpās, N. Pļavinska mājā, sanāca uz gada sapulci, kuŗa apstiprināja iepriekšējā gada darbības pārskatu, atzīstot nodaļas darbību visumā par sekmīgu, atskaitot darbību sabiedriskā laukā, kur nākotnē nepieciešama lielāka rosība. Tāpat nepieciešams laikus izplānot sarīkojumus.

Pieņemot budžetu 1959. gadam, paredzēja atbalstu vietējai latviešu sestdienas skolai, skautu - gaidu vienībai un nolēma arī turpmāk pēc vajadzības atbalstīt apvienotā vīru koŗa Viesturs Niagaras - St. Katarīnes nodaļu.

Ievēlot valdi, tā konstruējās sekojoši: priekšsēdis P. Treiers, pr. vietn. K. Vītols ,sekretārs J. Arājs, kasieris F.Barkāns, biedrzinis A. Šteinbachs. Revīzijas komisijā ievēlēja Fr. Sirmo, E. Jēkabsonu un J. Paukšēnu. Izpildot pilnsapulces lēmumus, jaunā valde savā 9. februāŗa sēdē nosprauda vadlīnijas, kas ievērojamas turpmāk, rīkojot sarīkojumu. Sastādīja arī sarīkojumu kalendāru visam 1959. gadam. Informācijas iegūšanai valdes locekļi apskatīja visas sarīkojumiem kaut cik piemērotas Niagaras zāles. S.

DV Toronto nod. rīko š. g. 7. martā, plkst. 7,00, 123 Huron ielā, savā namā,

KALPAKA PIEMIŅAS VAKARU

Biedriem un to ievestiem viesiem.

Laipni ielūdz VALDE

Pateicība

Sirsnīgs paldies Daugavas Vanagiem un DV KV pr. V. Muktam par skaistajām rozēm, kuras saņēma ikviens kalpakietis un 3 kalpakiešu atraitnes Toronto ,sakarā ar Kalpaka bataljona cīņu dienu atceri.

Cīņas ir vīru daļa, bet skaisti ir, ka pēc gadiem kāds vēl par tām pateicas ar ziedu — tev dzīvam dotu.

Kanadas Kalpakiešu kopas uzdevumā

K. Tannis.

DAŽOS VĀRDOS KANADĀ

⊙ Lai Ontario province varētu financiāli uzplaukt, tai nepieciešami vismaz 855.700.000 dol. Pašreizējie skaitļi rāda, ka province līdz šim ieņēmusi 624.800.000 dol. Veselības iestādēm atvēlēti 77.100.000 dol. Garīgi slimo iestādes atbalsta federālā valdība ar apm. 770.000 dol. lielu summu. Pag .gadā audzis arī Ontario provinces deficits, kas nākošā gadā pēc ekspertu domām varētu sasniegt vienu miljardu.

⊙ Pēdējā laikā rodas arvien vairāk tādu kanadiešu ,kas domā, ka būtu pienācis laiks angļu karogu apmainīt pret kanadiešu karogu ,kāds būtu jārada vistuvākā nākotnē. Kanadas valdība saņēmusi 1.347 dažādus zīmējumus jaunā karoga izveidošanai. Īpaši liberāļi domā, ka Anglijas karogs nav īsti piemērots tādai lielai zemei ,kāda ir Kanada. Šo kampaņu ļoti atbalsta arī Kanadas lielākais dienas laikraksts „The Toronto Daily Star" un īpaša grupa „The Native Sons of Canada".

⊙ Kanadas valdība apsvērusi iespēju piešķirt bezdarba pabalstu arī tiem ,kas agrāk savu laiku pavadījuši cietumos. Šo priekšlikumu parlamentā ierosināja Kanadas darba ministrs A. Starrs.

⊙ Kanadas iedzīvotāju skaits pēdējos gados strauji pieaudzis. Pēc federālās valdības jaunākās statistikas Kanadā patlaban ir 17.284.000 iedzīvotāju. Kopš 1956. gada iedzīvotāju skaits pieaudzis apm. par 2,4 procentiem. Vislielākais pieaugums konstatēts Britu Kolumbijas provincē (11,7%); tai seko Alberta ar 9,3% un tikai tad Ontario province ar 8,9%.

⊙ Pēdējā Gallupa aptauja rāda ,ka 67% kanadiešu grib atmest angļu himnu „God, Save the Queen" un tās vietā dziedāt „O Canada". Kanadas publiskās domāšanas institūts apgalvo, ka tikai viens no katriem pieciem Kanadas iedzīvotājiem atbalsta „God save the Queen" kā šīs zemes oficiālo himnu. -š.

ĢENERĀLKONSULS
Mr. R. N. BRYSON
Toronto, tel. HO 3-5861
118 DANFORTH AVE.

KONSULS
VILIS TOMSONS
Tel RE 8-7798, Montreal, P. Q.
5210 VICTORIA AVE. APT 16

V BEBRIS
APDROŠINĀŠANAS SPECIĀLISTS
41 PITCAIRN CRESC.,
TORONTO. PL 9 - 0266.

LASĪTĀJU vēstules

ATBALSTĪSIM MĒNEŠRAKSTU „VOICE OF FREEDOM"

Latvijas Amerikā redakcijai:

Atbalstot L. Jaunzema domu (vēstule LA 21 febr. n-rā) par mēnešraksta Voice of Freedom abonēšanu, atļaujos izteikt savu viedokli, V. of F ir vienīgais izdevums Kanadā angļu valodā, kur trimdinieks var brīvi izteikt savu domu ne tikai citām etniskām grupām, bet arī vietējiem kanadiešiem. Šāda iespēja ne vienmēr rodas, iesūtot rakstus „lielajai presei." Lasiet, abonējiet, dodiet paziņām lasīt šo izdevumu. Vēlami arī raksti par vispārējiem trimdinieku jautājumiem, neaizkaŗot kanadiešu mentālitāti, bet apellējot pie taisnības un pienākuma, mūsu pieredzi izmantojot tikai kā pieturu, jo līdzīgs liktenis, pat vēl baigāks, var piemeklēt arī šo zemi, ja komūnisti pārņemtu brīvo pasauli.

Te vārds mūsu tiesībniekiem, ekonomiem, vēsturniekiem, kristietības idejas paudējiem, kas pārvalda angļu valodu. Tā mēs varam veidot pat pārējo kanadiešu nostāju, populārizējot arī pašu brīvības ideju.

Ievērojot mēnešraksta aprobežotos apmērus, sākumā iesūtāmā raksta apmērus gan vajadzētu ierobežot uz 300-500 vārdiem ,pieskaŗoties tikai vienam jautājumam. Šāds iespiests vārds var tikt nosūtīts ne tikai atsevišķai personai, draugam vai pretiniekam, bet *lielam lasītāju* skaitam, kā to darījis šo rindiņu autors. Ja Latvijā Amerikā slejās ievietoto rakstu serija par kristīgo baznīcu, komūnismu un pacifismu parādīsies angļu valodā, ir padomā šo apskatu nosūtīt ikvienam V. of F. abonentam kā pielikumu.

Mēnešraksta abonēšanas maksa — $2 gadā (to taču varam atļauties) iesūtāma uz adresi: **„Voice of Freedom", 194 Bartlett Ave., Toronto 4, Ont.** Informāciju sniedz pa tālruni LE 2-1053.

—er.

VĀCIEŠU CENTĪBA UN „ŠIRONA IELA"

Latvijas Amerikā redakcijai:

Jūsu laikrakstā nesen ievietotais Dr. H. Marnica grāmatas Kāvi pār Daugavu apskats būtu papildināms ar bezjēdzīgo ielu nosaukumu grozīšanas faktu, ko autors asi kritizējis. Atmiņas kļūdīšanās dēļ viņš atzīmējis ,ka Lāčplēša iela esot bijusi nosaukta Valtera fon Pletenberga vārdā, Patiesībā mestra vārdā pārdēvēja Elīzabetes ielu. Lāčplēša ielai piešķīra kāda plašākām aprindām nepazīstama ģermanofila Carl von Schirren vārdu, kas bijis 19. g. s. profesors Tērbatā. Tāpēc arī zobgaļi šo ielu mēdza saukt par Šīrona ielu, tā „godinot" Lāčplēša un Tērbatas ielu stūrī atrodošos krogu. Plašā ielu pārdēvēšanas akcija beidzot radīja tādu sajukumu, ka pat vācu iestādes vairs neorientējās jaunajos nosaukumos. Kā spilgtākais kuriozs jāatzīmē vēstules adrese, ko Latvijas statistikas pārvalde reiz saņēma no Berlīnes statistikas valdes:

Herrn Carl von Schirren
Lettländisches Statistisches Amt
Lāčplēša ielā 1, Riga Lettland.

Visvairāk šīs bezjēdzības sekas dabūja izbaudīt iebraucēji vācu karavīri un ierēdņi. Viņi bija apgādāti ar pilsētas plānu, kurā ielām bija latviskie nosaukumi, bet meklējamās adreses bija uzdotas jaunos nosaukumos. Iedzīvotāji necentās iegaumēt jaunos nosaukumus, kas viņiem bija sveši, un iebraucējam maz ko varēja līdzēt. Pie tam daži jaunie nosaukumi bija ļoti līdzīgi kādam citam pazīstamam latviešu ielas nosaukumam. Tā ,ja atmiņa neviļ, Baznīcas ielu pārdēvēja par Laudon ielu. Katrs latvietis, taujāts pēc šādas ielas, to iztulkoja par Ļaudonas ielu un bez kāda ļaunprātīga nodoma sūtīja taujātāju uz Pārdaugavu, kur pēdējā atradās.

J. Ikstrums.

Redakcija patur tiesības manuskriptus saīsināt.
Neizlietotos manuskriptus neuzglabās, bet uz vēlēšanos sūtīs atpakaļ, ja būs pievienota pastmarka.
Ar autora vārdu vai iniciāļiem parakstītajos rakstos izteiktās domas var arī neatbilst redakcijas viedoklim.

Ž. Unāms

KALPAKA MARTS

III

5. ROZENBERRGS OTRREIZ RĪGĀ

Ja 1942. g .15. maijā, Rozenbergam pirmoreiz ierodoties Rīgā, viņam nelaida tuvumā nevienu latviešu atklātības darbinieku, tad otrreiz šī notikuma ārējā norise bija pretēja. Rozenberga otrreizējo ierašanos Rīgā marta sākumā vai februāra beigās izkārtoja un akcentēja tā, ka viņš bija kopā ar latviešu pārstāvjiem. Ģenerālkomisārs Drekslers savā dzīvoklī, Raiņa Bulvārī Rozenbergam sarīkoja pusdienas, uz kurām bija aicināti arī 3, resp. 4 latviešu pārstāvji. Kad visi šie latvieši dažādās situācijās sarunā ar Rozenbergu bija nofotografēti un foto avīzēs kopā ar ar informāciju ievietoti, varēja rasties ārējs iespaids, ka ir notikušas kaut kādas svarīgas sarunas un apspriedes.

Uz pusdienām kopā ar Rozenbergu aicinātie latvieši bija: iekšlietu ģenerāldirekt. Dankers, izglītības ģenerāldirektors Prīmanis un latviešu leģiona ģenerālinspektors Bangerskis ar savu stāba priekšnieku plkv. Plensneru kā tulku.

Šai „apspriedē" īstenībā nebija pārrunāti nekādi svarīgi politiski jautājumi un vispār nekas principiāls. Pie pusdienu galda sēdot, kā parastā sabiedriskā konversācijā pieskārušies arī vienam otram latviešu sadzīves jautājumam, bet tā runāja latvieši ar vāciešiem daudzās vietās.

Svarīgākā „politiskā" saruna notikusi pēc pusdienām, kad visi sagājuši kopā uzpīpot un kafiju dzert. Saruna novirzījusies uz austrumu politikas apstākļiem, un Prīmanis, kā izglītības ģenerāldirektors, Rozenbergam teicis, labi, ka viņš braucis pats uz austrumiem, kur viņam ir daudz bērnu, par kuriem jārūpējas un jāgādā. Rozenbergs atbildējis, ka šis bērnu skaits gan pastāvīgi samazinoties un tagad esot kļuvis jau pavisam mazs. Tad Prīmanis, Dankeram [illegible]

dzot ievietot visu rakstu. Tāpat absolūti nedrīkstot vairs pieminēt nedz atsaukties uz Latvijas agrārreformu. **Bet galvenokārt jaunās politikas kurss lika sevi manīt Kalpaka piemiņas svinībās.**

6. KĀ ROZENBERGA RĪGAS BRAUCIENS IETEKMĒJA KALPAKA NĀVES DIENAS PIEMIŅU

Latviešu nacionālo bruņoto spēku pirmo virspavēlnieku plkv. Kalpaku vācieši kaut cik bija cietuši. Viņi atļāva runāt par to, viņu pieminēt grāmatās un rakstos. Pat Zemgales novada komisārs fon Mēdems, kas 1919. gadā Latvijā komandēja kādu vienību cīņā pret boļševikiem un bermontiādes laikā bija stāvējis pretim Latvijas armijas vienībām un kas savās runā nereti niecināja latviešu nacionālo intelliģenci, Kalpaku bija vairākkārt pieminējis labvēlīgi un kā paraugu. Protams, šādai parādībai bija spekulātīvs nolūks, lai pielabinātos latviešu patriotiskajām jūtām.

1944. g. 6. martā bija Kalpaka nāves 25. gada diena. Lai to cienīgi atzīmētu, ierosināju visā Latvijā sarīkot plašākas Kalpaka piemiņas svinības, ko tad varētu izmantot aprādītiem mērķiem. Sastādīja Kalpaka piemiņas rīcības komisiju, par kuras priekšsēdētāju latviešu ģenerāldirektoru padome iecēla mani. Komisija izstrādāja Kalpaka piemiņas svinību pro- [illegible]

(Turpinājums sekos)

TRIMDAS SAULAINĀS UN ĒNAS PUSES

TAISNI TĀ, PULKVEŽA KUNGS

Trimdas „dīķis" Bostonā viļņojas un nenorimst. Vēl arvien stāv neizspriesta lieta par 18. novembra svētku akta norisi: vai runāšana svētku aktā angļu valodā ir, vai nav nacionāls pārkāpums? Kāds pulkvedis uzskatīja, ka svētku akta rīcības komitejas priekšsēdis, kas aktā bija saaicinājis amerikāņu politiķus un sabiedriskos darbiniekus un svētku aktu tādēļ vadīja angļu valodā, kā arī pielaida, ka svētku galvenais runātājs ALA's priekšsēdis prof. P. Lejiņš savu runu latviešu valodā atstāstīja arī angliski, ir beidzis būt nacionāls latvietis, bet pārvērties par internacionālistu. Un tādēļ pulkvedis ierosināja turpmāk tādus „internacionālistus" nesūtīt vairs svētku rīcības komitejās, bet sūtīt īstus latviešus.

[illegible]

VAI PRESE IR VĒL SEPTĪTĀ LIELVALSTS?

[illegible]

TRĪS SKAISTAS LĪDZĪBAS

[illegible]

NEIERASTIE LATVIEŠI

[illegible]

Saturns.

GRĀMATVEDIS uzņēmumiem Zvanīt HU 5-6121, Toronto.

PA PULKV. O. KALPAKA PĒDĀM

Bataru mājas, pie kurām risinājās kalpakiešu pirmās kaujas 1919. g. janvārī.

MIESAS UN GARA DISPUTS

Rakstnieku vakars Līdsas jauniešiem

14. februāra vakarā Līdsas DV jauniešu grupa savā vidū bija aicinājusi dzejnieci Veltu Sniķeri un rakstnieku Gunti Zariņu, savas dzejas bija atsūtījis Dānijā dzīvojošais dzejnieks Ojārs Jēgens.

Uz sarīkojumu bija pulcējušies vairāk nekā simts līdsieši. Vakaru ievadīja jauniešu grupas vadītājs V. Avotiņš, pateicoties tālajiem ciemiņiem. Pēc uzrunas G. Zariņš referēja par esamības apzināšanos jaunākā latviešu literātūrā un eksistenciālisma strāvojumiem. Viņš aprādīja, ka latviešu rakstnieks ir sācis sevī atspoguļot atsevišķa cilvēka pārdzīvojumus, sācis apzināties savas esmes jēgu un individa attieksmes pret sabiedrību. Viņš norādīja, ka lielākā tiesa latviešu kritiķu rakstnieka novēršanos no sabiedrības attēlošanas uzskata kā šis sabiedrības trūkuma augli. G. Zariņš turpretim balstīja savus uzskatus laikmetīgajā filozofijā un pierādīja mūsu rakstnieku darbu citātiem.

G. Zariņa referātam sekoja Veltas Sniķeres Ojāra Jēgena lasītās dzejas. Pēc tam Brigita Balode un Ivars Jefimovs lasīja Jēgena šim vakaram sūtīto franču dzejnieka Vijona poēmu „Miesas un gara disputs" Jēgena tulkojums ne tikai pārliecināja, bet radīja tīri latvisku siltumu.

Velta Sniķere lasīja savas jaunākās dzejas. Dzejniece tanīs pārkāpj ortodoksālās kristietības robežas un atradusi jaunus apvāršņus lielajās austrumu filozofijās. Šī filozofija, savienota ar latvisku izjūtu, dzejniecei ir atvērusi pasauli, kura mirdz visskaistākās krāsās. Veltas Sniķeres dzejā mēs atkal un atkal atrodam to transcendentālo momentu ,kuru daudzi lieli rakstnieki pārdzīvojuši tikai uz brīdi — Veltai Sniķerei tas kļuvis par visu viņas pasauli.

Dzejnieces filozofiskajai jūtu dzejai sekoja Gunta Zariņa stāsts „Dienasgrāmata" — savā stāstā jaunais rakstnieks ar sirreālistikas palīdzību mēģināja attēlot individa attieksmes pret politisko ideju saplosīto pasauli. Stāstam noteikti ir vairāki aspekti ,un tas klausītājiem deva dīvainu pārdzīvojumu — dažkārt tīri personīgu.

Abiem vakara dalībniekiem bija jālasa piedevas un vēl ilgi klausītāji nevēlējās šķirties no viesmīlīgās DV zāles. Šajā pašā vakarā sarīkojuma dalībnieki saņēma arī uzaicinājumus viesoties apkārtējās DV nodaļās.

Rakstnieku vakars ar kuplo apmeklētāju skaitu norādīja, ka latviešu trimdiniekos vēl vienmēr nav rimusi interese par jaunākā latviešu rakstītā vārda tapšanu un veidošanos.

K. R.

Mūsu laikraksta pārstāvis VILIS MIĶELSONS Kalamazū, 426 N. Prairie Ave, pieņem sludinājumus un kārto abonementus.

Aleksanderu Evānu pieminot

Svētdien, 22. februārī agrā rīta stundā Fergus Falls, Minesotā, aizsaulē aizgāja bijušais Latvijas Saeimas deputāts un sevišķi svarīgu lietu izmeklēšanas tiesnesis Aleksandrs Evāns. Viņš dzimis 1884. g. 28. novembrī Gatartas muižā kā tirgotāja dēls. Pēc Rīgas pilsētas skolas beigšanas no 1906.—1917. gadam bijis Rīgas apgabaltiesas krimināļnodaļas sekretārs un no 1920.—1940. gadam tās pašas tiesas sevišķi svarīgu lietu izmeklēšanas tiesnesis.

Nelaiķis visu savu mūžu stāvēja taisnības sarga vietā, cenšoties noskaidrot īstenību visās svarīgākās kriminallietās Latvijas neatkarības laikā.

Nelaiķis arī saprata, ka demokratiskās Latvijas brīvība nosargājama tikai tad, ja paši pilsoņi ir aktīvi savas valsts likteņu veidošanā ,kādēļ viņš bija viens no demokratiskā centra (tagadējās latviešu liberāļu apvienības) dibinātājiem (1922. gadā), kā. d. c. loc. arī 1925. g. tika ievēlēts Saeimā.

1944. g. rudenī, boļševikiem tuvojoties Latvijai, nelaiķis ar savu dzīvesbiedri devās trimdā uz Vāciju un vēlāk uz ASV, kur Fergus Falls vadīja trimdas gadus.

Smagas slimības piemeklēts, nelaiķis pacietīgi nesa savu likteņa nastu, kamēr aizgāja mūžībā.

Par viņu skumst dzīvesbiedre māksliniece Marta Evāna, dēls Austrālijā un daudzi draugi un cienītāji trimdā un dzimtenē.

Dusi saldi brīvās valsts smiltājā. Tev nebija lemts vairs skatīt dzimtenes brīvības sauli.

Kārlis Karūsa

NEPRETOŠANĀS ĻAUNUMAM IR CĪŅA PAR EKSISTENCI

Ar Rietumu baznīcu nostāju par koeksistenci aktuāls ir kļuvis jautājums par nepretošanos ļaunumam. Jēzus teica, ka ienaidnieki jāmīl; ja kāds sit pa vienu vaigu, tam jāpagriež arī otrs, un ja kādu dzen vienu jūdzi, tad tam jāaiziet divas. No komūnisma varā esošajām zemēm atbēgušie mācītāji protestē pret vietējo baznīcu koeksistences atbalstīšanu. Iznāk it kā, ka vietējie mācītāji domātu, ka ienaidnieki jāmīl, atbēgušie — ka tie nav jāmīl.

Zenta Mauriņa savā grāmatā Ziemeļu temas saka: par problēmu ,ka ar mīlestību var uzvarēt naidu — viņa ilgi esot domājusi, nekādi nevarēdama to saprast. Kādēļ tad Dievs pats ar mīlestību neesot uzvarējis Luciferu, bet iekalis to elles vistālākajā vietā. Blakus jāuzdod cits jautājums: Kādēļ tad Dievs, ja Viņš gribēja velnam pretoties, savā visspēcībā to neiznīcināja? To izdarījušam, Viņam Jēzus uz šo zemi nemaz nebūtu bijis jāsūta, bet Viņš pats ļaunumam pretojās tikai daļēji un atsūtīja Jēzu ar mācību tam nepretoties nemaz. Divi pirmie aculiecinieku evaņģeliji gan stāsta, ka Jēzus izdzinis no dievnama tos, kas tur pirkuši un pārdevuši, un apgāzis naudas mainītāju galdus un baložu pārdevēju krēslus. Pazīstot Jēzu, nevar teikt, ka Viņš pret cilvēkiem būtu lietojis fizisku varu: ar Viņa vārdiem pietika. Garīga, ne fiziska pretošanās jau ir Jēzus dzīve un mācība. Kad Viņš runā par nepretošanos ļaunumam, tā ir fiziska nepretošanās.

L. Tolstojs šinī ziņā ir devis lielisku komentāru, sacīdams: pasaulīga vara gan var cilvēka miesu iznīcināt, bet nav tādas varas, kas var piespiest cilvēku atteikties pildīt Dieva gribu un ka šinī ziņā garā, ne miesā cilvēks ir visvarens — līdzīgs Dievam.

Uz Jēzus mācību dibinātās baznīcas uzdevums ir cīnīties pret ļaunumu ar garu, ne ar fizisku varu. Baznīca nedrīkst aicināt uz karu, bet tai ir jāaicina **pretoties** ļaunumam ar garu, tā **nedrīkst** ļaunumu atzīt, bet tai ir jāaicina ienaidnieku, šī ļaunuma nesēju, mīlēt.

Mācītājiem patīk mātes mīlestību ņemt par piemēru tam, kādai jābūt pilnīgai kristīgai mīlestībai. Šis salīdzinājums te der kā ļoti laba illustrācija. Māte mīl savu dēlu arī tad, ja tas ir slepkava un nekad neaicinās nevienu to nogalināt. Tas nemaz nenozīmē, ka viņa atzīst slepkavību, ka ar savu garu viņa nav pret to. Mātes piemērā ienaidnieka jēdziens pavisam izzūd, viņas dēls viņai nekad nav ienaidnieks, arī tad ne — ja tas viņu pašu nogalinātu: viņš tad vienkārši nezina, ko viņš dara, lai Tas Tēvs viņam piedod!

Jēzus tā mīl katru cilvēku, arī tos, kas tiek saukti ienaidnieki. Mēģināt izskaidrot, ka Jēzus mīlestība nav tāda, nozīmē Jēzu pazemot. — Mīlējiet savus ienaidniekus — ir Jēzus mācība un dzīve: Viņš no ļaunuma nebēga un arī fiziski ļaunumam nepretojās. Nebēga Viņš; ir arī daudz mācītāju, kas nav bēguši, arī Sokrats nebēga.

Ja krievu mācītāji, muižnieki un kungi būtu Dieva gribu tā pildījuši, kā L. Tolstojs to darīja, tad Krievijā nekāds komūnisms izcēlies nebūtu. Mēs, cilvēki, tik tālu stāvam no Jēzus mācības reālizēšanas, ka mums pat patiktu to iztulkot par labu savai nepilnībai. Mūsu dzīve, kas būtībā rit pēc pirmskristīgās reliģijas, nozīmē ienaidnieku iznīcināšanu ar fizisku varu. Mūsu morālajā attīstības stāvoklī nemaz nav citas iespējas kā cīņa par eksistenci; tā nepieciešama, lai vēl paliktu cilvēki, kas varētu tiekties pēc augstākas pilnības.

Mēs neatbildējām uz augstāk uzdoto jautājumu — kādēļ Dievs velnu nav iznīcinājis, t. i., kadēļ vispāri ļaunums eksistē. Ortodoksālā baznīcas mācība, sevišķi Augustīns (354. — 430.) to izskaidro ar Ādama dzimumgrēku (concupiscentia). Jau primitīvo tautu apziņā dzimumdzīve ir saistīta ar grēka jēdzienu. Tad nav ko brīnīties, ka Šopenhauers bija pret šo vareno dzīvības uzturēšanas spēku. Scholastiski skatoties, varētu teikt, ka dzimšana un miršana cilvēkam ir uzlikta kā sods, lai viņš cīnās pēc savas sugas eksistences un pilda Dieva gribu vismaz tik daudz, lai Dievam būtu pamats viņu apžēlot. Šāds uzskats nozīmē, ka, kaut gan velns un cilvēki ir pret Dievu sacēlušies, Dievs viņus neiznīcina, bet dod tiem iespēju pašiem no viņu [illegible]

K. Kampe

Savienotās VALSTIS

ŅUJORKĀ

[illegible]

ki. Lugas darbība galvenokārt risinās Baldones Kūrmājā, un tajā daudz skaistu, cildena romantisma piesātinātu momentu. — Pirmizrāde paredzēta 11. aprīlī.

E. T.

DETROITĀ

[illegible]

CIKĀGĀ

[illegible]

MINEAPOLE

[illegible]

CEĻA VĀRDI

[illegible]

Gen. Jānis Balodis.

FILMU Pasaule

Veca tema jaunā ietērpā

Sākot ar 5. martu, „Odeon - Carlton" teātrī izrāda Ranka organizācijas jaunāko filmu „A Night to Remember"(Nakts, kas jāatceras), kuras pamatā ir viena no 20. g. s. lielākajām traģēdijām — Titanika bojā eja. Šī traģēdija risinājās 1912. g. 14. aprīļa naktī Atlantijas okeānā, kad, to laiku modernākajam pasažieru kuģim saduroties ar ledus kalnu, dzelmē tika aizrauti ap 750 cilvēku. Grimšanas momentā uz kuģa bija pavisam 2.207 pasažieri, no kuriem izglābās tikai tie, kam laimējās iekļūt glābšanas laivās. Kā tagad noskaidrojies, tad tieši pēdējo trūkums uzskatāms par vislielāko traģēdiju. Tāpat arī tuvākā kuģa „California" nevērība pret SOS saucieniem un gaismas raķetēm. Šīs filmas nolūks tad nu ir attēlot pēc iespējas reāli pāniku un histeriju, kas valdīja uz Titanika pēc piecām dienām kopš izbraukšanas no Southemptonas ostas.

Visumā producenti šo filmu ir izveidojuši par kolosālu drāmu, kāda tā bija arī īstenībā, bet tikai viena nelaime — zināmā mērā tā pretendē arī uz autentiskumu, kaut vietām pagrūti ticēt filmas saturam. Piemēram, negribētos ticēt, ka deju orķestris tik aukstā laikā spētu kaut ko spēlēt uz kuģa klāja, un pie tam vēl garīgu mūziku. Cik zināms, Titanika bojā eja ir apskatīta vismaz 14 filmās, un jāsaka, ka dekorātīvi šī ir viena no vislabākām. Kenets Mors tēlo Titanika pirmo virsnieku,

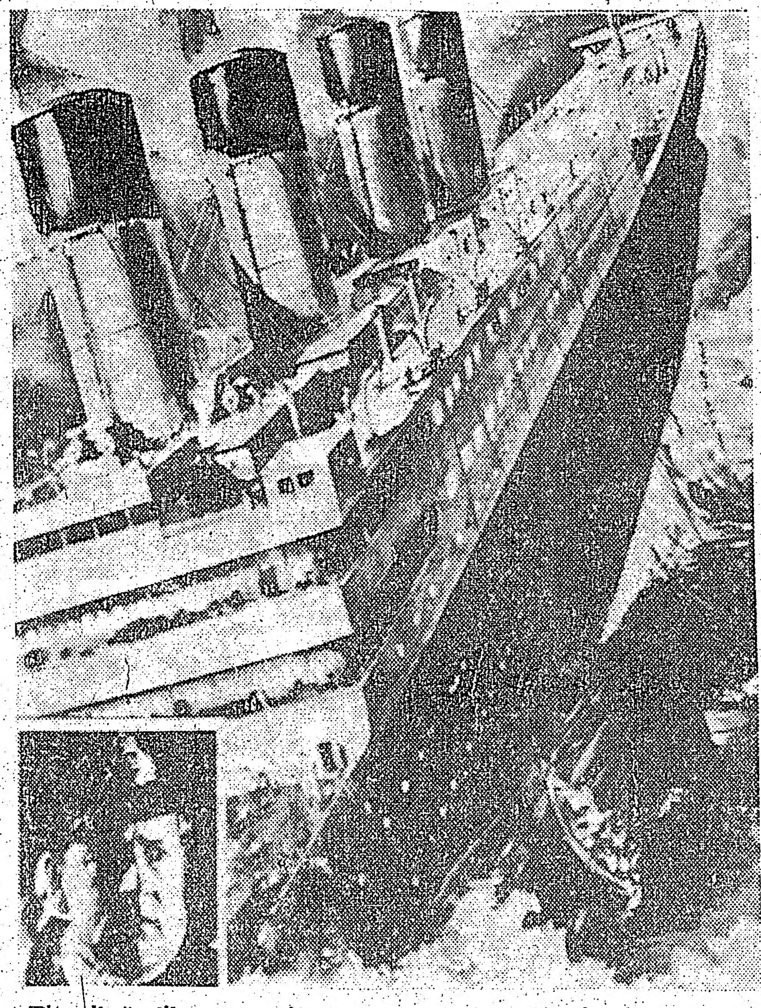

„Titaniks" filmas versijā. Stūrī Kenets Mors virsnieka lomā.

RITAS DZILNAS - ZAPRAUSKAS KONCERTI ČIKĀGĀ UN KALAMAZŪ

Rita Dzilna-Zaprauska ir jaunākās paaudzes dziedone. Dziedāšanu viņa sākusi mācīties pie **prof. P. Saksa Latvijas konservātorijā**, bet pēc dzimtenes atstāšanas studijas turpinājusi Štutgartes mūzikas augstskolā, kur mācījusies četrus gadus.

Latviešu kolonijās Vācijā, Zviedrijā, Anglijā, Beļģijā un Holandē dziedones R. Dzilnas - Zaprauskas vārds ir pazīstams no koncertiem 1956. un 1957. g. ASV latviešiem līdz šim nav bijusi izdevība iepazīties ar mākslinieces sniegumiem, jo dziedātāja visu laiku bijusi soliste „The American Opera Guild" un 1954./55. g. bijusi angažēta Filadelfijas pilsētas operas sabiedrībā.

Par viņas Eiropas turnejas panākumiem lasāmas daudzas cildinošas atsauksmes gan latviešu, gan vietējās preses slejās. Tā atzinībā uzmanīgais komp. H. Pavasars raksta: „Viņas dziedājumā daudz siltuma, vijīguma, krāsainības, pat vietām apgarotība. Klausītājs jūtas saistīts un valdzināts. Izpildījums liecināja ,ka Dzilnai ievērojams talants un skatuvei piemērots nervs." Tālāk H. Pavasars raksta: „Var droši teikt — un patīkami to konstatēt, ka Dzilnai ir izredzes iegūt mūsu, tagad pamazām no skatuves aizejošo mākslinieču vietu."

Vācu „Badische Neueste Nachrichten", „Ludvigšburger Kreiszeitung", beļģu „La Cité", un citi laikraksti plaši apraksta Dzilnas sniegumus un apliecina, ka mūsu jaunais soprāns ir labākais sūtnis savai zemei citu zemju kultūras vidē.

Abos koncertos dziedoni pavadīs pianists Valdis Treimanis.

Programmā paredzētas A. Kalniņa, J. Vītola, T. Ķeniņa un J. Mediņa dziesmas. Otrā daļā māksliniece sniegs R. Vāgnera, P. Čaikovska, G. Verdi, P. Masaņji un J. Kalniņa operu ārijas.

Čikāgā koncerts notiek 14. martā, plkst. 7.00 vakarā, Čikāgas mākslas mūzejā (Art Institute of Chicago) Fullertona koncerta zālē, Michigan avenijā. To rīko DV ASV valde, DV apvienība Čikāgā un vīru koris „Daugavieši", un tas veltīts kalpakiešiem, Latvijas atbrīvošanas cīņu dalībniekiem un latviešu leģionāriem.

Kalamazū koncerts notiek Kalamazū kolledžas Stetson Kapellā, 1200 Academy ielā, 15. martā, plkst. 7.00 vakarā. To rīko Kalamazū latviešu biedrība.

Lai koncerti attaisnotos rīkotāji cer uz latviešu sabiedrības atsaucību un lūdz ikvienu tos apmeklēt.

Baltijas birža un Sv. Labrenča jūras ceļš

Baltijas birža Londonā ir vieta, kur kārto kuģu kravu lietas visā pasaulē. Biržas mākleri uzmanīgi vēro Sv. Labrenča jūras ceļu, lai izdibinātu, kādu ietekmi tas atstās uz vedmaksām pasaulē. Domā, ka šis jūras ceļš, kas kalpos Amerikas kontinenta vidienei, sagādās darbu daudziem kuģiem zem 10.000 to tilpuma, kuri pašlaik atrodas brīvguļā. Tomēr vēl nav noskaidroti daudzi apstākļi, kas var ietekmēt jaunā jūras ceļa kuģniecību.

Baltijas birža Londonas Sitijā darbojas jau 200 gadu. Tāpat kā pazīstamā Lloida apdrošināšanas sabiedrība, arī Baltijas kuģniecības birža izauga no 18 g .s. veikalnieku paražas sapulcēties kafejnīcās, lai noslēgtu darījumus. Baltijas nosaukumu birža dabūjusi tādēļ, ka attiecīgajā kafejnīcā pulcējās lielāko tiesu veikalnieki, kuriem bija tirdznieciski sakari ar Baltijas jūras ostām.

JAUNĀS GAITAS 19. NUMURS

Jaunās Gaitas 19. numurs iznācis. Jauno vāka zīmējumu darinājis Imants Bite. Attēla lappuse: Ivara Alberta tempera „Ziemas ēnas". Saturā: Olafa Stumbra, A. P. Mierkalna, Jāņa Krēsliņa, Dzintara Freimaņa un Valža Krāslavieša dzeja; Jāņa Turbada pasakas fragmenti „Ķēves dēls Kurbads", Benitas Veisbergas tēlojums „Žagaru sieviņa", „Latviešu literātūra un kultūra" — Jaunās Gaitas otrs simpozijs ar 10 dalībniekiem; apskats par 1958. gada jaunatnes nedēļu, Kripatas, fotoreportāža par 1959. gada Jaunatnes svētkiem; Skabargas ar „Dzejas semināru", „Redakcijas padomnieku", „1958. gada kalendāru' un jaunākajiem auto modeļiem. Jaunā Gaita pasūtināma pie Aivara Ruņģa, P. O. Box 44, Kalamazoo, Mich.; $3.75 gadā. Vns.

SIGULDAS PULKA

piemiņas fonds rīkos š. g. 20. jūnijā Toronto pulka 40 g. atceres vakaru. Bij. pulka karavīri un ģimenes piederīgie, kas vēlētos piedalīties ,laipni lūgti pieteikties līdz š. g. 1. aprīlim, pievienojot pieteikumam $1,- sarīkojuma telpu īrei. Par sarīkojuma kārtību un vietu tiks paziņots. Pieteikšanās uz pulka piemiņas grāmatu - albumu arī vēl līdz š. g. 1. aprīlim.

T. Miezītis, 309 St. Johns Rd, Toronto 9, Ont.

Kad sajūk baznīcas

Pertā, Austrālijā, liels satraukums bija jāpiedzīvo daudzu latviešu draugam un paziņam — Austrālijas olimpiskās vienības basketbolistam lietuvietim Stasim Darģim, kas ir melburnietis un devās uz Pertu salaulāties ar Judīti Zonaiti. Viņš gan ieradās baznīcā, bet — nepareizā. Līgavainis gaidīja veselu stundu, taču neieradās ne līgava, ne tās vecāki, ne mācītājs. Tie visi tikpat satraukti un veltīgi gaidīja līgavaini pareizajā baznīcā. Sākās S. Darģa meklēšana. Beidzot viņu atrada, un viss beidzās laimīgi — ar paredzētajām laulībām.

IESPAIDĪGS MASKU BIRUMS MĀKSLINIEKU KARNEVĀLĀ TORONTO

FILOZOFS RASELS PAREDZ SAVU NĀVI

Filozofs Bertrands Rasels izteicies, ka viņš mirs 1962. g. 1. jūnijā. Visā drīzumā (18. maijā) viņam piepildīsies 87 mūža gadi. Šinī mēnesī Rasels kādā televīzijas intervijā lasīs savu nekrologu. Ievērojamais Nobeļa prēmijas laureāts, kas precējies jau četras reizes, savu pirmo nekrologu uzrakstīja 1937. gadā. „Man jāatzīstas", teicis Rasels, „ka tuvojoties šim brīdim, klūstu mazliet nervozs." — š.

K. Langenfelda atjautīgās un krāšņās dekorācijas kopā ar raibo burzmu radīja īstu karnevāla noskaņu „Formu jucekli" Augšā pa kr. — dejotāju kopaina. Pa labi godalgotās maskas: H. un V. Jansoni, G. Mateasa un O. Endziņš. Apakšā no kr.: Fauns (B. Tīruma), brašais musketieris (E. Dzenis) ar sirdsdāmu dejā, un Havajas meitene J. Kreiļa uzņ.

Kanadas latviešu mākslinieku apvienības gadskārtējais karnevāls Toronto pulcināja ap 300 apmeklētāju, no kuriem gandrīz puse bija maskās. Lieliski dekorētajās telpās itin visi jutās omulīgi. Netrūka arī dzirkstoša humora, jo karnevāla viesus jau pie ieejas sagaidīja sarīkojuma speciālizdevums „Formu juceklī", kas savā saturā bija tiešām izdevies. Tajā netrūka pat „trīs dimensiju" bilžu, bet par visu vairāk izdevēji bija centušies savus personiskos uzskatus paturēt pie sevis un sniegt lasītājiem tīru un veselīgu humoru. Dižsarīkojuma svarīgākā daļa bija masku godalgošana. Žūrijas komisijā piedalījās māksl. J. Zuntaks, arch. V. Upenieks un agr. V. Uiska.

Vērtēšanas komisija par šī vakara interesantākajām maskām atzina Trīsdesmito gadu deju pāri (Harijs un Velga Jansoni), Nēģerieti (G. Mateasa) un Zulu nēģeri (O. Enzeliņš). Godalgotie saņēma vērtīgas balvas, trīs latviešu mākslinieku — J. Zuntaka, A. Nulīša un A. Kalniņa gleznas. Izlozei L. Treimane bija dāvājusi keramiku — latvisku šķīvi. — š.

UZMANIBU! NAMSAIMNIEKI!

PIEDAVAJAM IZDEVĪGI

aluminija kombinētos logus un durvis

ATLANTIC ALUMINUM CO.

46 Glenn Davis Cr. Toronto 13., Ont., Canada.

Ipašnieks OSV. INDZERS. Birojā RO 9-4734. Mājās OX 9-9768

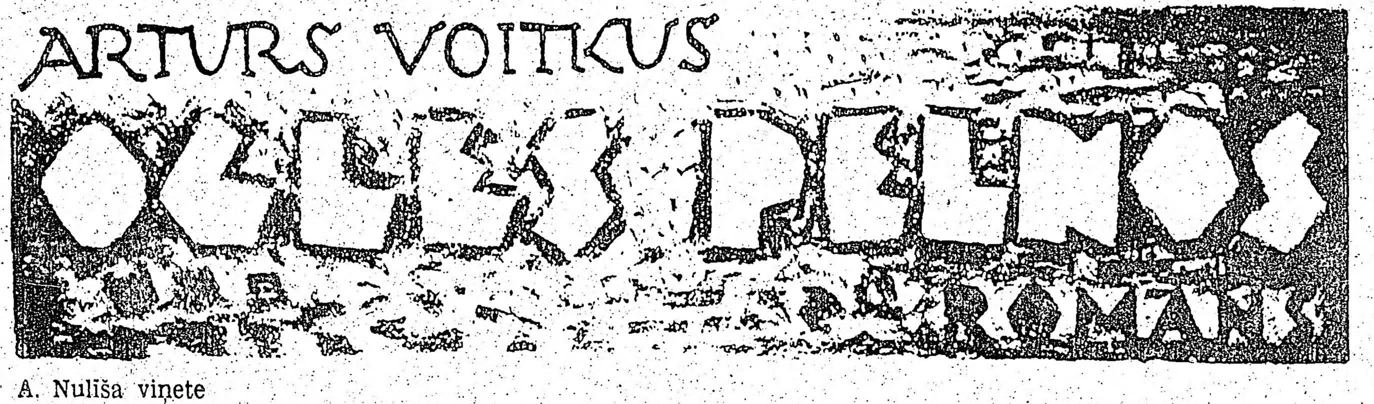

A. Nulīša viņete

(20. turpinājums)

Lielajā piecu stāvu preču namā Vagulāniete vienmēr jutās labi. Te varēja atpūsties no pašu veikala burzmas un ēdienu smakām, un te varēja netraucēti rakņāties pa izstādītajiem drēbju baķiem, izcilāt gatavos tērpus, papriecāties par spožajiem virtuves traukiem un noskatīties, kā pircēju straume devās pa slīdošajām kāpnēm gan augšā, gan lejā ,un kā nekad šai lielajā bišu stropā negadījās pilnīga klusuma mirklis.

Pirms došanās izmeklēt tērpu Ziemeļu viesībām, viņa novietoja vīru veikalā un pati sazinājās ar Grauduma kundzi. Pēc Ritas laulībām ar Aivaru, Grauduma kundze no Vagulāniem gan bija aizvadājusies, bet īsti ļaunā ņemt viņai to nevarēja — vienai viņai istaba bija par lielu un dārgu. Viņas palika labas draudzenes arī pēc tam, un Vagulāne bieži meklēja Graudumas padomu, ja bija jākārto modes lietas.

Arī šoreiz Grauduma bija tūlīt gatava nācēja. Viņas satikās pie cimdu galda.

„Nu, ko jūs sakāt?" Grauduma pat lāga neapsveicinājās. „Vai nav brīnišķīgi? Tik klusu sezonu ilgi nebiju piedzīvojusi, un nu tāds pārsteigums! Ziemeļa kundze ir vienkārši brīnišķīga. Maza, izmeklēta sabiedrība — es paredzu, tas būs jauks vakars."

„Tak jau," Vagulāne piekrita, „tak jau. Un ēšanu visu likšot sūtīt no veikala. Mans vecais jau tagad plēš matus, kā to visu paveiks — Ziemelene jau grib traki uz glauno. Maz, bet glauni."

„Vai jūs varat iedomāties, kam par godu šīs viesības rīko?" Grauduma virzījās kosmetisko preču galda virzienā — tur bija izliktas pudelītes ar smaržu paraugiem. Veikalā viņas pirmais gājiens vienmēr bija turp. Izlikdamās par pircēju, kas nevar vien izmeklēt īstās smaržas ,viņa ņēma vienu pudeli pēc otras, paostīja, ar gumijas smidzinātāju kādu šalti uzpūta sev uz drānām un tad, nekā nenopirkusi, aizgāja cēla un smaržodama.

Vagulāne draudzenes ierašas zināja, un arī pati kādreiz tāpat darījās, bet tā kā viņai par smaržām daudz intereses nebija, viņa šo galdu apciemoja tikai tad, ja tiešām gribēja ko pirkt.

„Nu?" viņa sekoja Grauduma kundzei, „kam?"

„Nevienam! Iedomājieties — nevienam!" Grauduma izmēģināja pirmo smidzinātāju — gaisā pavīdēja smalka migliņa, un salkana maijpuķīšu smarža aizvēlās kā kamols. Grauduma savieba degunu, Bā! Maigloeckchen!"

„Bet — bet — kā tad tā?" Vagulāne sekoja draudzenes paraugam; maijpuķīšu smaržai pārklājās kaut kas līdzīgs rožu un ceriņu smaržu maisījumam, „es domāju — viņai dzimšanas diena, ja nekā nesaka."

„Nekā tamlīdzīga. — Par godu salabšanai. Tāpēc." Grauduma bija atradusi īsto pudeli un uzpūta sev krietnu šalti; gaiss kļuva lipīgi salds," „Jūs zināt — Ziemelis pats bija iemīlējies Straumēna kundzē."

„Skaidrs," Vagulāne to zināja, „kas to nezina?"

„Nu — un tagad tā madāmiņa ar visu bērnu prom, un pie Ziemeļiem atkal miers un mīlestība. To tagad selebrēs — — to ne! To nepūtiet!" Grauduma izmisumā iekliedzās, redzot, ka Vagulāne paņēmusi šmaržu pudelēm izskatā līdzīgu, bet lielāku pūdeŗa smidzinātāju un, pret seju **pagriezusi, nospiež** tā gumijas pūsli.

Brīdinājums bija nokavēts — Vagulāna kundze jau bija pazudusi baltā mākonī, kurā tikai vāji vien vairs bija manāms viņas drukno auguma siluets. Laba tiesa baltās svētības bija ķērusi arī Grauduma kundzi, jo runādamās un smaržu paraugus izmēģinādamas, viņas stāvēja plecu pie pleca.

„Velni!" Vagulāne nikni sprauslāja, smidzinātāju nometusi. „Velni tādi! Kauna nav cilvēkus cūkot!"

Tad **viņas, klepodamas** un viena otru aptīrīdamas, steidzīgi soļoja uz celtņa pusi, jo viņām likās, ka pārdevēju acu **kaktiņos slēpās kaut kas** vidējs starp smaidu un **smīnu — kaut arī viņa** lēdijām laipni piedāvāja savu palīdzību un drēbju suku.

*

„Es tikpat nekur neiešu," Milzuma kundze, pirmdienas rītā vēl lielā tumsā ceļa kuli saiņodama, paziņoja vīram ,kad tas aizbildinājās ,ka uz Ziemeļu viesībām nevarēs iet kopā ar sievu; viņš strādāja ārpus Džeksontaunas un tikai sestdienas vakaros pārbrauca mājās. Ziemeļu viesībām vajadzēja sākties septiņos, bet viņš nevarēja būt pirms deviņiem.

„Kāpēc nē?' viņš brīnījās, „tā jau tu bez cilvēkiem pavisam nonīksti. Agrāk jūs bijāt lielas draudzenes."

„Man tā kompanija nepatīk, ko viņi salūguši," Milzumai paspruka; viņa nožēloja teikto, bet atsaukt vairs nevarēja.

„Kas kompanijai vainas? Tie paši, kas vienmēr. Tu ar kādu sanīdusies?"

Viņa izšķīrās par daļēju taisnību.

„Viņi aicinājuši to jauno ar vienu aci — to Grantu."

„Un tad?"

„Man viņš nepatīk. Vienmēr tāds smīnīgs, un kad runā, tad tā kā no augšas."

„Kur tu viņu tā esi dabūjusi novērot?" Milzums brīnījās; viņš Grantu pazina gandrīz vai vienīgi vārda pēc.

„Redzēju pie Ķelputa. Viņš dzīvo pie tās vācietes, kas man kleitas šuj, un reiz tur abas ar Miliju aiznesām pārtaisīt manu sarkano, un tad tur pie Ķelputa bija tāda kā svinēšana, un Ķelputs mūs aicināja iekšā. Mēs tur bijām kādu pusstundu — nevar jau cilvēku apvainot," viņa ātri un daudz stāstīja.

„Kāds tam visam sakars ar Grantu?" Milzums nesaprata. „Viņš arī tur bija?"

„Viņš tur dzīvo. Un es netīšām iegāju viņa istabā. Tad es viņu redzēju."

„Vai viņš tev ko nodarīja?" Milzuma balsī ieskanējās draudi — viņš sievu mīļoja un necieta, ka kāds tai nāca par tuvu; pat dejošanu viņš uzskatīja ar nepatiku.

„O — nē!" Milzuma sabijās — viņa bija aizrunājusies par tālu, „un galu galā ,var jau būt, ka maldos . . . ko tā no vienas reizes var zināt . . . "

„Protams, nevar," Milzums nomierinājās, „bet pie Ziemeļiem tomēr iesim. Tam vīram ir nauda, un viņš tai nesēd tā virsū kā Vagulāns, un uz pavasari es gribu sākt pats ar savām būvēm."

„Ja nu tu gribi . . . " Milzuma piekāpās, „lai gan man tur nav nekāda prieka . . ."

„Kas tādās sanākšanās prieku meklē? — Nezini, ko tur svinēs?" sieva šķietami vienaldzīgi atbildēja. Viņa nobeidza saiņot vīram nedēļas ēdamo un atvadījās — bija laiks, ka viņš devās darbā.

Ārā bija vēl tumša ,auksta ziemas nakts, un Milzuma kundze bija laimīga, ka varēja atgriezties siltajā gultā. Vienu brīdi viņu it kā pārņēma žēlums par vīru, ka tam tik lielā tumsā jādodas garajā ceļā, bet tad pašas labsajūta ņēma virsroku.

Bet arī siltajā gultā viņai sala — jo viņai bija kauns. Kā cilvēks ar trīsdesmit pieciem gadiem un tādu vīru, kāds bija Milzums, var uzvesties tik muļķīgi, kā viņa bija darījusi pie Ķelputa? Kur viņai toreiz bija prāts? Vispirms jau — ļaut sevi pierunāt piedalīties tādās vecpuišu dzīrēs. Labi, viņa tur bija gadījusies nejauši — tas bija taisnība — bet tomēr . . . Un tad — dzert! Parasti viņa nedzēra, vai tikpat kā nedzēra — bet toreiz viņu kā nelabais būtu dīdījis. Vīrieši dzēra tāpat neatšķaidītu, un viņas ar Miliju — tāpat. Kāpēc? Tad laikam tāpēc, ka gribējās pierādīt — es arī varu! Tad viņai blakus bija apsēdies Alfrēds — viņa pat nezināja tā uzvārda, uzlicis savu roku uz viņas roku, un tad viņa bija jutusi karstas trīsas skrienam pa visu ķermeni, un kad viņš to bija aicinājis nākt līdzi, tad viņa nekā cita vairs nebija sapratusi kā tikai aicinājumu: nāc — nāc — nāc . . .

Un tagad — pāri bija palicis kauns. Kauns par savu rīcību, bet visvairāk kauns par vienu vārdu, ko viņa toreiz bija teikusi cilvēkam, kas īstenībā viņu bija izglābis.

Cūka . . .

Protams, nevarēja zināt, vai Grants viņu redzējis pietiekami labi un būtu spējīgs pazīt, bet tomēr — zināt, ka ar viņu būs jāsastopas un visu laiku gaidīt, vai viņš neizteiks kādu piezīmi — tam vajadzēja būt grūti.

No Alfrēda viņai kauna nebija — un baiļu arī nebija. Tas bija atkal mežos, un ja kādreiz vēl atgriezīsies, viņa pratīs izvairīties, lai nesatiktu. Bet Grants dzīvoja tepat uz vietas.

Viņa paskatījās pulkstenī — vēl bija stunda laika, tad bija jāceļas un jāiet darbā.

Bet miegs nenāca

— Cūka, viņa domāja, — cūka . . .

☆

„Nu tu, sābri ,gan esi augstos rados iekāpis," Ķelputs plati smaidīja, skatīdamies, kā Imants grozīja pirkstos Ziemeļu ielūgumu, „tik smalkā namā sērst aicina . . Nez' vai pēc tam ar mani vairs runāsi?"

„Par ko ne?" Imants ielika kartīti atpakaļ aploksnē. „Bez tam — kāpēc tu domā, ka es turp iešu?'

„Nu gan runā kā piektdienā dzimis! Kādēļ neiesi?! Mani jau neaicina — tur vienmēr tikai smalkie, kas pašai švīti prot roku nolaizīt — bet kādas markas tur nāk galdā! Ēdamā maz — to ņem no Vagulāna bodes, un tas, sātāns, naudu ieslaukā, bet mantu ārā dot negrib — tad padzērieni! Tur tev, sābrīt, dvēselīte notrīcēs, kā jēra ļipiņa, pieniņu ostot!"

„Ko es tur darīšu?" Imants uzsvēra vārdu es. „Dzert es nedzeru ,un tie tur visi man sveši cilvēki."

(Turpinājums sekos)

...NIEKU KARNEVĀLĀ TORONTO

...iem gandrīz ...eliski deko- ... visi jutās ...i dzirkstoša ...vāla viesus ...dīja sarīko- ...ns. „Formu ...saturā bija ...jā netrūka ...' bilžu, bet ...devēji bija ...oniskos uz- ... sevis, un ...ı un veselī- ...ojuma sva- ...sku godal- gošana. Žūrijas komisijā piedalījās māksl. J. Zuntaks, arch. V. Upenieks un agr. V. Uiska.

Vērtēšanas komisija par šī vakara interesantākajām maskām atzina Trīsdesmito gadu deju pāri (Harijs un Velga Jansoni), Nēģerieti (G. Mateasa) un Zulu nēģeri (O. Enzeliņš). Godalgotie saņēma vērtīgas balvas, trīs latviešu mākslinieku — J. Zuntaka, A. Nulīša un A. Kalniņa gleznas. Izlozei L. Treimane bija dāvājusi keramiku — latvisku šķīvi.

— š.

...cilvēks ar trīsdesmit pieciem gadiem un tādu ...bija Milzums, var uzvesties tik muļķīgi, kā ...darījusi pie Ķelpuța? Kur viņai toreiz bija ...irms jau — ļaut sevi pierunāt piedalīties tā...šu dzīrēs. Labi, viņa tur bija gadījusies ne...s bija taisnība — bet tomēr ... Un tad — ...asti viņa nedzēra, vai tikpat kā nedzēra — ...viņu kā nelabais būtu dīdījis. Vīrieši dzēra. ...skaidītu, un viņas ar Miliju — tāpat. Kāpēc? ...ı tāpēc, ka gribējās pierādīt — es arī varu! ...blakus bija apsēdies Alfrēds — viņa pat ne...zvārda, uzlicis savu roku uz viņas roku, un ...bija jutusi karstas trīsas skrienam pa visu ...n kad viņš to bija aicinājis nākt līdzi, tad ...cita vairs nebija sapratusi kā tikai aicināju... nāc — nāc ...

...ad — pāri bija palicis kauns. Kauns par sa...bet visvairāk kauns par vienu vārdu, ko viņa ... teikusi cilvēkam, kas īstenībā viņu bija iz...

...s, nevarēja zināt, vai Grants viņu redzējis ...labi un būtu spējīgs pazīt, bet tomēr — zināt, ... būs jāsastopas un visu laiku gaidīt, vai viņš ...ādu piezīmi — tam vajadzēja būt grūti. ...rēda viņai kauna nebija — un baiļu arī ne...ija atkal mežos, un ja kādreiz vēl atgriezīsies, ... izvairīties, lai nesatiktu. Bet Grants dzīvoja ...etas.

...askatījās pulkstenī — vēl bija stunda laika, ...ceļas un jāiet darbā. ...egs nenāca ...a, viņa domāja, — cūka ...

★

...ı. sābri ,gan esi augstos rados iekāpis," Ķel...smaidīja, skatīdamies, kā Imants grozīja pirk...u ielūgumu, „tik smalkā namā sērst aicina .. ...ēc tam ar mani vairs runāsi?"

...o ne?" Imants ielika kartīti atpakaļ aplok...am — kāpēc tu domā, ka es turp iešu?".

...n runā kā piektdienā dzimis! Kādēļ neiesi?! ...neaicina — tur vienmēr tikai smalkie, kas ... prot roku nolaizīt — bet kādas markas tur ...! Ēdamā maz — to ņem no Vagulāna bodes, ...āns, naudu ieslauka, bet mantu ārā dot ne...l padzērieni! Tur tev, sābrīt, dvēselīte notrī...ε ļipiņa, pieniņu ostot!"

... tur darīšu?" Imants uzsvēra vārdu es. „Dzert ... ,un tie tur visi man sveši cilvēki."

(Turpinājums sekos)

Gara Kultūrai

VĒL PAR B. PASTERNAKA DR. ŽIVĀGO

B. Pasternaka ar Nobeļa prēmiju godalgotais romāns Dr. Živāgo ir sacēlis veselu vētru gan daiļdarbu, gan politiskajā presē un sabiedrībā.

Mēnešiem ilgi tas Rietumos ir turējies un vēl turas kā visvairāk lasītā — vismaz visvairāk pieprasītā grāmata; šķiet gan, ne visi, kas to cilājuši, būs izlasījuši, vispirms, svešā satura dēļ, otrkārt ,juceklīgajam laikmetam piemērotās izteiksmes dēļ. Jā, par spīti minētajiem šķēršļiem, Dr. Živāgo brīvajos Rietumos ir bijis sekmīgākais „bestsellers", kā te mēdz teikt.

Un tomēr tam nav parastā „bestsellera" pazīmju — sensāciju, — izņemot to vienīgo, ka šo grāmatu uzrakstījis krievu autors, **brīvi izteikdams savas domas, pārdzīvojumus un vērojumus, dzīvodams nebrīvajā, policejiskā valstī**, kādēļ, kā zināms, viņš nevarēja viņam piešķirto augstāko literāro godalgu saņemt; kādēļ verdziski kalpīgie Padomijas rakstnieki autoru izslēdza no rakstnieku arodbiedrības; kādēļ viņa turpmākais liktenis arvien vēl nezināms. Nekomūnistiskajās Rietumu valstīs viņam aug miljoni ,bet viņš nevēlas atstāt zemi, „kur dzimis, un cilvēkus ,starp kuŗiem audzis."

B. Pasternaka romāns nav propagandas sacerējums, tas nav nebūt tendenciozs. Tas ir autora pārdzīvots un dziļi izjusts mākslas darbs, kuŗa sižets ir vesels laikmets — no šī gadsimteņa pašiem pirmajiem gadiem cariskajā Krievijā, cauri 1. pasaules kaŗam ,revolūcijām, pilsoņu kaŗiem un boļševiku varai, ietveŗot 2. pasaules kaŗu līdz pat tā nobeigumam.

Šai juceklīgajā laikmetā aug, veidojas, strādā un cīnās autora tēlotās personas jeb romāna varoņi — īstenībā pati krievu tauta.

Daudzajās recenzijās izteiktas dažādas domas gan par darba māksliniecisko, gan politisko nozīmi; cita starpā arī tādas: boļševiki taču varētu šo grāmatu atļaut, izmetot dažas vietas; tur esot tēlota ne vien sarkano, arī baltgvardu nežēlīgā izrēķināšanās ar pretiniekiem pilsoņu kaŗā u. t. t.

Izlasot šo grāmatu (oriģinālā), tādam spriedumam nekādā ziņā nevar pievienoties, jo visa tā, **no sākuma līdz beigām ir kaut kas vesels. Tā ir apdvēsta brīvības tieksmēm, Kristus evaņģelija tuvāku mīlestību, cilvēka dzīvības vērtību un izteiktu riebumu pret varu, kas cilvēku dzīvības slīcina asinīs**, kaut arī šī vara būtu cēlusies revolūcijā, pēc kā krievu izglītotie (intelligence, arī autors) savā laikā tā ilgojās.

„Sabiedrības uzlabošanas idejas, kā tās sāka izprast, sākot ar oktobri (boļševiku revolūcija), mani neiededzina. Otrkārt, tās ir tālu no īstenošanas. Bet vienīgi par runām, kas uz to attiecas, ir samaksāts ar tādām asins jūŗām, ka mērķis neattaisno līdzekļus". (347).

Padomija šī darba brīvu izplatīšanu varētu atļauties tikai tad, ja tā būtu tiešām iekšēji stipra, ja tā zinātu, ka tās pavalstnieki (tie tālu nav **pilsoņi**) būtu pāraudzināti un izaudzināti tādi, kā to vēlas viņu diktātors. Ja tam nebūtu jābaidās no īstas gara brīvības tieksmēm.

Ar visu plašo laikmeta tēlojumu Dr. Živāgo nav teorētisks prātojums, tas ir īsts romāns ar dzīviem cilvēkiem, viņu dziņām un kaislībām.

Tā ir grāmata, kuŗu aizvēruši jūs vēl dzīvoja, tanī rādīto cilvēku sabiedrībā: viņi jūs pavada, liek jums par viņiem domāt; un jūs nevarat to novietot tālā plauktā, jo zināt, ka jūs vēl pie šīs smagās grāmatas atgriezīsities.

Varbūt jūs pievelk arī tas, ka aiz šīs grāmatas stāv tās autors, kam ir bijusi drosme — daži to sauks par romantisku naīvitāti — teikt patiesību valstī, kur tas ir „noziegums.".

Pasternaks nav ne Tolstojs, ne cits kāds no lielajiem, bet viņš ir liels tieši ar uzdrīkstēšanos — nebrīvībā pateikt pārdzīvoto darbā ar māksliniecisku vērtību.

Ang. Gailīte.

Kultūras apskats

● Latviešu mākslinieku grupas piekto gadskārtējo izstādi Ņujorkā atklāja 28. februārī Barbizon Plaza mākslas galerijā. Izstādē piedalās J. Audriņš, V. Avens, K. Černoks, J. Cīrulis, E. Dajevskis, Milda Dēbele, E. Druja - Foršū ,J. Gailis, O. Grunde, E. Kalme ,A. Krūkliņš, M .Krūmiņš, F. Milts, V. Osītis, E. Puzinas, J. Rasmanis, K. Šaumanis un J. Vecrumba ar 39 gleznām kopskaitā. Uz izstādes atklāšanu ieradās pāri par 130 apmeklētāju ,uzrunu teica Ņujorkas latviešu organizāciju padomes priekšsēdis prof. P. Stares .Izstādes slēgšanas dienā, 15. martā, izlozēs J. Gaiļa gleznu.

● Prof. Atis Teichmanis 24. februārī devās koncerta turnejā uz Milānu, Boloņu un Turinu. Viņš spēlē čellu Freiburgas stīdzinieku trio. Martā ar Bonnas ārlietu ministrijas atbalstu paredzēts šī trio koncertu ceļojums uz Turciju. Prof. Teichmanis solījies spēlēt Istanbulā, Ankarā un dažos Turcijas kultūras centros, kas atrodas Āzijas daļā.

● Prof. A. Norītim piešķirta „Västmanlands Läns - tidning" stipendija 1.000 kronu apmērā par nopelniem mūzikas dzīves sekmēšanā Vesterosā. Kā zināms, prof. A .Norītis jau ilgāku laiku vada Vesterosas simfonisko orķesri.

Edvarts Tūters

PIE TUKŠA PŪRA

Stāv arājs pie tukša pūra —
Ir izsēta graudu cilts;
Tiem nav vairs pat garoza sūra,
Kas bij šeit bagāta cilts.

Ļauns kāmēklis ielauzies klētī
Un visu tur aprijis;
Velns — viņa padēls — nu vētī
Vēl to, kas atlicis.

Nu latvju arāja daļa
Posts vien un asaras;
Tam tīrums atņemts un vaļa,
Un dzīves vasara.

Mariss Vētra.

AR DZELTENĀM ROZĒM NO ROMAS UZ ARĢENTĪNU

ATMIŅAS PAR LATVIJAS BALETU

III

Kaut arī ar Nikolaja Sergējeva saistīšanu Rīgā Nacionālās operas balets sāka parādīties kā patstāvīga vienība ārpus operu uzvedumiem, lielu svētību tas nenesa. Jo vairāk Sergējevs šķirstīja savu kabatas grāmatu ,jo plašāka kļuva dejotāju emigrācija uz svešām zemēm. Pat Valdemārs Komisārs emigrēja . . .

Rīgā, Amatnieku lielajā zālē viesojās Olga Spesivceva. Djagiļevs kādā grāmatā šo dejotāju vērtē vēl augstāk par Annu Pavlovu. Nacionālā operā viņa viesojās jūtami vēlāk ,ar Osvaldu Lēmani partneŗos. Pirmajās pēckaŗa viesizrādēs viņa dejoja kopā ar Komisāru. Lielās, slavenās dejotājas ietekme bija ļoti dziļa. Arī Osi Lēmani viņa vēlāk aizvilināja uz Parīzi, kā partneri Opera Comique baleta vakaram. Uz Valdemāru Komisāru viņas ietekme nebija mazāka. Arvien skaidrāk redzot, ka no jaunā baletmeistara un vecā Nikolaja nav nekā ko smelt, dejot ar Spesivcevu Voldim bija tāds pārdzīvojums ,ka viņš noskatījās diezgan nopietni Spesivcevai pakaļ, kad tā pārbrauca Latvijas robežu. Aiz robežām viņš varētu gūt diezgan daudz, ko pārvest mājās un nodot kimsoniem . . . Mājās Sergējevs kaitināja, Komisārs devās uz Londonu. No Djagiļeva trupas Eiženija Sveķe gan jau bija pārgājusi pie Sedovas uz Romas operu, bet pie Djagiļeva vēl dejoja Karsāvina, Fokins, Nižinskis ar māsu, dekorācijas un kostīmus radīja kā vecos laikos, Aleksandrs Benuā (Benois), bet par mūziku gādāja Igors Stravinskis. Tas Djagiļeva trupu vēl arvien padarīja par labāko baleta vienību pasaulē. Komisārs bija dejotājs ar augstu klasi, Djagiļevs viņu saņēma izplestām rokām.

Tikai pēc gadiem atkal redzēju Valdemāru Komisāru, bet bālu un nogurušu. Trauksmainā daba trauksmīgā darbā un pastāvīgā ceļošana nu dejošana starp Londonu un Parīzi bija saēduši jūsmīgā jaunekļa krūtis. Varbūt tas nebūtu noticis, ja Aleksandra Feodorova būtu ieņēmusi Nac. operā vecā Nikolaja vietu dažus gadiņus agrāk.

Agri, daudz par agru Valdemārs Komisārs šķīrās no dzīves, bet pat nāves gultā viņš nepazaudēja ticību kimsoniem un Latvijas baleta nākotnei. Voldim aizejot, Nacionālā operā jau darbojās Aleksandra Feodorova. Marijas teātŗa prīmabalerīna bija ne vien pirmklasīga dejotāja, bet arī sīkumaini prasīga paidagoģe, kas jaunajiem dejotājiem lika sūri vingrināties klasiskā baleta pirmpamatos. Feodorovas darbā iecerēto nākotni kimsoņiem saskatot, Valdemārs Komisārs aizejot atstāja libretu latviešu oriģinālbaletam — Mīlas uzvara. Pēc gadiem ,ar Jāņa Mediņa mūziku, tas uzvarēja ne vien Rīgu un Varšavu, bet sakairināja arī aukstās zviedru asinis ,mūsu pilnbaleta izrādēs Stokholmas Karaliskās operas namā.

★

Ir grūti noteikt, kas pasaulē ir labs, kas ļauns. Pat pagātni analizējot, starp labo un ļauno nekad nevar novilkt asākas robežas.

Pie Sergējeva baletu mācījās arī tādi vīri, kā Osvalds Lēmanis, Rūdolfs Saule un Pauls Fibigs. Feodorovai Rīgā ierodoties, šie vīri pie vecā Nikolaja bija tik tālu nobrieduši, ka jaunā baletmeistare tos drīz vien atzina par amata pratējiem, un Nacionālā opera jau 1926. tos saistīja ar līgumu kā profesionālus dejotājus.

Grūti ir arī noteikt, vai dejotāju emigrācija, ko veicināja Sergējeva spītīgā daba, ir allaž nākusi par ļaunu.

Sēdēju Konstanci galerijā kopā ar Kārli Nīci. Viņš sen dzīvo Austrālijā, kā Latvijas konsulārais sekretārs, bet tolaik viņš bija dziedātājs ar nepārspētu talantu jautrākās sturlomās. Bija Karmenas izrāde. Konstanci galerijā mēs abi gaidījām uz Eiženijas Svekes pēdējā cēliena solo dejojumu.

Par brīnumu, tālu aiz muguras mēs pēkšņi saklausījām latviešu valodu. Tuvāk papētot, drīz vien atklājās ,ka galerijā uz Svekīti gaida arī Erna Ošiņa un Alberts Kozlovskis. Arī viņi bija emigrējuši no Nacionālās operas baleta un meklēja sev nākotni Romā. Romā viņiem nākotne tomēr nebija, un abiem gāja stipri grūti. Kad nevarēja vairs nopirkt jaunus zābakus, Kozlovskis pat uz ielas sāka staigāt baleta kurpēs. Arī man gāja pagrūti, tad, kad pār kādai sētai lēcot, pārplēsu pēdējās bikses. Bet tikai tāpēc mēs šad un tad viesojāmies pie bagātās primabalerinas Svekes un iekodām brīvas vakariņas. Svekīte dzīvoja kopā ar Veru Timmu netālu no Kolizeja. Pēc vakariņām siltākos vakaros mēs ilgi tērzējām uz viņas mājokļa jumta. Uz jumta Ženečka arī piedāvāja Ernai Ošiņai un Albertam Kozlovskim viesizrādes Dienvidamerikā. Kad šie abi salecās kā spārnos, tālajam ceļam atlikās iegūt tikai baleta vajadzīgās Sedovas piekrišanu un parakstīt līgumu ar agentu. Latvju dejotājiem tā bija nieka lieta.

No Romas uz Argentīnu šie aizbrauca visi vienā vilcienā. Es biju stacijā. Kundze Eugenia de Savon man stāsta ,ka man esot bijusi līdzi „dzeltānu rožu buķete". Tas nav neiespējams. Četrus jaunus kimsonus uz Dienvidameriku izvadot, bija diezgan bērainā sajūta. Skumjas daļēji attaisnojās. Lieliskā latvju dejotāja Eiženija Sveķe, saukta — Ženečka Svekīte, Argentīnā drīzi vien aizgāja no skatuves un sāka apceļot Eiropu, pa laikam padzīvojot Polijā, Spānijā, arī Urugvajā un Čīlē, kā Argentīnas konsula, seņora de Savon augsti cienītā konsula kundze. Ar manu dzelteno rožu pušķi viņa pazuda laimīgā ģimenes dzīvē. Pazuda arī Vera Timma ,kas tik pat laimīgi dzīvo Brazīlijā. Latvijas baletam tas, saprotams, bija zaudējums.

(Turpinājums sekos)

KLASICISMA PĒDĀS

Elvīras Rones panākumi Eiropā

Parīzē jau gadu desmitus, kā Olgas Preobraženskas (ko ieskata par izcilāko baleta audzinātāju pasaulē) asistente darbojas Elvīra Rone. Savā laikā viņa viesojās Rīgā kā dejotāja, bet, dzīvodama pastāvīgi Parīzē, pievērsusies baleta audzināšanas darbam. E. Rone ir bijusi skolotāja tādām baleta slavenībām kā Tumanovai un Virubovai. Pie mūsu ievērojamās paidagoges arvien papildinās kāda baleta zvaigzne. Tur bieži iegriežas pazīstamā balerīna N. Krasovska un Parīzes Lielās operas primabalerīnas N. Virubova un M. Lafone.

Vienā no saviem pēdējiem izdevumiem franču laikraksts „Comoedia", kas iznāk Parīzē, ievietojis plašu aprakstu par Elvīras Rones darbību, liekot virsrakstā: „Les grands professeurs parisiens — Elvīra Rone" (Lielie Parīzes skolotāji — Elvīra Rone). Tālāk minētais laikraksts raksta:

„Pirms pēdējā kaŗa Parīze bija izveidojusies par labāko centru dejotāju sagatavošanai. Šeit darbojās tādi skolotāji kā Egorova, Kšesinska, un pār visiem pārākā — Olga Preobraženska. Viņu darbs bija dot labu techniku un rādīt arī, kā visgrūtākos darbus izpildīt bez forsēšanas. No tā laika ir pagājuši daudzi gadi; technikā iezagušies nevajadzīgi paņēmieni. Skolēni sāk skriet gan pie viena, kas „izrauj" kājas gaŗākas, gan pie otra, kas iemāca virtuozitāti uz ātru roku. Deju paidagoģija ir palikusi novārtā. Tam pretstatā turas vecie krievu meistari, un tie daži skolēni ,kuŗus viņi ir sagatavojuši ,lai nodrošinātu sava stila turpināšanu. Šo tradiciju spilgtākā pārstāve ir Elvīra Rone, kuŗai būs lemts kādu dienu ieņemts O. Preobraženskas vietu. Noskatoties stundu E. Rones studijā, viegli varam saprast, kā pie Preobraženskas izveidojās tādas ievērojamas dejotājas kā Tumanova un Baronova, kas ir slavenas ar „fouette" griezieniem. Bagātās soļu variācijas, ko šeit lieto E. R.. dod brīvību katrai kustībai un žestu eleganci.

Ielūgta internacionālajā baleta kongresā Krēfeldā, E. Rone piedzīvoja tik lielu atsaucību, ka vēlāk viņu uzaicināja viņpus Reinas rādīt klasisko choreografiju. Viņa nodevās ar lielu prieku šim darbam, zinādama, ka vācu baletmeistariem trūkst pieredzes klasisko tradiciju izveidošanā."

Kad šīs rindiņas sasniegs lasītāju, Elvīra Rone būs atkal ceļā — šoreiz uz Manheimu ,kur tā rādīs savu mākslu jaunajiem vācu baletniekiem.

A. K.

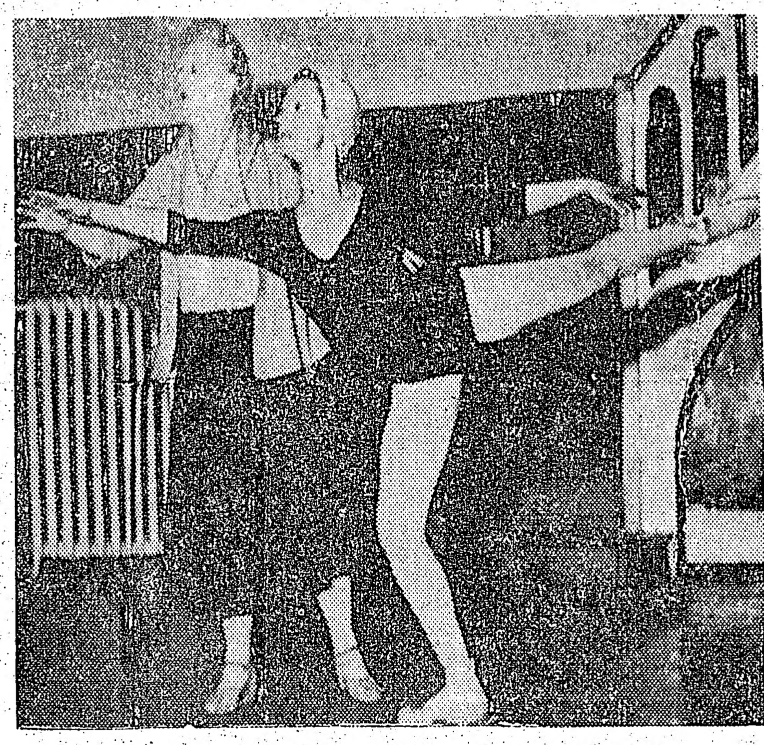

Parīzes operas primābalerīna Madalēna Lafona stundā pie Elvīras Rones.

GIRTS SALNAIS

SĪPOLS un ORCHIDEJA

ROMĀNS

(204. turpinājums)

Mets griezās projām, lai nebūtu jāskatās meitenēs.

„Domā tikai! Domā tikai!" viņš sev skaļi piedraudēja. „Tas ir pirmais solis, lai sagatavotos trako namam."

MakKrogs atkal pabāza galvu.

„Vai jums būtu iespējams?" Viņš bija nepacietīgs „Man grūti ko teikt par jūsu nodomiem farmas zemes nodrošināšanā pret plūdu draudiem . . ."

„A, jā," Metuzāls atdzīvojās. Viņa enerģija, kas tikko šķita zaudējusi vērienu, kā liesma, slāpdama dūmos, atjaunojās ar divkāršu sparu .Viņš metās pakaļ grāmatvedim zobus sakodis, knipjus sizdams, it kā ar to varētu arī pieveikt autonomo nervu sistēmu, — Cits sācis visu no gala, stāvēdams pie daudz sadauzītākas siles, — spītā sev atgādināja. Pa ceļam iegriezās pie Daga Dillasa.

„Beidziet rādīt padevīga teļa acis," uzsauca nežēlīgi. Iesmējās, zinādams, ka pārmetumu tēmējis tiklab sev, kā otram. „Jūs zināt, kas jums derētu? Apprecjet putnu Besiju. Lai viņa ir stulba, bet viņa ir īsta sieviete. Un ko vēl?" Atkal pasmējās. „Gribētu, lai jums nav jāskraida pakaļ brunčiem sapņos. Ek — vienalga. Gaidiet mani, kamēr beigšu apspriedi ar oleandriešiem. Šodien strādāsim līdz vēlai naktij. Nav vairs laika gulēt. Lavīne sakustējusies. Piezvaniet mūsu ūdensbūvju inženierim, lai sagatavo priekšprojektu elektriskai spēkstacijai Straujupes vecā tilta tuvumā." Viņš steidzās ārā no istabas.

„Jūs taču nedomājat nopietni par Besiju?" paspruka Dagam.

Metuzāls apgriezās. Savādi, caur pieri paskatījās Dagā.

„Piezvaniet uz lidostu. Nedēļas nogalē man steidzīgi jālido uz Meksiku. Jums jābrauc līdzi. Kaut kas ar jums jādara." Viņš grīni pavīpsnāja un bija projām. Aizšāvās pa gaiteni, kā aizdedzies.

Dags skumīgi nopūtās: „Sākas atkal."

PIECDESMIT CETURTĀ NODAĻA

Tās pašas dienas pievakarē Liliāna gatavojās vest meitas uz skolu. Viņa jutās neparasti; it kā būtu piedzīvojusi dīvainu pārvērtību sevī un it kā pašu mulsinātu neticība, ka īstenībā ar viņas dzīvi varējušas notikt tik lielas pārmaiņas, pašai gandrīz nesaduŗoties ar ilggadīgiem pretiniekiem. Brīžiem uzmācās rūgtas nožēlas, ka aizvadītā dzīves daļa ritējusi mūžīgās bailēs un bažās ,nepārtrauktā cīņas stāvoklī. Jaunās, atklātās attieksmes pret lietām un cilvēkiem likās nepaticamas, svešādas, un tomēr tās priecināja. Palīdzot meitenēm saiņoties, bija jāvaldās no jokiem, kas uzradās pie nieka darbiņiem gluži neapzinīgi. Meitenes, vēl nezinot nekā, juta mātes iekšējo pārvērtību. Bija zudusi viņas uzmanīgā atturība runā; un smiekli ieguvuši kādu citu, dzidrāku skaņu, kas tuvināja un ieviesa nebijušu uzticību visu triju starpā.

Kad viņas nesa dažas somas uz automobili, pagalmā iebrauca ārste Laila Kakss. Priecīga un smaidīga viņa sveicināja namamāti:

„Meklēju savu brāli," viņa steidzās piebilst. „Viņam ļoti svarīga vēstule no Eiropas. Jūs jau zināt — gaidām beidzot ierodamies Pētera māsu."

„Nu, apsveicu," Liliāna sirsnīgā līdzdalībā nopriecājusies, pēkšņi iedomājās meitenes. „Diāna, Beatrise — sasveicinieties."

Meičas pamāja smaidīdamas.

„Jūs taču reiz iepazināties," Liliāna piezīmēja. „Ārste ir architekta Sama saderinātā." Viņa paņēma Lailu pie elkoņa un veda uz architekta darba telpām.

Diānas veselīgā seja izstiepās gaŗa un pēkšņi kļuva it kā plānāka. Sāpīgas ciešanas iekāpa pierē, spiežot lejup biezās uzacis pāri drūmes pilnām acīm, kuŗu rudums zilganā amalgamā zaudēja spodrumu. Viņa nespēcīgi izlaida no rokām somu. Nāšu lapiņas vāri sarāvās un ietrīsējās.

„Tā jau es domāju," Beatrise žēlsirdīgi nopūtās.

Diāna apgriezās un lēni aizgāja uz staļļiem. Māsa skumji grozīja galvu, kā advokāts par nenovēršami zaudējamu lietu, un domādama par dzīves netaisnību, pūzdama stiepa saiņus uz ratiem.

Māte nāca atpakaļ, un izbrīnā apstājās, redzēdama, ka no staļļa, uzsēdusies neapseglotā zirgā ,lēni izjāj Diāna un pagriež uz lopaploku olnīcu pusi.

„Kas Diānai ienācis prātā? Pēc studas mums jāizbrauc!"

„Ā — viņai drusku apskrējās sirds," Beatrise atbildēja uzsvērti vienaldzīgi, „bet ja dodamies ceļā tik drīz, es viņu atsaukšu atpakaļ." Viņa metās pakaļ māsai, taisni pār aplokiem, bet aņnika līsts caur sētām. Apskatījusies, ka māte ieiet mājā, iebāza, pēc zēnu parauga, četrus pirkstus mutē un iesvilpās, ka notrīcēja. Vērodama, kā māsa apstādina zirgu, viņa šķobīja žokli; derdzās šis svilpšanas paņēmiens — likās tā kā nepiederīgs jaunai dāmai, un nez' kā radās vēl nepiedzīvots īgnums pret Diānu.

„Tas taču nu arī nav jēdzīgi, ja par katru aizraušanos tik zemu nokaŗas deguns," viņa sacīja sev un aizskrēja pie māsas „Man gluži lieki jānodarbojas ar meliem," uzsauca nervozi: „Tev gan vajadzētu mazliet pievaldīt jūtas."

„Es jau valdu. Kāpēc tad es te esmu zirga mugurā?" Diāna sāpīgi viebās. Gribēji laikam, lai es kā Bese, maucu ārstei galvā somu!" Viņa sabozusies mudināja zirgu atpakaļ uz mājām.

Beatrise bēdīgi nopūtās:

„Tā mums iet. Vienās nepatikšanās."

★

Laila jutās neveikli, ieraudzīdama ap Maikla Tercija galdu sapulcētos, kuŗu vidū dūrās acīs viņas pašas augstākais priekšnieks Maksimiliāns Gerriks, kas, likās, tikko pabeidzis teikt kādu jocīgu runu, jebšu pārējie izskatījās tā, it kā nezinātu vai priecāties vai sašust. Maksimiliāns, pamanījis ienākušo, nelikdamies par citu apjukumu ne zinis, iesaucās:

„Man ir priekšlikums šo jauno trestu nosaukt Šveices leģendārā brīvības cīnītāja Vilhelma Tella vārdā, lai šis nosaukums dalībniekiem allaž atgādinātu, ka nav runa tikai par naudu, bet arī par garu."

Šis joks, ne joks, gluži saprātīgiem klātesošiem šķita tik muļķīgs, ka atskaitot Maiklu, neviens neuzdrošinājās pacelt acis no dokumentu kaudzītēm priekšā uz galda, bet ārsts, it kā vēl priecātos par savu bērnišķību, sirsnīgi un gaŗi nosmējās. Maikls ar kaut ko neapmierināts šķirstīja papīrus. Tikai Pēteris ausījās, smagā piepūlē mēģinādams atcerēties, kad un kur kādos strīdos par kaut kādām politiskām muļķībām viņš pats pieminējis Vilhelmu Tellu, bet netika uz pēdām. Architekts nešaubījās, ka āķīgais ārsts nav varējis nociesties tēvišķi iekost Maiklam par tā aizraušanos ar kolledžas celšanu un izšķērdīgo uzticību tādiem pasaules klaidoņiem, kādi te bija sapulcināti. Ole, kas jau sen nebija nekāds draugs ākstībām, ignoja, domās nosaukdams Maksi par vecu, prātu izdzīvojušu pļāpu. Livuleja un Sibilla saskatījušies un savīpsnājušies, sataisīja stulbas sejas. Bet Maksis aicināja Lailu sēsties pulkā.

„Neticu, ka varētu še kādam noderēt," viņa atsmaidīja, „bet atvedu Olem Pēteŗa māsas vēstuli. To esam gaidījuši, šaubās un satraukumā vai mirdami. Un tā kā te klāt kā radi, tā galvinieki, tad uzdrošinājos . . . " viņa nenobeidza un sniedza brālim vēstuli.

„Un Olem, nevis miesīgam brālim," ārsts palaida skaidru bezkaunību.

Inženieris tikai ciešāk saknieba lūpas. Ak kāds prieks būtu iešaut joviālajam tarkšķim pa vaigu! Atradis laiku jokiem . . . Taču bija pamatīgi jāsaņemas, lai māsas pasniegto saņemtu nedrebošu roku. Viņš klusēdams piecēlās, turēdamies cienīgs un mierīgs, atvainojās Maiklam, un piegājis pie loga, uzgrieza pārējiem muguru. Nemaz nedrīkstēja savādāk. Bija jāsirdas un jāsarkst pašam par sevi, bet pirksti, it kā pilni nevaldāmu atsperu, nepaklausīgi lēkāja, plucinot nost aploksnei galu, un katra domiņa aptrūka neiesākdamās, kā būtu cēlusies un arī tūdaļ būtu atkritusi atpakaļ melnā bezdibenī. Plānais, stingrais vēstuļpapīrs atlokot čaukstēja un skraukstēja, Oles ausīm skanot kā vesela armija ložmetēju. Bet te viņš uz brītiņu pazaudēja pat domu sākumus un nejauši pameta mirkli atpakaļ, ieskatīdamies ārstam Maksimiliānam tieši acīs. Tas bija mirklis, bet rokas bija kļuvušas bez spēka, kā pēkšņi saduŗoties ar spokiem. Sevī lādēdamies, viņš neticīgi vēlreiz pārlasīja vēstules galvgalā iespiestu uzrakstu:

(Turpinājums sekos)

V. PALMA
HO 1-3670 VISU DIENU no plkst. 6 rītā līdz 12 vakarā
G. Batcheller, Broker — 33 Fairview Blvd.

NEMAKSĀJIET VELTĪ ĪRI. IZMANTOJIET MŪSU IZDEVĪGO KREDITĒŠANOS UN MAZĀS IEMAKSAS. IEPĒRCIET PAŠI SAVUS ĪPAŠUMUS!

BROADVIEW - DANFORTH: 7 istabu dubultķieģeļu māja, divas virtuves, divas vannas istabas, garāža. Kopīgā cena $15.000,-. Iemaksa $2.900,-. Atlikums uz desmitgadīgu obligāciju.

DANFORTH - BROADVIEW: atsevišķa divstāvu 9 istabu dubultķieģeļu māja, ūdens apkure, privāts iebraucamais ceļš. Dubultgarāža. Iemaksa $5.000,-. Atlikums uz izdevīgām obligācijām.

BLOOR - ISLINGTON: Ļoti tuvu satiksmei. Jauni, moderni 6 istabu dubultķieģeļu bungalovi. Moderna eļļas apkure. Piebūvēta ķieģeļu garāža. Kopīgā cena $18.250,-. Pieņemama iemaksa. Atlikums uz vienu 6%-īgu, 25-gadīgu obligāciju.

MĀJU PIRCĒJIEM IZTRŪKSTOŠO VAI VISU NAUDU IEMAKSAI SAGĀDĀJAM BEZ GALVINIEKIEM PAR VISMAZĀKIEM PROCENTIEM UZ TRĪS GADIEM. ZVANIET MUMS NESAISTOŠAI INFORMĀCIJAI. MĀJAS LIELĀ IZVĒLĒ VISĀ PILSĒTĀ.

Ja apnicis tu dzīvi sūru,
Steidz tur, kur Bathurst šķērso Blūru;
Ar rozi, neļķi, tulpi, krokus,
Tev' iepriecinās veikals L O T U S.
802 Bathurst ielā pie Bloor,
tel. LE 3-3884, Toronto.
KANADAS LATVIEŠU DAIĻAMATNIEKU SAVIENĪBAS SALONS

SŪTA SAIŅUS UZ SSSR, LATVIJU, IGAUNIJU, LIETUVU, UKRAINU BALTKRIEVIJU u. c. REPUBLIKĀM
SŪTIET DĀVANU SAIŅUS LIELDIENĀM JAU TAGAD.
Izmantojiet mūsu firmas uzticamos, rūpīgos un ātros pakalpojumus.

GENERAL PARCEL and TRAVEL Co., INC.
(USSR LICENCĒTS)
MŪSU NODAĻAS:
135 W., 14th St., New York 11, N. Y., Tel. CHelsea 3-2583.
141 Second Ave. New York City Tel. GR 5-7430
Atvērts darbdienās no pl. 9—6 un sestdienās no pl. 9—4.

332 Fillmore Ave., Buffalo 6, N. Y. Tel. MOhawk 2674
909 Literary Road, Cleveland 13, Ohio, Tel. TOwer 1-1461.
11339 Jos. Campau. Detroit 12, Michigan Tel. TOwnsend 9-3980
632 W. Girard Ave., Philadelphia 23, Pa. Tel. WAlnut 5-8878.
132 Franklin Ave. Hartford Conn. CHapel 6-4724.
308 W. Fourth St. Boston 27, Mass. Tel. ANdrew 8-5040
39 Raymond Plaza, W. Newark, N. J. Tel. MArket 2-2877.

Viņi labprāt sniegs Jums visu nepieciešamo informāciju. Mūsu lielā un uzticamā firma ir apkalpojusi tūkstošiem klientu un ir tos pilnīgi apmierinājusi.
100% garantija, ka katru saini piegādās. Sūtījumus izdara 48 st. laikā. Mērķi sasniegs 6—7 nedēļās, ar gaisa pastu 7—12 dienās.
Mūsu kantoros ir pilnīgā izvēlē pirmklasīgas pārtikas vielas, rūpniecības preces, ādas, apavi, lakati, pulksteņi utt. par viszemākām cenām.
Pieprasiet mūsu pilnīgo bezmaksas katalogu, kurā redzami visi izdevumi, arī muitas un pakalpojuma maksas.

LATVIEŠU PUĶU SALONS
CALLA
727 Danforth Ave., pie Pape,
tel. HO 6-9911, Toronto.
☆ Bagātīgā izvēlē ziedošas podu puķes.
☆ Griezti ziedi. ☆ Ziedu sakārtojumi.
☆ Tautiskie izstrādājumi.
Pasūtiniet savlaicīgi.

AUSTRA ŠMITS
DĀMU FRIZIERSALONS
737 Bloor St., W., pie Grace Toronto LE 5-6792

A. EGLĪTIS —
RADIO un TELEVĪZIJAS VEIKALS - DARBNĪCA
IERĪKO TV ANTĒNAS. Atvērts līdz plkst. 9 vakarā 6 dienas.
IZĪRĒ TV par $8,- MĒNESĪ.
161A Roncesvalles Ave., Toronto. Tel. LE 7-1401

DĀMU FRIZIERSALONS
ERNA SILĀRE
428 St. Clarens Ave., Toronto, Ont.
Tel.: LE 1-5937 (BLOOR — LANSDOWNE)

OLGA INTS
DĀMU FRIZIERSALONS
820 Danforth Ave. (Pape - John)
HO 5-4388, Toronto.

MODEL DĀMU FRIZIERSALONS
VIJA GRIMBA
109 Moberly Ave., Toronto, Ont. Tel. OX 4-0464
DANFORTH — WOODBINE, 2. stāvā.

The Dahlia Beauty Salon
408 Danforth Ave., Toronto.
MATU un SEJAS KOPŠANA. ILGVIĻŅI.
MODERNAS FRIZŪRAS. MANIKIRS.
Ērtas, labi vēdinātas telpas.
Mūsu darbinieces runā latviski.
Tel.: HO 3-4262.

ZIGFRIDS ART POTTERY
ZIGFRĪDS JURŠEVSKIS
KERAMIKAS DARBNĪCA - SALONS
1425A BLOOR ST., W., TORONTO. TEL. LE 6-8183
viena tramvaja pietura rietumos no Lansdowne.
Latviska un moderna keramika, sākot ar 50 c.
Pieņem pasūtinājumus dažāda veida keramikas izstrādājumiem.

PAUĻA STRAZDIŅA
Kungu Frizētava,
1320 Bloor St., W.
(pie Lansdowne), TORONTO.

A. SILAVS
10% ATLAIDE.
kungu un dāmu drēbnieks,
415 DUNDAS ST., E.,
Tel. EM 4-0089, Toronto.

MANN & MARTEL
REALTORS LTD.
A. KAMPE 1499 Yonge St., WA 5-2131. mājās OX 1-8179,
piedāvā mājas visos pilsētas rajonos par dažādām cenām un iemaksām.
AIZDEVUMU SAGĀDE PAR 3 PROC. GADĀ.

Mēs sūtām
MEDIKAMENTUS AR GAISA PASTU
uz Latviju, Igauniju, Lietuvu un citām Eiropas zemēm.
Piegāde 3 nedēļu laikā.
Mūsu cenas ir zemākās. Nododiet mums pasūtinājumus.
ROTBART'S DRUG STORE 676 Queen St., W., Toronto. EM 3-2800.

Zeltkalis
ANTONS KIVLENIEKS
(KALUPE JEWELLERY)
Gatavo un labo visu, kam sakars ar rotām.
19 Pretoria Ave., Toronto 6, Ont., HO 3-1008.

ĶIPLOKI JUMS NODERĪGI
Pajautājiet savam ārstam vai drogistam.
Ķiploki ir dabiskas zāles, kas veicina asins riņķošanu. Adams' Garlic Pearls ir maza veida, bez smakas un garšas; tās satur tīru ķiploku ekstraktu. Koncentrētā veidā jūs savam organismam dabūjat visu nepieciešamo, ko vien šis augs spēj dot.
Adams Garlic Pearls satur Salicymide, kas ir pārbaudīts līdzeklis pret artriti un reumatisma sāpēm. Uzturiet sevi stipru un veselu. Sekojiet tiem daudzajiem tūkstošiem — iegādājieties arī jūs paciņu Adams Garlic Pearls no jūsu drogista. Jūs būsit ar to apmierināti.

AUTO LABOŠANAS DARBNĪCA
Pilnīgi mēchanizēta iekārta
OLD RIGA GARAGE
2½ jūdzes austrumos no Homer Bridge uz 8. auto ceļa.
DABŪJAMI ARĪ ATSPIRDZINĀJUMI.
ST. CATHARINES R. R. 4. Īpašnieks JĀNIS KREINĀTS, tel. MU 2-8028

Saiņus uz LATVIJU, LIETUVU, IGAUNIJU un KRIEVIJAS zemēm sūtiet piederīgajiem un draugiem ar
SAKAS PARCEL SERVICE
kas tos nosūta caur Ukrainska Knyha,
755 Barton St., E., Hamilton, Ontario
Tel.: LI 4-7239
Jūsu saiņi ir APDROŠINĀTI, garantējam to piegādi.
Varat sūtīt pārtiku, drēbes, medikamentus, apavus, svarā no 4 līdz 19 mārciņām. Muitas izdevumus nokārto UKRAINSKA KNYHA. Mēs sūtām no Eiropas pārtiku un medikamentus.
Šujammašīnas, ieskaitot muitu — $175.00.
Ātra un laipna apkalpošana. Veikals atvērts no plkst. 10 rītā līdz 7 vakarā, no otrdienas līdz sestdienai.

A. Beikmane

KVĒLO, PAGALE!

ATMIŅU STĀSTS PAR VASARU AUCĒ

(22. turpinājums)

Tos ieraugot, pārsteigtie studenti nespēj novaldīt skaļu sajūsmas saucienu: „ā - ā - ā - ā!" Neviens no viņiem vēl nekad savā mūžā nav redzējis tik lielus vairumus gardā, visā pasaulē pazīstamā siera. Docents Staņķis nu sāk gaŗi un plaši stāstīt par sieru ražošanas procesu, žāvēšanu un nogatavināšanu. Sevišķi svarīga nozīme ir nogatavināšanai, kas ieilgstot ne mazāk kā sešus mēnešus. Klātesošajiem studentiem šāds gaidīšanas laiks tomēr liekas par ilgu. Kur tas redzēts, ka sieram jāstāv veselu pusgadu tumšā pagrabā, līdz to var sākt lietot!

Kad Staņķis, paņēmis rokās kādu garšīga izskata siera ritenti, svārsta un cilā to studentu acu priekšā, agronoms „Kovbojs" nenociešas:

„Docenta kungs, vai šo sieru tomēr pie labas gribas nevarētu jau sākt lietot?"

Labi domātais jautājums izraisa skaļu smieklu vētru klātesošajos, un docents, beidzot elpu atguvis, laipni paskaidro: „Nē, mani kungi, šo sieru gan vēl nevaram l i e t o t," viņš nozīmīgi paskatās „Kovbojā": „Bet augšā, ēdamtelpā, laipnais namatēvs mums ir nolicis lielu gabalu ementālieša, ko drīz varēsim nogaršot."

Studentiem tas nav divreiz jāsaka — visi kā viens tie metas ārā pa durvīm, lai vadītāja stabā katrs sev nodrošinātu prāvu gabalu garšīgā ementālieša. Varenais siera klucis divdesmit gardēžu mutēs drīz vien izkūst kā sniegs pavasarī, tā ka lielākajiem izēdājiem jāiet pēc papildus uzkožamā blakus telpās, kur laipnais sierotavas vadītājs atbraucējiem izsniedz nogaršošanai tikko sakulto, svaigo sviestu, kas pagatavots no piena sūkalām.

Nostādamies ceturto vai piekto reizi rindā pēc sviesta students „Kovbojs" čukst ausī savar domu biedram Māzeram: „Ek, būtu nu bijis gabals maizes līdz! Tīru sviestu vien ēdot, dūša kļūst tāda slābana!"

21.

Oktobris atnāk ar lietu, aukstiem vējiem un gaŗām bezzvaigžņu naktīm.

Kādā rudenīgi saltā un lietainā dienā profesors Vērmanis sarīko cukurbiešu novākšanas talku. Katram studentam un studentei ir iemērīts puspūrvietas liels lauks, kas katram jānokopj pašam. Dubļainajā mālā biešu izcelšanas darbi velkas ļoti gausi un smagās zemes dēļ prasa lielu piepūli. Vakarā biešu novācēji ir no galvas līdz kājām nošķiedušies dubļiem, un sejas visiem ir melnas kā nēģeriem. Bietes no ierādītajiem gabaliem ir novākuši visi, tomēr daudzi nav paspējuši tās attīrīt no zemēm un nogriezt lapas. Tiem nu šis darbs ir jāveic pa brīvo laiku — vai nu pusdienas pārtraukumos vai arī svētdienās. Lai kā būtu, visi strādātāji ir laimīgi, ka smagā darba diena beigusies.

Dainai un Ligijai šodien nav veicies tā, kā viņas to gribējušas — abām pāri palikusi prāva kaudzīte biešu ar nenogrieztām lapām, un tas nozīmē, ka abām jāstrādā visu svētdienu biešu laukā. Tur tomēr nekā nevar līdzēt, jo rīkojums paliek rīkojums!

No biešu lauka pārnākuši, visi aucieši dodas uz pirti, lai nomazgātu dubļus un pamatīgi izsautētos uz lāvas.

„Cik labi, ka profesors Vērmanis iedomājies bietes novākt tādā dienā, kad farmā ir kurināta pirts!" spriež studenti, pērdami sāposās rokas, kājas un muguras mīkstajām bērzu slotām. Pirts „gars" tiešām dara brīnumus, jo visi no tās atgriežas mājās kā atjaunoti, nejūtot vairs nekādas kaites, nedz nogurumu.

Sasarkušiem vaigiem, tīra un svaiga, Daina, kārtojot matus pie spoguļa, labpatikā uzsmaida savam attēlam. Glītā, pareizi veidotā seja ir jauna un svaiga, un acīs mirdz priecīgs satraukums, it kā ko neparedzētu gaidot. Kas gan tas varētu būt?

Pārmetusi kuplajiem matiem sārtu zīda lakatiņu, viņa vēlreiz pasmaida savam attēlam un domās tam uzsauc: „Labi! Ļoti labi!" Tad viņa viegliem soļiem kā dejojot nokāpj lejā pa kāpnēm un dodas uz pili.

Vakariņās, kā jau tas sestdienās parasts, galdā ir svaigi cepta baltmaize ar sviestu un biezpienu un dzintara krāsas kumelīšu tēja, kuŗu students Māzers iesaucis par „kumeliņu" jeb „mazzirdziņu" tēju!

Ienākot ēdamtelpā, Daina neskatīdamās sajūt sev pievērstus auciešu nemaldīgos, daiļuma pazinēju skatus. Viņa izliekas tos nemanām, un mierīgi dzeŗ smaržīgo, saules enerģijas piestaroto tēju. Kad vakariņas paēstas un Daina pieceļas, lai dotos mājup, students Klintājs viņai seko un piesolās viņu pavadīt. Daina tikko skaļi neiesmejas, tomēr vēl pie laika savaldās, jo negrib izjaukt kādu nodomu, kas piepildās tieši tā, kā viņa to paredzējusi.

Kad viņi abi iznāk no pils tumšajā rudens naktī, Klintājs cieši satveŗ Dainas roku: „Mana sapņu meitene! Kaut tu zinātu, cik tu šodien esi skaista!" viņš iesāk pavisam klusā balsī, tad turpina skaļāk: „Kur gan biji pazudusi šo laiku, ka tevis neredzēju?"

Daina paklusām iesmejas: „Neredzēji tāpēc, ka pats negribēji redzēt!" viņas balsī izskan apslēpta zobgalība.

„Nē, mīļā meitene, tu mani nesaproti! Nav tā, kā tu to esi iedomājusies," neatlaižas Klintājs.

„Runāju un domāju to, ko pati esmu pieredzējusi," vienaldzīgi atbild Daina.

„Es negribu, lai tev par mani paliktu tikai sliktas atmiņas, jo tu vēl arvien man esi mīļa . . . Esmu mēģinājis tev to pateikt savās vēstulēs šovasar, bet — beidzot tomēr nepateicu, jo pietrūka uzņēmības. Tagad es tev to pateikšu, ja tu mani uzklausīsi tikai īsu brīdi," viņš lūdzot saņem savās siltajās plaukstās Dainas nosalušos pirkstu.

Daina mirkli pārdomā, tad atbild: „Galu galā tu vari arī brīdi ienākt pie manis, jo Ligija un Malda ir šovakar ieaicinātas „vakarēšanā" Sarkanajā mājā."

Ievedusi viesi savā istabā, Daina piesardzības labā aizslēdz durvis, lai viņu sarunu neviens nepārtrauktu. Nu viņi var beidzot runāt pilnīgi atklāti, ko agrāk neuzdrošinājās.

Klintājs noguris atlaižas gultā un Daina nosēstas viņam līdzās uz gultas malas.

„Tu gribēji man ko stāstīt?" jautā Daina, ielūkodamās kādreiz tik mīļajās, tumšajās acīs, kas, tagad nogurušas, viņā raugās it kā no liela tāluma.

„Daina, piedod man!" iesāk Klintājs: „Tā nebija tava vaina un arī ne mana vaina, ka mums viss tā . . . iznāca."

„Nesaprotu, ko tu ar to gribi teikt," Daina viņu pārtrauc.

„Lūdzu, piedod man, ja vari!" dziļš sarūgtinājums izskan Klintāja vārdos.

Daina pārsteigta lūkojas viņā, it kā būtu ieraudzījusi svešinieku — cilvēku no citas pasaules.

„Daina . . ." beidzot Klintājs pieceļas gultā sēdus un, saņēmis meitenes seju rokās, ielūkojas viņai acīs: „Dain, saproti taču, es nevarētu tevi darīt laimīgu, jo mums laikam nekad . . . nebūtu bērnu!"

Dainai ausīs iešņtas tāda kā tāla, nesaprotama šalkoņa, un īsu brīdi istaba viņas priekšā satumst. Tad pamazām no tumsas atkal iznirst trūcīgās istablietas: galds, krēsls, gultas galvgals un uz spilvena Klintāja nogurusī, neparasti bālā seja.

Tad Daina saņemas. Pārliekusies Klintāja nekustīgajam augumam, viņa to dedzīgi sapurina aiz pleciem: „Kādēļ tu man to visu stāsti?! . . . Tā taču nav patiesība, ko nupat teici. To visu tu man sacīji tikai tādēļ, lai attaisnotu savas vieglprātīgās dēkas?" viņa jautā.

Dainas enerģiskās rīcības pārsteigts, Klintājs paceļ galvu no spilvena un arī šoreiz viņa acīs ir dziļas skumjas un neslēpta bezcerība: „Es vēlētos, kaut tā nebūtu patiesība!" viņš saka neskanīgā balsī. Tad viņš apklust un, nolicis galvu uz spilvena, noguris aizveŗ acis. Daina nu vairs nešaubās par viņa vārdu patiesību.

Dziļā aizkustinājumā viņas rokas glāstot slīd pār Klintāja matiem un nekustīgo, sapīgā vaibstā savilkto seju. Šis glāsts nav vairs mīlētājas draudzenes, bet gan dziļas līdzjūtības un maiguma pilns mātes vai māsas mierinājums bēdās. Ieslēpusi seju spilvenā, Daina tomēr nespēj savaldīt asaras, lai arī kā pret tām cīnītos.

Kad karstās un smagās lāses pieskaras Klintāja sejai, viņš beidzot pamostas no savādā sastinguma. Piecēlies, viņš vairākkārt pārstaigā nelielo istabu, tad atsēstas Dainai līdzās: „Lūdzu, lūdzu, Daina, nedari tā! Būs labāk, ja vairs par to nedomāsim! Kā redzi, esmu jau sen samierinājies ar likteni. Ja nu tas man nav lēmis iegūt laimi mīlestībā, tad esmu atradis citu ceļu, kā vēl varu cilvēkiem kaut ko labu darīt pasaulē. Tu redzi gluži labi, kas pašreiz notiek mūsu zemē. Lai atgūtu zaudēto brīvību, mums būs smagi un nesaudzīgi par to jācīnās. Gribu doties šai cīņā kā viens no pirmajiem."

„Bet tu esi aizmirsis, ka tā nebūs godīga, ne arī vienlīdzīga cīņa, ko gribi uzņemties," šaubīdamās mēģina iebilst Daina.

Klintājs viņai miergi, bet droši un nešaubīgi atbild: „Kamēr vien dzīvošu, man nebūs miera un atpūtas, mūsu dzimtenes laukos un mežos, līdz visi svešie iebrucēji būs aizdzīti pāri robežai! Daina, vai tad tu to neredzi, ka tā nav dzīve zem svešas varas dzelžaiņā papēža, kas draud mūs visus samīt?"

Daina vairs neatbild, jo pārāk bezcerīga viņai liekas cīņa, ko uzņēmies viņas studiju biedrs. Kā atbalstu meklēdama, viņa atspiežas pret gultas cieto galvgalu un paliek tā nekustīgi sēdot, līdz Klintājs, sievietes līdzjūtības un sirds siltuma iedrošināts, noliek galvu viņai klēpī. Tad Daina no jauna sāk glāstīt viņa matus, dziļi izjustā pateicībā. Tā viņi paliek tik ilgi, līdz gaisma Dainas istabā trīs reizes nodziest un atkal par jaunu iedegas. Tā ir zīme, ka Klintājam jāiet prom, jo pēc dažām minūtēm visā farmā izdzisīs gaisma, un mājās atgriezīsies Dainas istabas biedrenes.

22.

Pēdējā nedēļa Auces farmā aiziet, bradājot un rakņājoties pa dubļiem. Studenti palīdz farmas strādniekiem novākt no lauka nogrieztās cukurbiešu lapas un tās novietot skābbarības tvertnē, kā arī ievākt pēdējos kartupeļus un ārstniecības augus.

Sestdienas vakarā profesors Vārmanis saskaņā ar jaunās varas pavēli rīko strādniekiem un studentiem kopīgu atvadīšanās vakaru. No šī vakara gan negūst prieku ne vieni, ne otri, jo studenti visu vasaru ir strādājuši noslēgtās vienībās, tādēļ ar strādniekiem un pārējiem farmas darbiniekiem viņiem nav bijusi izdevība tuvāk iepazīties. Vienīgā „tuvināšanās" šai noslēguma vakarā ir tā, ka studenti aicina dejot jaunākās un glītākās strādnieces, bet jaunie farmas puiši izmēģina soļus dejā ar studentēm.

Vislaimīgākais dejotāju pāris šovakar ir vasku darbnīcas strādniece Līvija, kuŗa beidzot ir atradusi savu sapņu princi studenta Kārkliņa - Kovboja personā. Abi dejo, griežas un virpuļo pa plašo telpu, neievērodami pārējos, bet gan redzēdami un apjūsmodami tikai viens otru.

Jaunā studente Daina Kalēja šovakar ir neredzēti klusa un vientuļa. Viņa nedejo tikpat kā nevienu deju, bet, aizslēpusies aiz pārējo auciešu mugurām un ierāvusies zāles stūrī, skatās dejotājos, tomēr neviena neredzēdama. Tikpat domu pilns un kluss šovakar ir topošais agronoms Klintājs. Tikai kad „Čigāņu barona" vadītais „orķestris" sāk spēlēt kādu viņam vien labā atmiņā palikušu deju, viņš sameklē studenti Dainu un svinīgi palokās viņas priekšā — gluži kā kādreiz pavasarī, maiju sagaidot „Ausmas" telpās. Arī šovakar abi dejotāji domās ir tālu prom no Auces pils, kaut kur kādā apburtā dienvidzemju salā, kur dārzi ir ziedos un pavisam tuvu nakts mierā šalc jūŗa. Tomēr šai laimes salā viņi nu kavējas pēdējo reizi!

Atvadoties Klintājs cieši saspiež meičas slaidos, mazliet trīsošos pirkstus un saka tikai viņai vien dzirdot: „Pateicos tev, gaišā sapņu meitene, pateicos tev tūkstoškārt par visu, visu!"

„Arī es tev pateicos, draugs!" Daina atbild Klintāja rokas spiedienam, un abi viņi šai brīdī jūt, ka kaut ko dārgu un neizsakāmi skaistu ir zaudējuši uz visiem laikiem.

(Turpinājums sekos)

I. JANKOVSKIS
REAL ESTATE BROKER
93½ Roncesvalles Ave.,
Toronto, Ont.
LE 6-
LE 5-
Mu

Latviešu Mednieku un Makšķer[...]
klubs rīko
SEZONAS SLĒGŠAN[...]
BALLI
S. G. 14. MARTĀ, PL. 7,00 VAKA[...]
COLUMBUS TELPĀS, apakšējā zā[...]
Bufetē: PAŠU ĶERTAS FOREĻES un PAŠU VĀR[...]
Spēlēs LATVIEŠU DEJU KAPELLA.
Visi laipni ielūgti

ARNOLDS
BĒRZIŅŠ
REA[...]
• Nekustamu īpašumu birojs: māja[...] kali, farmas, apbūves gabali.
• Apdrošināšanas aģentūra: auto, [...] mēbeles, zādzības, nelaimes u. t. t[...]
• Notāriāta birojs: līgum[...] kojumi, notāriāli apst[...] jumi, obligācijas, aizd[...] u. t. t.
316 HARBORD ST., TORONTO. TEL.: LE[...]
Pārstāvji: ED. KARNUPS, T. TAURĪTIS un O.[...]

DAUGAVAS VANAGU ASV
izdotais
VĪRU KOŖU DZIESMU KRĀJU[...]
‚VĪRU BALSIS[...]
dabūjams pie DV ASV valdes kultūra[...] vadītāja V. Aparjoda,
2573 N. Palmer St., Milwaukee 12, Wis[...]
Krājuma cena $2,-, bet koŗiem, krājumu sa[...] kultūras daļas vadītāja starpniecību, 25% atlai[...] arī atkalpārdevējiem.
Krājumā 15 latviešu komponistu 46 vīru koŗu d[...] kas līdz šim nav ievietotas nevienā citā krāj[...] Krājumam 95 lapaspuses.
Dziesmu komponisti: Ā. ĀBELE, V. BAŠTIKS, V[...] KALNS, J. CIRULIS, A. JERUMS, A. KALNĀJS, [...] NIETIS, V. LINDE, J. MEDIŅŠ, J. NORVILIS, [...] LIŅŠ, H. PAVASARS, J. PORUKS, I. SAK[...] B. SKULTE.

METROPOLITAN DELICATESS[...]
490 PARLIAMENT ST. • TORONTO 5 •
Pirmšķirīgas desas, zivju konservi, katru dienu sva[...] un cepumi.
MŪSU SPECIALITĀTE:
katru dienu siltas cūku kājiņas un pildīti cā[...] dažādu šķirņu svaigi grauzdēta, smalki malta mok[...]

ĀDU IZPĀRDOŠAN[...]
Ja jūs sūtāt saiņus saviem piederīgiem dzimte[...] ciet ādas tagad — Pavasaŗa izpārdošanā — LOK[...]
Speciālpiedāvājums — 20 kv.pēdu melna āda dabū[...]
Speciālpiedāvājums — 3 pāŗiem zābaku ar visiem[...] piederumi[...]
Iesūtiet naudas pārvedumu (Money Order)
ENCHIN LEATHER SUPPLIES LTD.
466 Bathurst Street, Toronto, Ont., Canad[...]
Atvērts arī sestdienās. Mēs runājam arī [...]

Klausieties Toronto Star[...]
raidījumu
"COMMNUITY FOR[...]
CFRB raidītājā,
VILNIS 1010,
katru svētdienu no pl. 3.30 [...]
Populāru personu — vīriešu un sieviešu — objektī[...] sijas, kurās apgaismo problēmas un ieskatus tie[...] ieradušies no visas pasaules, lai Kanadā nodibin[...] mājvietu.
A PUBLIC SERVICE BY
TORONTO DAILY STA[...]

I. JANKOVSKIS
REAL ESTATE BROKER
93½ Roncesvalles Ave.,
Toronto, Ont.

LE 6-0143
LE 5-4455

HIGH PARK AVE. - HUMBERSIDE:
$5.000,- iemaksa 11 istabu atsevišķai dubultķieģeļu mājai ar 3 modernām virtuvēm un 2 vannas istabām, 2 mūra garāžas un dārzs. Māja bez parādiem.

SWANSEA - ELLIS AVE:
$18.500,- pilna prasītā cena 6 istabu, 5 gadi jaunai, atsevišķai dubultķieģeļu mājai ar piebūvētu garāžu un lielu dārzu. 2 modernas virtuves un izbūvēta atpūtas telpa pagrabā.

CARLTON - PARLIAMENT ST.:
$1.500,- iemaksa un viena atklāta 10 gadu hipotēka par atlikušo summu. 9 istabu dubultķieģeļu īres māja ar eļļas apkuri, 2 virtuvēm un iebraucamo ceļu automašīnām.

MILLWOOD - BAYVIEW AVE.:
$8.000,- iemaksa 6 atsevišķu dzīvokļu mājai ar gada ienākumiem $6.600,-; pilna prasītā cena tikai $45.000,-. Skaista un moderna māja. Zvaniet nesaistošai informācijai.

Mums ir mājas visos pilsētas rajonos par dažādām cenām un iemaksām. Sekojiet mūsu speciālpiedāvājumiem Toronto Daily Star, The Telegram un Globe & Mail.

Latviešu Mednieku un Makšķernieku klubs rīko

SEZONAS SLĒGŠANAS BALLI

Š. G. 14. MARTĀ, PL. 7,00 VAKARĀ, COLUMBUS TELPĀS, apakšējā zālē.

Bufetē: PAŠU ĶERTAS FORELES un PAŠU VĀRĪTI VĒŽI.

Spēlēs LATVIEŠU DEJU KAPELLA.

Visi lapni ielūgti   Ieeja $1.50.

RAKSTĀMMAŠĪNAS ar un bez latviešu taustiņu iekārtas uz izdevīgiem noteikumiem un lēti piedāvā ALEKSANDRS KANBERGS, 596 Sherbourne St., Toronto. Iznomā rakstāmmašīnas ar latviešu taustiņu iekārtu.

Apkuru un ūdensvadu speciālists
Adolfs LAGŪNS
Tel. LE 1-6583, Toronto.

Izdevīgi pārdodama mezlietota
GĀZES PLĪTS (4 riņķi) un VEĻAS MAŠĪNA.
Zvanīt RO 2-9667, Toronto.

ARNOLDS
BĒRZIŅŠ
REALTOR

- Nekustamu īpašumu birojs: mājas, veikali, farmas, apbūves gabali.
- Apdrošināšanas aģentūra: auto, mājas, mēbeles, zādzības, nelaimes u. t. t.
- Notāriāta birojs: līgumi, tulkojumi, notāriāli apstiprinājumi, obligācijas, aizdevumi u. t. t.

316 HARBORD ST., TORONTO. TEL.: LE 4-8447.
Pārstāvji: ED. KARNUPS, T. TAURĪTIS un O. TOLIS.

Meklē vecākus **KĀRLI un KATRĪNU AUGSTKALNUS** un brāli **VISVALDI AUGSTKALNU**, dzimis 1930. gada 25. decembrī. Ja kāds ko zinātu ,lūdz rakstīt: G. VALTERS, 24 GARNOCK AVE., TORONTO, Ont. ,CANADA.

Meklēju **ĀDOLFU VEIDI**, dzim. 1926. g, Dzīvojis Valmierā un Augstrozē. Lūdz rakstīt: M. VEIDE, 48 DREW ST., OSHAVA, CANADA.

IZĪRĒJAMAS 2 mēbelētas istabas un virtuve. (3 pieaugušiem). Uz vēlēšanos garāža. Zvanīt pēc pl. 5 vakarā. HO 5-5006, Toronto .

Broadview-Danforth raj. IZĪRĒJAMAS divas labi mēbelētas istabas ar pilnīgi iekārtotu virtuvi. Zvanīt vakaros. HO 5-2079, Toronto.

Greenwood-Gerrard raj. IZĪRĒJAMA nemēbelēta istaba ar virtuvi. Zvanīt HO 6 1215, Toronto.

Lai atbrīvotu plauktus jaunām grāmatām, apgāds IMANTA rīko no 1. līdz 30. martam

GRĀMATU IZPĀRDOŠANU

Pēc 30. marta atkal spēkā vecās cenas, kas redzamas iekavās, blakus izpārdošanas cenām, vai apgāda grāmatu katalogā. Salīdziniet!

- LATVIEŠU TAUTAS DZIESMAS 12 sējumos prof. A. Švābes, prof. K. Strauberga un E. Hauzenbergas - Šturmas redakcijā. Izpārdošanas laikā pērkamas par subskribentu cenām. Pērkot 2 eksemplārus, ikviens pasūtinātājs saņem trešo par brīvu. Visi 12 sējumi iesieti ... $72.00 (96.00)
- P. Dreimanis LATVJU TAUTAS VĒSTURE, bagātīgi illustrēta, papildskolām un pašmācībai. Šī grāmata tikko iznākusi otrā papildinātā izdevumā ,kas liecina par tās lielo popularitāti, iesieta ... $3.00 (3.80)
- K. Zītara „PA ZAĻAJĀM TEKĀM", mednieku grāmata, ies. ... $2.00
- Brāļu Kaudzīšu — MĒRNIEKU LAIKI, grezns izdevums ar Ed. Brencēna illustrācijām un P. Ērmaņa piezīmēm, iesieta ... $5.00 (6.80)
- R. Bangerskis — MANA MŪŽA ATMIŅAS, I, illustrēti memuāri, iesieti ... $3.60 (4.80)
- E. Turkina — ANGLISKI - LATVISKA VĀRDNĪCA, broš. ... 1.00 (1.50)
- LATVIEŠU KALENDĀRS 1959. gadam, populārais kabatas formāta kalendārs. Ikviens pasūtinātājs, kas iesūta tieši apgādam vienu 1958. g. kabatas formāta kalendāra februāra mēneša lapiņu, saņems d i v u s 1959. g. kalendāra eksemplārus par v i e n a eks. cenu, ies. ... $0.60
  eksemplārus par v i e n a eks. cenu Iesieta $0.60
- LATVIEŠU ALMANACHS 1958. gadam, Art. Bērziņa redakcijā, iesiets ... $0.90 (1.75)
- RIGA 1955 - 56, Rusiāde, Egila Jarla stāsts ar 95 att., iesieta ... $1.20 (1.80)
- Latviešu tautas MĪKLAS, SAKĀMVĀRDI UN PARUNAS, prof. K. Strauberga redakcijā. Daudz illustrāciju, iesieta ... $4.80 (7.20)
- Antoloģija LATVJU SONETS 100 gados, K. Dziļļejas sak., iesieta ... $2.70 (3.60)
- PAR TO MAZO ŠŪPULĪTI, dzeju antoloģija $1.65
- TA MUMS IET, Jānim Jaunsudrabiņam adresētas vēstules, iesieta ... $2.40 (4.20)
- J. Jaunsudrabiņš — VASARA, mīlestības stāsts $0.80 (2.20)
- A. Švābe — CEĻĀ UZ PURGATORIJU, vēsturiskas noveles, ill., iesieta ... $0.80 (1.70)
- V. Dambergs — DIEVU AUGŠĀMCELŠANĀS, jauns oriģinālromāns, ies. ... $2.40 (3.90)
- V. Dambergs — SARAKSTĪŠANĀS AR VIRZU UN V. EGLĪTI, vēstules, iesieta ... $1.40 (2,40)
- P. Klāns — SIRILUNDAS ATGRIEŠANĀS, romāns, iesieta ... $2.20 (3.90)
- P. Klāns — RŪSA, romāns par 2. pas. karu, ies. $2.80 (5.60)
- Ed. Virza — KĀRLIS ULMANIS, monografija, illustrēta, iesieta ... $1.60 (2.80)
- Valdemārs Kroders — SMĪNĒTĀJI, 3 stāsti par Rīgu, iesieta ... $2.20 (3.40)
- M. Zeberiņš — PŪRA PŪĶIS UN TRIS SIEVAS, romāns, iesieta ... $2.20 (3.40)
- Al. Grīns — SEPTIŅI UN VIENS, vēsturiska novele, illustr., iesieta ... $0.80 (1.70)
- Il. Leimane — KAILĀ DZĪVĪBA, romāns, ies. $1.50 (2.90)
- I. Vīksna — MUMS JĀBRIEN JŪRĀ, romāns, ies $1.70 (3.10)
- Ed. Salna — BADA BIEDI, romāns par Tornas grāvračiem, ies. ... $1.20 (2.10)
- J. Sudrabiņš — NICĪBAS VIESUĻOS, atmiņu romāns, illustr., ies. ... $1.60 (1,90)
- V. Lesiņš — DZIRKSTIS, nedienu stāsti, illustrēti, ies. ... $1.40 (2.40)
- O. Freivalds — KURZEMES CIETOKSNIS I - II illustrētas, katra d., ies. ... $2.00 (3.60)
- O. Freivalds un E. Alksnis — LATVIEŠU KAŖAVĪRU TRAĢĒDIJA ZVIEDRIJĀ, dokumenti un atmiņas, daudz illustrāciju, ies. ... $2.00 (3.60)
- P. Jurevičs — DZĪVE UN LIKTENIS, refleksijas par latvisko eksistenci, grāmata par emigrācijas problēmām, ies. ... $1.60 (2.80)
- H. Biezais — KRISTIĀNISMS, NACIONĀLISMS, HUMĀNISMS, ies. ... $1.60 (2.90)
- Manceļa SPREDIĶU IZLASE ar prof. Švābes ievadu, ies. ... $1.80 (3.20)
- ORATIO DOMINICA XL linguarum, J. Reitera tēvreižu krājums, ies. ... $1.60 (2.20)
- V. Strēlerte — BRUŅU KALPS, illustrēta balāde iesieta ... $0.80 (1.70)
- RUNČA VEZUMS, L. Kronbergas sak. dzej. antoloģija bērniem, ies. ... $1.40 (2.20)
- Latviešu tautas PASAKAS PAR VELNIEM, illustrētas, ies. ... $1.70 (3.10)
- Latviešu tautas PASAKAS PAR SĒRDIENĪTI, illustrētas, ies. ... $1.80 (2.80)
- DAUDZKRĀSAINA LATVIJAS UZSKATĀMIBAS KARTE, rotājums un reizē mācību palīglīdzeklis skolām un pašmācībai,ies. ... $1.00 (1.35)
- Latviešu nerātnās TAUTAS DZIESMAS, MĪKLAS, SAKĀMVĀRDI UN PARUNAS. Šī grāmata ievietota slēgtā kasetē, ies. ... $2.20 (3.80)

TULKOJUMI

- M. Hačija un V. Velss — HIROŠIMAS DIENASGRĀMATA, atmiņas, ies. ... $2.10 (2.80)
- Veino Linna — NEZINĀMAJAM KAREIVIM, somu kaŗa stāsts, ies. ... $3.60 (4.80)
- Dž. Bokačo — DEKAMERONS I - II, illustrēts, katra d., ies. ... 2.80 (5.80)
- A. Selinko — DESIRĒ, vēsturisks romāns par Napoleonu, ies. ... $3.40 (5.20)
- Dž. Steinbeks — PAR PELĒM UN CILVĒKIEM romāns, ies. ... $1.40 (2.40)
- A. Dž. Kronins — TIRANNS, romāns, ies. ... $2.90 (5.40)
- A. Dž. Kroniņs — ZVAIGZNES RAUGĀS LEJUP, romāns, ies. ... 3.90 (5.65)
- A. Dž. Kronins — DEBESU VALSTĪBAS ATSLĒGAS, romāns, ies. ... $2.40 (3.80)
- A. Dž. Kronins — CITADELE, romāns, ies. ... $1.90 (3.60)
- H. C. Andersens — PASAKAS, L Kronbergas tulk., illustrētas, ies. ... $1.40 (2.60)
- Brāļu Grimmu PASAKAS, illustrētas, N. Strunkes illustrētas, ies. ... $2.40 (4.25)
- E. Kestners — DIVKĀRŠĀ LOTĪTE, romāns jaunatnei, illustr., broš. ... $0.90 (1.50)

Brošētas grāmatas, ja tādas ir krājumā, pārdodam vēl 25% lētāk nekā iesietās.

Grāmatas pasūtināmas tieši apgādā vai grāmatnīcās, kas saņēmušas apgāda atļauju grāmatu izpārdošanai. Grāmatas, kas grāmatnīcās nebūtu krājumā, izsūtām tieši no apgāda.

DV GRĀMATNĪCĀ
123 Huron St., Toronto, Ont., Canada.

DAUGAVAS VANAGU ASV izdotais VĪRU KOŖU DZIESMU KRĀJUMS

‚VĪRU BALSIS'

dabūjams pie DV ASV valdes kultūras daļas vadītāja V. Aparjoda, 2573 N. Palmer St., Milwaukee 12, Wis., USA

Krājuma cena $2,-, bet koŗiem, krājumu saņemot ar kultūras daļas vadītāja starpniecību, 25% atlaide, tāpat arī atkalpārdevējiem.

Krājumā 15 latviešu komponistu 46 vīru koŗu dziesmas, kas līdz šim nav ievietotas nevienā citā krājumā. Krājumam 95 lapaspuses.

Dziesmu komponisti: Ā. ĀBELE, V. BAŠTIKS, V. BĒRZKALNS, J. CĪRULIS, A. JERUMS, A. KALNĀJS, J. KALNIETIS, V. LINDE, J. MEDIŅŠ, J. NORVILIS, V. OZOLIŅS, H. PAVASARS, J. PORUKS, I. SAKSS un B. SKULTE.

METROPOLITAN DELICATESSEN
490 PARLIAMENT ST. ● TORONTO 5 ● WA 1-7817
Pirmšķirīgas desas, zivju konservi, katru dienu svaiga maize un cepumi.
MŪSU SPECIĀLITĀTE:
katru dienu siltas cūku kājiņas un pildīti cāļi, kā arī dažādu šķirņu svaigi grauzdēta, smalki malta mokkā kafija.

ĀDU IZPĀRDOŠANA

Ja jūs sūtāt saiņus saviem piederīgiem dzimtenē, iepērciet ādas tagad — Pavasaŗa izpārdošanā — LŪK
Speciālpiedāvājums — 20 kv.pēdu melna āda dabūjama par $7,00
Speciālpiedāvājums — 3 pāŗiem zābaku ar visiem piederumiem $20,00
Iesūtiet naudas pārvedumu (Money Order) uz ENCHIN LEATHER SUPPLIES LTD. 466 Bathurst Street, Toronto, Ont., Canada.
Atvērts arī sestdienās. Mēs runājam arī ukrainiski.

Klausieties Toronto Stara raidījumu

"COMMNUITY FORUM" CFRB raidītājā, VILNIS 1010,

katru svētdienu no pl. 3.30 – 4 p.p.

Populāru personu — vīriešu un sieviešu — objektīvas diskusijas, kurās apgaismo problēmas un ieskatus tiem, kas šeit ieradušies no visas pasaules, lai Kanadā nodibinātu jaunu mājvietu.

A PUBLIC SERVICE BY
TORONTO DAILY STAR

BAZNĪCAS ZIŅAS

DIEVKALPOJUMI ASV

ŅUJORKA

Latviešu ev. - lut. draudze, 564 Second St. Brooklyn 15, N. Y. Dievkalpojumi Betlemes baznīcā.

8. martā četri dievkalpojumi: pl. 9 Bronksā Sv. Toma baznīcā ar dievgaldu; pl. 2 p.p. Port Vašingtonā, Mūsu Pestītāja baznīcā, pl. 3 p.p. Betlemes baznīcā ar dievgaldu un sekojošu draudzes vakaru, pl. 5 vak. Džamaikā, Mūsu Pestītāja baznīcā vakara dievkalpojums.

15. martā trīs dievkalpojumi: pl. 1 Frīportā, pl. 3 p.p. Betlemes baznīcā un pl. 5 p.p. Bronksā Sv. Toma baznīcā.

Pūpolu svētdienā, 22. martā, pl. 1 dienā Betlemes baznīcā jauniešu iesvētē ar dievgaldu.

Lielā Piektdienā, 27. martā dievkalpojums ar dievgaldu.

CIKĀGĀ

Cikāgas latviešu ev. - lut. Ciānas draudzē, 5015 W. Ferdinand Māc. A. Rautenšilds.

Svētdien, 8. martā, pl. 10 bērniem dievvārdi. Pl. 11 Ciešanu laika dievkadpojums. Iesvētes mācība. Pl. 12:15 apakšējā zālē misionāra Ernesta Zingera priekšlasījums: „Ar Bībeli, suni un šauteni Himalaju kalnos". Krāsu filma un gaismas skati par misijas darbu Indijā un Tibetā.

Trešdien, 11. martā ,pl. 7,30 vak. apakš. zālē evaņģelizācijas vak. theol. Augusts Meirenovs: „Kaifas cilvēks, kas tiesāja Dievu". Gaismas skati un mūzikāli priekšnesumi.

Māc. G. Straumanis, 1144 N. Kedzie Ave., Chicago 51, Ill.
Māc. J. Lazda, 60 Dennis Ave., S. E., Grand Rapidi.

Dievkalpojumi latviešu ev.-lut. Vienības draudzes baznīcā katru svētdienu plkst. 1 p.p.

MILVOKI

Milvoku latviešu ev.-lut. draudzes dievkalpojumi katru svētdienu. pl. 10 dienā Faith ev. lut. baznīc. 1000 S. Layton Bulv. Māc. J. Meisters. Svētdienas skola dievkalpojuma laikā, baznīcas sabiedriskajās telpās.

DIEVKALPOJUMI KANADĀ

Prāv. A. Mitulis, 66 Gordon Ave., Port Arthur,Ont., tel. 4-0302

Svētdien, 8. martā, pl. 11 Ciešanu laika dievkalpojums turpat.

TORONTO

Māc. A. Cops, 70 Scarboro Rd., Toronto, Ont. tel. OX 9-3331, Toronto Sv. Andreja baznīcā, Carlton un Jarvis ielu stūrī, Tel. WA 4-1563

Svētdien. 8. martā, pl. 11,00 dievkalpojums

Svētdien, 15. martā, pl. 3 p. p. draudzes 10 gadu atceres dievkalpojums, piedalās vairāki mācītāji, dziedās draudzes koris. Pēc dievkalpojuma draudzes vakars.

Svētdien, 22. martā, pl. 11,00 Pūpolsvētdienas dievkalpojums

Lielajā Piektdienā, 27. martā pl. 11 dievkalpojums ar dievgaldu. Dziedās draudzes koris.

Jauniešiem, kas vēlas šovasar iesvētīties ,jāpieteicas pie mācītāja.

Pirmajās Lieldienās, 29. martā, pl. 10 no rīta dievkalpojums.

Kičenerā. Lielajā Piektdienā, 27. martā, pl. 4 p.p. dievkalpojums.

Māc. A. Lūsis, 50 Dewson St., Toronto, Ont., tel LE 6-2510

8. martā, plkst. 2 p. p. dievkalpojums. Svētdienas skola un iesvētes mācība Sv. Jāņa baznīcā.

15. martā, plkst. 2 p. p. dievkalpojums. Svētdienas skola un iesvētes mācība Sv. Trīsvienības baznīcā. Dziedās draudzes koris diriģenta J. Baruša vadībā.

22. martā, plkst. 2 p. p. Pūpolu svētdienas dievkalpojums Sv. Jāņa baznīcā. Svētdienas skola.

26. martā, plkst. 6 vakarā, Zaļās Ceturtdienas dievkalpojums ar dievgaldu Sv. Trīsvienības bcā. Māc. J. Vējiņš un māc. A. Lūsis.

27. martā, plkst. 5 vakarā, Lielās Piektdienas dievkalpojums ar dievgaldu Sv. Jāņa baznīcā. Mācītāji: J. Vējiņš un A. Lūsis. Dziedās draudzes koris diriģenta J. Baruša vadībā.

29. martā, plkst. 5,30, Lieldienu rīta agrais dievkalpojums Sv. Jāņa baznīcā. Dziedās Dainas koris diriģentes E. Freimanes vadībā.

29. martā, plkst. 2 p. p., Lieldienu dievkalpojums Sv. Jāņa baznīcā.

Māc. A. Briedis, 191 Ferris Rd., Toronto, tel. PL 7-2739.

Toronto Austrumu ev.-lut. latviešu draudzes dievkalpojumi notiek Sv. Barnaba baznīcā, 361 Danforth Ave.

8. martā, plkst. 2,30 p. p. ciešanu laika dievkalpojums, svētdienas skola.

15. martā, plkst. 2,30 p. p. ciešanu laika dievkalpojums, svētdienas skola. Dievkalpojumā dziedās solists Kārlis Šūns (tenors). Tūlīt pēc dievkalpojuma, apm. plkst. 3,30 p. p., dāmu komitejas rīkotais draudzes vakars baznīcas apakšējā zālē.

27. martā — Lielā Piektdienā, plkst. 5 p. p. dievkalpojums ar dievgaldu.

29. martā — Lieldienās, plkst. 6 rītā dievkalpojums.

Bramptonas latviešu ev. - lut. draudzē dievkalpojums ar dievgaldu Pūpolu svētdienā — 22. martā, plkst. 1,30 p. p. Grace United baznīcā.

HAMILTONĀ

Māc. E. Pavasars, 209 E. 38th St., Hamilton, Ont. Tel. Fulton 3-1182

Hamiltonā, Latviešu ev. - lut. Kristus draudzē, Sv. Trīsvienības baznīcā 18 Victoria Ave., S. CE 2-2385.

Ceturtdien, 12. martā, pl 7,00 v., jaunatnes vecākās grupas stunda mācītāja mājā..

HAMILTONAS LATVIEŠU BAPTISTU MISIONĀRU

dievkalpojumi notiek Stanley Ave., baptistu baznīcā. Sniedz visus garīgus paskaidrojumus. Bībeles studēšana un lūgšanas stundas katru nedēļu. JA 9-1097.

Māc Fr. Ruperts, 729 Jessie Ave., Winnipeg 9, Manitoba. Tel. 2-5512. Vinipegas latviešu ev. lut. sv. Krusta draudzē, Sv. Pētera baznīcā, Ellice un Sherbrook ielu stūrī.

Māc. Edg. Lange, 364 Pleasant Park Road, Ottawa 1, Ontario. Tel.: RE 3-3906.

Latviešu ev. - lut. Miera draudzes dievkalpojumi notiek Sv. Pētera baznīcā, Sparks ielā.

Māc. Ed. Ķerģis, 153 Bancroft Dr Sudbury, Ont. Tel OS 3-3284.

Sadberijā svētdien, 15. martā, plkst. 13 Sv. Jāņa baznīcā (232 Pine St.) ,dievkalpojums .

Virdžinijtaunā svētdien, 22. martā, plkst. 13 anglikāņu baznīcā dievkalpojums ar Sv. vakarēdienu. Bērniem mācības svētdien, plkst. 10,30 .

Norandā svētdien ,22. martā, plkst. 16 United baznīcā dievkalpojums ar Sv. vakarēdienu. Bērniem mācības sestdien, plkst. 14.

Sadberijā Lielās Piektdienas dievkalpojums plkst. 13 Sv Jāņa baznīcā ar Sv. vakarēdienu.

MONTREĀLĀ

Māc. V. Šēfers, 4571 Coolbrook Ave., Montreal, P. Q. Tel. HU 4-8394. Dievkalpojumi Presbiteriāņu baznīcā, Hutchison un Viteur ielu stūrī.

8. martā, plkst. 2 p. p. dievkalpojums. Pēc tam lielajā zālē draudzes vakars ar 2 krāsu filmām: Tabago un Jāņu vakars 1958. g. Tērvetē.

15. martā, plkst. 2 p.p. jaunatnes dievkalpojums.

22. martā, plkst. 2 p.p. Pūpolu svētdienas dievkalpojums.

27. martā, plkst. 2 p.p. Lielās Piektdienas dievkalpojums ar dievgaldu.

29. martā, plkst. 6 no rīta agrais Lieldienu dievkalpojums Dievkalpojumu kuplinās op. dz. N. Valdovska (soprāns) un J. Tilga (kornets).

Kornvallē, 21. martā, plkst. 7 vakarā Pūpolu svētdienas dievkalpojums ar dievgaldu, māc. V. Šēfers.

Māc. Arturs Voitkus, 2384 Beaconsfield Ave., Apt. 12, Montreal, P.Q. Tālr. HU 9-3224. Dievkalpojumi Redeemer baznīcā, 285 Clarke Ave.

Svētdien, 8. martā ,plkst. 1,00 p. p., Svētdienas skola; plkst. ,30, dievkalpojums; plkst. 2,30, iesvētību stunda un Jaunatnes pulciņa sanāksme.

Trešdien, 11. martā, plkst. 8,00 vakarā, Bībeles stunda.

Svētdien, 15. martā, plkst. 1,30 p .p., dievkalpojums (pērminderis R. Goba).

Piektdien, 20. martā ,plkst. 8 vakarā, iesvētību bikts dievkalpojums.

Pūpolu svētdien, 22. martā ,pl. 1,30 p. p., iesvētību dievkalpojums ar dievgaldu.

Lielā Piektdienā ,27. martā, pl. 11,00 dienā, dievkalpojums ar dievgaldu.

Laulāti Valdemārs Rāns un Aina Sofija Vēvere .

ST. KATARĪNES

Māc. J. Prauliņš, 22 Academy St., Apt. 3, St. Catharines, Ont. Tel. MU 5-5098.

Londonas latviešu ev. - lut. dr. dievkalpojums 8. martā, pl. 1,30 p. p. Trīsvienības lut. baznīcā, Oxford un Colborne St.

St. Katarīnās latviešu ev.-lut. draudzei 26. martā, pl. 8 vakarā, dievkalpojums ar dievgaldu Kristus lut .baznīcā, 140 Russel Ave. Dziesmu lapiņas.

Niagārā latviešu ev. - lut. draudzē Lieldienu dievkalpojums 29. martā, pl. 2 p .p., anglikāņu Sv. Jāņa baznīcā ,580 Portage Rd.

TORONTO BAPTISTU

draudzes dievkalpojumi svētdienās pl. 3 p.p. un trešdienās pl. 8 Bībeles vakari Walmer Road baznīcas telpās.

TORONTO LATVIEŠU MISIONE

Latviešu misijas kārtējie dievkalpojumi Toronto notiek sestdienās plkst. 8 vak., 14 Parkroad misijas namā (Bloor pazemes pieturas tuvumā). Svētdienu rītos no pl. 10,30—11,00 garīgs radio raidījums — Brīdis ar Dievu, viļņu garums 1350 Ošavas raidītājs. Tel. AM 1-4218.

UNO MANKIN REALTOR

392 Danforth Ave., Toronto. HO 1-1114

MEMBER TORONTO REAL ESTATE BOARD

PĀRSTĀVIS **K. KĀRKLIŅŠ**

Birojā HO 1-1114. Mājā HO 5-6384.

ĪPAŠUMI TORONTO, MĀJAS, VEIKALI VISOS PILSĒTAS RAJONOS UN LAUKU APKĀRTNĒ.

DANFORTH - PAPE: 8 istabu atseviška dubultķieģeļu māja, eļļas apkure, divas modernas virtuves, divas vannas istabas, dubultgarāža. Izdevīgas obligācijas. Cena $18.700,-.

DANFORTH - LOGAN — ar $3.000,- iemaksu 8 istabu atseviška dubultķieģeļu māja. Eļļas apkure, divas modernas vannas istabas, privāts iebraucamais ceļš. Divas mūra garāžas.

DANFORTH - BROADVIEW — (Playter rajonā) 8 istabu divstāvu atseviška dubultķieģeļu (rug brick) māja. Ūdens - eļļas apkure, plaša moderna virtuve, 2 vannas istabas. Mājas iekšpusē dārgs koka darbs gumijkoka paneļi u.t.t. Pagrabā plaša atpūtas telpa gumijkokā ar modernu bāru. Iebrauc. ceļš un mūra garāža. Kopīgā cena $26.900,-.

MUMS IR IESPĒJA MĀJU PIRCĒJIEM SAGĀDĀT NAUDU IEMAKSĀM BEZ PROCENTIEM.

GAIDAS UN SKAUTI SVIN 8. GADA SVĒTKUS TORONTO

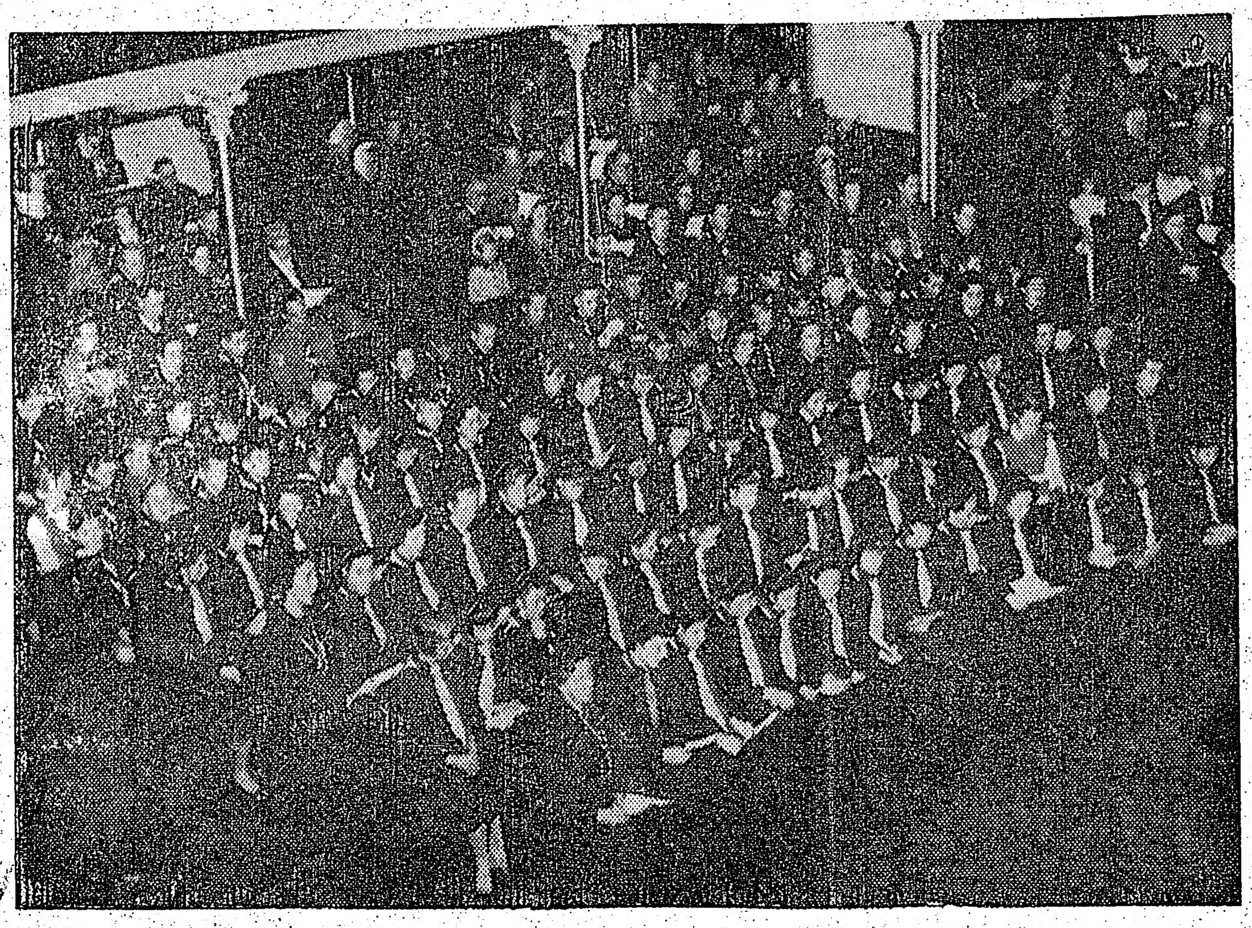

Gaidas un skauti svinīgajā dievkalpojumā Sv. Andreja baznīcā. J. Kreiļa uzņ.

Gaujas gaidu un Rīgas skautu vienības savus 8. gada svētkus ievadīja ar plkv. O. Kalpaka un kalpakiešu atceres dievkalpojumu Sv. Andreja baznīcā, to vadīja māc. A. Čops. Vēlāk baznīcas augšējā zālē sākās svētku oficiālā daļa ar karoga ienešanu. Kā pirmais apsveica vecāku padomes pr. E. Broders, cildinot gaidu un skautu darbību trimdā. Īsos vārdos dalībniekus sveica arī S. Leimanis no skautu jendas. Kanadiešu apsveicēju vidū bija F. Mortons, S. Harvejs un V. Kings. TLB vārdā sveica J. Briedis, LNAK — T. Kronbergs, 1. latv. ev. - lut. draudzes — māc. A. Čops, Skolas nama fonda — A. Tīcmanis un „Tērvetes" vienības — vad. A. Budrēvics. Rakstveida apsveikumu bija sūtījusi „Aiviekstes" 39. skautu vienība, „Ventas" gaidu vienība, „Jelgavas" 5. skautu vienība, B. Senkēviča un V. Pētersons.

Vadītāja M. Šurina teica īsu uzrunu „Gaujas" gaidu vienības vārdā, mudinot „darīt labāko un visiem runāt vienā mēlē". „Rīgas" skautu vienības pr. P. Plaudis pateicās 1. latviešu ev. - lut. draudzei, DV organizācijai, māksl. J. Zuntakam un žurnāliem „Jaunā Gaita" un „Mazputniņš", kuri snieguši morālisku un materiālu atbalstu. P. Plaudis vēl izteica pārliecību, ka klātesošie neiztrūks arī grandiozākajā latviešu jaunatnes sarīkojumā — Ziemeļamerikas latviešu Jaunatnes svētkos Toronto no 27. jūnija līdz 5. jūlijam, kad visi kopīgi varēs teikt — „Latvijas nākotne kopā mūs sauc". Šajā pārliecībā klātesošie vienojās vakara jundā — Svēts mantojums.

Svētku otrā daļā skauti, gaidas, roveri un guntiņas uzveda J. Kalnieša melodeklamatisku uzvedumu „Torņu pilsēta Rīga" ar gleznotāja J. Zuntaka dekorācijām. Režisore bija B. Tīruma, koŗa dziesmu sagatavotāja — V. Slaviete ,apgaismotājs — R. Purvs. Klavieŗu solo pavadījumus veica M. Vāgners.

Interesanta bija gaidu un skautu darbu skate, kurā bija izstādīti ap 150 priekšmetu. Daudz pie šīs izstādes sagatavošanas bija strādājusi tās vadība — B. Neimane un I. Slanķe.

Apmeklētāju uzmanības centrā bija 13 g. v. Klāva Zichmaņa Toronto latviešu nama projekts (modelis) ,kas vienmēr pulcināja daudz interesentu. Pēc K. Zichmaņa projekta šis nams aizņemtu 300 x 450 lielu zemes platību un izmaksātu $975.000,- Tajā ietilptu latviešu pamatskola un ģimnazija, Latvijas konsulāts, LNAK ,DV un citu organizāciju biroji, telpas sporta, skautu u. c. jaunatnes organizācijām, kafejnīca, „Latvijas Amerikā" birojs, „Daina Press" spiestuve ,izrāžu ,izstāžu un dažādu citu sarīkojumu telpas, sporta arēna un laukums, peldbaseins, „parkošana" pagrabā un helikopteru stacija. Nama projekta beigās atrodam arī mazu piezīmi, ka „kaŗa laikā ēku nodos Eiropas Apspiesto Nāciju vajadzībām, vai atbrīvošanas armijas rekrutēšanai".

Izstādes apmeklētājus vēl saistīja D. Šultmaņa vitrīne ar Latvijas naudu un sērkociņiem, kā arī S. Ozolas latviskie audumi.

Svētku nobeigumā bija tautas dejas un rotaļas. -š.

ZILĀ APLOKSNE

AIZRAUTĪGA SPIEGU DRĀMA, KAS SĀKUSIES DAUGAVPILĪ

AIZDOMAS UN ŠAUBAS (2.)

„Bet tas nebija viss," virsleitnants Vilks pēc garāka klusuma brīža turpināja. „Šis papīrs," viņš pasniedza man pelēku ,sīktas kvalitātes salocītu papīra lapiņu, „lietu padara pavisam nelāgu."

Par nelielās lapiņas saturu visvairāk pārsteigti varēja būt divīzijas Trešās nodaļas virsnieki ,jo tajā diezgan kaligrafiskiem krievu burtiem sievietes rokrakstā bija ierakstīti garnizona pretizlūkošanas virsnieku vārdi.

„Tu taču neteiksi, ka kapteinis Brieditis ir iejaukts šitādās ziepēs," Vilks neiedrošinājās ņemt mutē spiega vai nodevēja vārdu. Bet tomēr mēs vēl bijām jauni ,ticējām tādiem ideāliem kā draudzībai un godam ,un, vakaru nosēdējuši, minot un meklējot vienkāršu un labu atrisinājumu kā lielajai poļu naudai, tā arī noslēpumainajai zīmītei, šķīrāmies ar norunu, ka virsleitnants Vilks nākošajā dienā apmeklēs kapt. Briediti un izrunāsies ar viņu kā vīrs ar vīru.

Mūsu pulks bija tikko īsti saformējies; ja tiešām mūsu vidū būtu virsnieks, kas noziedzies pret savu karogu un tēvzemi, tad tam jāpazūd bez liekiem putekļiem. Ja kapt. Brieditis nevarēs dot apmierinošu izskaidrojumu, mēs taču vienmēr vēl varēsim ziņot Trešajai nodaļai. Vēl pēdējā brīdī izšķīrāmies nepieminēt lapiņu ar virsnieku vārdiem .Cerējām, ka ticami paskaidrojumi par poļu zlotiem pierādīs, ka mūsu aizdomas pret kapt. Briediti ir bijušas pilnīgi nepamatotas.

Nākamajā ceturtdienā virsleitnantam Vilkam beidzot bija iespēja būt vienatnē ar kapt. Briediti. Pilsētas klubā tanī pēcpusdienā bija tikai daži viesi. Bufetes telpā ,kā vienmēr, nelabi oda pēc alus, tabakas un biešu viras. Bet tur bija viegli atrast vientuļu galdiņu.

„Šauj vien vaļā!", Brieditis, pāriedams uz kafiju ,smiedamies mudināja virsleitn. Vilku. „Vai man atkal būs jāuzņemas amora pastnieka pienākumi?" Es jau visu nedēļu vēroju, ka ar tevi nav kaut kas īsti labā kārtībā. Vai gribi aicināt mani par vedējtēvu? Nu, šauj vien vaļā. neviens taču te neklausās."

„Es nemaz nezinu kā sākt," Vilks raudzījās kapt. Briedīša jautrajās zilajās acīs. „Man jārunā par tevi, labāk sakot — par tavu jauno kundzi."

Kapteiņa Briedīša pietvīkums rādīja, ka uztraukuma brīžos viņš viegli zaudē savaldīšanos.

„Tu taču negribēsi liet vērmeles manā medusmēnesī," kapteinis Brieditis gandrīz izmisis, acis nodūris ,rau 'zījās pāri galdam. „Stāsti vien, droši vien panesīšu ,jo nebūšu pirmais vīrs, kam sieva apgādā ragus. Galu galā varbūt pulka komandierim bija taisnība, kad viņš pirms kāzām man teica, ka man, vecam bukam ,būšot grūti noganīt tik skaistu stirniņu kā Marija . . ."

„Es nedomāju, ka Marija tevi pievil!" Vilks pārtrauca kapteiņa atzīšanos.

Smaids atplauka kapt. Briedīša sejā: „Ansi, to nu gan es tev nemaz nevaru piedot ,ka tu mani šitā par velti izbiedēji," viņš priecīgs piecēlās kājās un acīm velti meklēja kluba viesmīli: „Vienu ,Dibuā', mazo vai lielo?" Brieditis, kā no ,pēriena izmucis zeņķis, laimīgi raudzījās virsleitnantā Vilkā.

Nākošie virsleitnanta vārdi tomēr lika kapteinim pārsteigumā atsēsties. „Par kādu naudu tu gribi runāt. Es tiešām nekā nesaprotu!" viņš izbrīnījies jautāja un tanī brīdī kapteinis Brieditis nemeloja.

„Nē, Marija man nekā nav teikusi par tik lielu naudu .Un poļu zlotos, tu saki?" viņš negribēja ticēt. „Velna milti. Būšu apprecējis ne vien jaunu un smuku, bet arī bagātu sievu. Redzi, mēs sieviešus nepazīstam," kapteinis bija atkal atguvis savu labo omu un droši vien arī izskaidrojumu noslēpumainajai naudai sievas tualetes galdiņā. „Tā noteikti ir kāda Marijas rada gabala kāzu dāvana. Kur gan citur tā varētu dabūt tik lielu naudu?"

Kapteinis Brieditis un virsleitnants Vilks šķīrās vēlā pēcpusdienā. Ne vien kapteinis, bet arī Vilks klusībā cerēja ,ka lielā poļu nauda patiešām ir kāda bagāta radugabala kāzu dāvana. Droši vien radīsies arī kāds pavisam vienkāršs izskaidrojums zīmītei ar virsnieku vārdiem, tovakar, gulēt ejot, nodomāja virsleitnants Vilks, kas 2 stundu laikā sarunā ar kapteini Briediti Pilsētas klubā bija jau parakstījis sev nāves spriedumu.

MARIJA NEATKLĀJ KĀRTIS

Tajā pašā vakarā Brieditim bija ilga saruna ar Mariju. Droši vien, arī laimīgais vīrs vientiesīgi noticēja pasaciņai par turīgo Anatoliju Tichomirovu, kas savu mīlestību pret brāļa meitu nevarēja citādi pierādīt, kā atdodot tai visu savu mūža ietaupījumu, ko, zirgus pērkot un pārdodot, nopelnījis leišos un poļos. Tobrīd Marija vēl neiedrošinājās atklāt kaut vienu kārti lielajā spēlē, kurā arī viņas vīram bija paredzēta atbildīga loma.

Nākošajās dienās divīzija negaidīti piešķīra sešu dienu atvaļinājumu kapteinim Gredzenam, lai apciemotu pēkšņi saslimušo māti Valmierā. Bet kapteinis Gredzens līdz Valmierai nemaz netika, jo Kaŗa ministrijas drūmās ēkas ceturtajā stāvā sargkareivis viņu aizveda gaiteņa galā pie durvīm ar romiešu III, aiz kuŗām zilā uzvalkā tērpies kungs pie rakstāmgalda nebija neviens cits kā armijas pretizlūkošanas virsnieks, kas ar vislielāko interesi noklausījās kapteiņa Gredzena ziņojumu.

Divas dienas vēlāk arī virsleitnantam Vilkam pienāca telegramma, lai ierastos Bauskā māsas Elzas kāzās. Taču arī virsl. Vilks līdz Bauskai netika un māsai kāzas nemaz nebija paredzētas .Jau Krustpils stacijā otrās klases vagonā iekāpa pavecs kungs, kas bez lieka ievada Vilkam iespieda rokā aploksni ar rakstu, kurā armijas štāba Trešā nodaļa pavēlēja viņam ierasties Rīgā ,apmesties Pēterpils viesnīcā un uzturēties tur līdz trešdienai.

Laikā, kad mūsu virsnieki pavisam negaidītās dienesta darīšanās devās uz Rīgu, svētdienas vakarā Daugavpilī no Zelgales stacijas iebrauca kāds tumšmatis .Viņam varēja būt trīsdesmit, bet tikpat labi arī četrdesmit gadu. Ātri izgājis cauri trešās klases uzgaidamām telpām, viņš ielēca ormanī un pēc desmit minūšu brauciena izkāpa pie nameļa, kur zila izkārtne liecināja, ka tur atrodas Averbucha dažādu preču veikals.

Turpinājumā: Sūtnis no Maskavas.

BRIDŽA TURNĪRS

pāriem notiks 15. martā TLB telpās un turpināsies 22. martā Daugavas Vanagu namā. Turnīra sākums abās dienās plkst. 11,00. Dalības maksa $3.-. Dalībniekiem jāpieteicas iepriekš pa tālruni LE 6-5019, kur arī saņemama tuvāka informācija.

V. KUČĀNS,
Kungu un dāmu drēbnieks,
115 COLBECK ST., TORONTO,
TEL. RO 6-7038.

VEIC VISĀDA VEIDA
APMETUMU DARBUS
Zvanīt: WA 4-7253, Toronto.

Aleksanders Evāns,

bij. Saeimas deputāts un sevišķi svarīgu lietu izmeklēšanas tiesnesis, dzimis 1884. g. 28. novembrī Gatartā, Latvijā, miris 1959. g. 22 februārī Fergus Falls, Minnesotā, ASV.

Viņu mīlā piemiņā paturēs

LATVIEŠU LIBERĀĻU APVIENĪBA.

SKAŅOJU KLAVIERES
JĀNIS CĪRULIS
HO 6-7580, Toronto

MURRY'S DRUG STORE **E. GALDIŅA** 3108 Dundas St., W. Toronto, RO 7-3468
Zāļu pagatavošana. Bezmaksas piegāde mājās. Kosmētika.
Filmas. Sūtām medikamentus uz Latviju.

CAMPHORUB
jums var līdzēt, ja slimojat ar reumatismu, lumbago, neuralģiju, sciaticu, neuriti un visām citām kaulu, muskuļu vai nervu kaitēm.
Pasteidzieties! Līdz 1. aprīlim porc. zāļu $2.00, pēc tam $3.00.
Pieprasiet: HERMINE AUDERS CAMPHORUB CO., 371 ST. CLARENS AVE., TORONTO 4, ONT., CANADA

Pieņemu pasūtinājumus audumiem
VIENMĒR KRĀJUMĀ:
plecu lakati, galvas lakati, latviski spilveni un sedziņas.

HANDWEAVING Studio
Tel. WA 2-1315
Velta Vilsons, 117 Collier St., Toronto (ieeja no Church St.)

BIROJĀ: EM 6-5434 MĀJĀS: ME 3-5518
Visāda veida padomus un pakalpojumus juridiskos jautājumos sniedz
JOHN KUZMOCHKA, B. A.
Barrister, solicitor & notary
4 ALBERT ST (otrā. stāvā), TORONTO, ONTARIO

ĀTRA ZĀĻU PIEGĀDE
jūsu tuviniekiem un draugiem Eiropā un zemēs aiz dzelzs aizkara. Garantēta piegāde 15—20 dienu laikā. Visi sūtījumi apdrošināti.
Informācijai zvaniet vai iegriezieties personīgi
B & A PHARMACY
478 PARLIAMENT ST., TORONTO WA 1-0432

S. & G. TIRE SERVICE
Dunlop — Firestone — Goodrich Dealer
459 Roncesvalles Ave., Toronto
Tel. LE 4-6602

- Pārdod Firestone, Dunlop un Goodrich augstākās kvalitātes riepas.
- Mēs vulkānizējam un atjaunojam jūsu riepas.
Zemas cenas. Riteņu balansēšana. Garantēts darbs.
Runājam zviedriski un krieviski. Atvērts no pirmdienas līdz piektdienai līdz plkst. 8 vakarā, sestdienās līdz plkst. 6 vakarā.

Kalamazū chronika

- Svētdien, 1. martā, Kalamazū ev. - lut. latviešu dr. vecajā Ciānas baznīcā notika Varoņu piemiņas dievkalpojums. To vadīja dr. mācītājs A. Piebalgs, sakot dziļi izjustus dievvārdus. Dievkalpojumu kuplināja brīvmāksliniece A. Ruševica, jauki nodziedot A. Kalniņa Dzimteni un L. Garūtas Lūgšanu. Dievkalpojumā bija ļoti daudz jaunās paaudzes ,skauti un gaidas savu vadītāju pavadībā.

Kalns

- Latviešu biedrības bēŗu kasei (darbojas jau devīto gadu) pagājušais gads bijis visai „smags", jo bijuši 11 miršanas gadījumi, kur katram izmaksāts $350,00 apbedīšanas izdevumu segšanai. Pašreiz bēŗu kasē apvienotas 225 personas. Uz vienošanās pamata kase sadarbojas ar Sv. Jāņa draudzes bēŗu kasi. Notikušajā kases dalībnieku gadskārtējā sapulcē par priekšnieku ievēlēja J. Grotēnu, palīgu A. Artmani, sekretāru V. Sitku ,kasieri A. Ravu un valdes loc. L. Skrupšķeli, kandidāts A. Barzdelis.
- Latviešu palīdzības fonda Kalamazū nodaļas biedru sapulce notika 1. martā V. Vīganta mājās. Sapulce atzina, ka nebūtu vēlams fondā uzkrāt lielus līdzekļus, un par nodaļas pārstāvi fondā ievēlēja V. Vīgantu.
- Kalamazū ev. - lut. latviešu draudzes jaunievēlētā padome, kuŗai pilnvaru laiks noteikts 3 gadi, 1. martā noturēja savu pirmo sapulci, ko ar lūgšanu ievadīja māc. A. Piebalgs. Padome ievēlēja draudzes valdi šādā sastāvā: priekšnieks J. Gailis, viņa palīgs H. Bergmanis, sekretāre A. Kalniete, sekretāres palīgs V. Rinkušs, kasiere A. Kalniņa un viņas palīgi A. Grāmatiņš un V. Klauvētājs. Revīzijas komisijā V. Sitke, J. Šķerbelis un K. Krastiņš.
- DV vīru koris par priekšnieku ievēlēja J. Vaseri, vietnieku — P. Ducmani ,sekretāru — A. Kajaku, kasieri — J. Karisonu un biedrzini - mantzini — J. Žumburu. Diriģents arī turpmāk būs — J. Zuika.
- Latviešu biedrības pr-ks un aktīvs arī citu organizāciju darbinieks Jēkabs Grotēns, savas ģimenes un draugu sveikts, 25. februārī atskatījās uz mūža 55 gadiem. B.

SPORTS

LATV. BASKETBOLA MEISTARĪBA KANADĀ

Latviešu basketbola meistarības sacīkstes Kanadā tuvojas beigām. Nākošajā spēļu kārtā noskaidrosies arī vietu stāvoklis Ontario apgabalā.

Pagaidām pirmajā vietā neapdraudēta ir DV vienība, kas meistarībā nav zaudējusi nevienu spēli. Uz otro vietu kandidē Sparta un Toronto Latviešu YMCA.

Turpmākās spēles paredzētas: piektdien, 13. martā, sacentīsies YMCA's otrā un pirmā vienība ar Hamiltonas Spartu, sākums plkst. 7,30 vakarā, bet sestdien, 14. martā, DV sacentīsies ar abām YMCA's vienībām. Spēles notiks Centrālās YMCA's vingrotavā, 40 College St., Toronto.

LATVIEŠU YMCA PIEDALĪSIES KANADIEŠU BASKETBOLA TURNĪRĀ

Sestdien, 7. martā, Toronto Centrālā YMCĀ notiks basketbola turnīrs, kuŗā piedalīsies: Latviešu YMCA, Centrālā YMCA, West End YMCA un St. Katarines basketbolisti. Latviešiem paredzēta pirmā spēle. Sākums pulkst. 2.30 p. p.

Sākusies Kanadas latviešu jaunatnes meistarība basketbolā

Meistarībā šogad piedalās 3 vienības: TLSK, Latviešu YMCA un Niagaras vienība, kas sastādās no Niagaras un St. Katarines spēlētājiem. Pagājušā gadā vienību sastāvi stipri mainījušies, jo daļa spēlētāju ierindojušies jau „veco" klasē,un vienībās redzamas daudz jaunas sejas. Īpaši tas sakāms par pagājušā gada meistaru, YMCA's komandu, kuŗā daļa spēlētāju ir vēl „pirmziemnieki". Protams, tā nav nekāda nelaime. Varam tikai priecāties, ka mums šādu „pirmziemnieku" netrūkst. Tas dod ticību, ka latviešu basketbolam Kanadā ir vēl nākotne.

Pirmā meistarības spēlē TLSK tikās ar pagājušā gada meistaru Toronto latviešu YMCA's vienību. TLSK svinēja iespaidīgu uzvaru. Sevišķas grūtības YMCA'i sagādāja augumā garais Semenovs, kas mazajā zālītē ļoti efektīvi prata nosargāt savu grozu, pārķeŗot gaisā uz grozu mestās bumbas un gūstot arī pats lielāko punktu skaitu — 33. Izcilas klases spēlētājs bija E. Petmanis, kas ieguva 20 punktus .Kā otru techniski gatavāko spēlētāju tūlīt aiz Petmaņa jāierindo YMCA's spēlētāju Zentiņu. Spēle, par spīti lielajai punktu starpībai TLSK labā, bija strauja un interesanta. Jāatzīmē, ka YMCA'i nācās spēlēt bez 2 pamatsastāva spēlētājiem — Sostes un Zichmaņa.

Pārējie punktu guvēji bija: TLSK — A. Simanovskis (10), J. Priedītis (6), Rasa (5), J. Simanovskis (4). YMCA'i — Zentiņš (13), Ātrens (6), Kūlnieks (4), Pelše (3), Vilsons (2), Soste (2), Skrinda un Zaķis. Rezultāts TLSK labā 78:3 (28:9).

FUTBOLISTU UZMANĪBAI

Futbola treniņi Toronto notiek 9 BRUNSWICK AVE., katru sestdienu no plkst. 5. Visi futbola spēles interesenti laipni aicināti.

SPORTA KOPA „IMANTA" PIEVIENOJAS DV

Kalamazū „Imanta", kas līdz šim darbojās kā patstāvīga organizācija, tagad notikušajā pilnā biedru sapulcē nolēma pievienoties (ar iepriekš saņemtu piekrišanu) Daugavas Vanagu apvienībai, ar nosaukumu — DV sporta kopa „Imanta". Par kopas priekšnieku ievēlēts līdzšinējais A. Gaiķis, kasieri — P. Sīka, sekretāru — M. Gaiķis, biedrzini — A. Grinbergs un mantzini G. Grīviņš. Revīzijas komisijā — A. Ziemelis un G. Bērziņš.

DV sporta kopas „Imanta" sieviešu volejbola sacīkstes ar pagājušā gada meistarvienību, populāro Saginavas LS kluba komandu, notiks 7. martā, plkst. 6.00 vakarā YWCA's sporta zālē, Rose ielā. Sporta kopas pr-ks A. Gaiķis informē, ka šīs sacīkstes solas būt visai spraigas. Skatītāji laipni lūgti. B.